

Suvestinė redakcija nuo 2020-01-01 iki 2020-07-03

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2002, Nr. [35-1271](#); Žin. 2002, Nr. [40-0](#); Žin. 2002, Nr. [46-0](#); Žin. 2002, Nr. [48-0](#), i. k. 1021010ISTA00IX-751

TAR pastaba. *Prekėms, dėl kurių prievolė apskaičiuoti pridėtinės vertės mokestį arba importo pridėtinės vertės mokestį atsirado iki įstatymo Nr. XIII-2487 įsigaliojimo (2020-01-01), taikomos iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusios taisyklės.*

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 4, 4-1, 5-1, 12, 12-2, 33-1, 35, 49, 56, 78, 88-1 straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 4-2, 9-2 straipsniais įstatymas

LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMAS

2002 m. kovo 5 d. Nr. IX-751
Vilnius

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis Įstatymas nustato apmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM), taip pat apmokestinamųjų asmenų, PVM mokėtojų ir kitų asmenų prievolės, susijusias su šio mokesčio mokėjimu.

2. Šio Įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio Įstatymo 2 priede.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Akcizais apmokestinamos prekės** – etilo alkoholis ir alkoholiniai gėrimai, apdorotas tabakas ir energiniai produktai, nurodyti Lietuvos Respublikos akcizų įstatyme, išskyrus Europos Sąjungos teritorijoje esančiomis gamtinių dujų sistemomis ar prie jų prijungtais tinklais tiekiamas dujas.

2. **Apmokestinamasis asmuo** – Lietuvos Respublikos arba užsienio apmokestinamasis asmuo.

3. **Apmokestinamąjį asmenį kontroliuojantis asmuo** – asmuo, kuris:

1) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 50 procentų apmokestinamojo asmens akcijų (dalių, pajų) arba kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį, arba išimtinių teisių jas įsigyti, arba

2) pats valdydamas ne mažiau kaip 10 procentų apmokestinamojo asmens akcijų (dalių, pajų) arba kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį, arba išimtinių teisių jas įsigyti, kartu su susijusiais asmenimis jų valdo daugiau kaip 50 procentų, arba

3) turi teisę išrinkti (paskirti) daugumą apmokestinamojo asmens valdymo organų narių ir (arba) faktiškai kontroliuoja to apmokestinamojo asmens priimamus sprendimus.

4. **Apmokestinamojo asmens padalinys** – apmokestinamojo asmens struktūrinis ar kitoks darinys, per kurį vienos valstybės apmokestinamasis asmuo tiekia ir (arba) įsigyja prekes ir (arba) teikia ir (arba) gauna paslaugas kitoje valstybėje.

5. **Atlygis** – viskas, kas pinigais ar bet kokia kita forma gauta arba gautina kaip atlyginimas už tiekiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas iš pirkėjų (klientų) ir (arba) trečiosios šalies.

6. **Atsiskleidęs tarpininkas** – apmokestinamasis asmuo, kuris tarpininkauja prekių tiekimo arba paslaugų teikimo sandoryje kito vardu ir sąskaita.

7. **Darbo veikla** – veikla, vykdoma pagal darbo sutartį, taip pat bet kokia kita veikla, vykdoma teisinių santykių, kurie iš esmės (susitarimu dėl darbo apmokėjimo sąlygų, darbo vietos ir funkcijų, darbo drausmės ir kt.) atitinka darbo sutarties sukuriamus darbdavio ir darbuotojo santykius, pagrindu.

7¹. **Daugiatapis kuponas** – kuponas, kuris nėra vienatapis kuponas, t. y. su juo susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir (arba) už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM kupono išleidimo metu nėra žinomi.

Papildyta straipsnio dalimi:

TAR pastaba. Taikoma tik nuo 2019 m. sausio 1 d. išleistiems kuponams.

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

8. **Ekonominė veikla** – veikla (įskaitant gamybą, prekybą, paslaugų teikimą, žemės ūkio veiklą, žuvininkystę, kasybą, profesinę veiklą, naudojimąsi turto ir (arba) turtinių teisių turėjimu), kurią vykdant siekiama gauti bet kokių pajamų (neatsižvelgiant į tai, ar ją vykdant siekiama gauti pelno), išskyrus:

1) darbo veiklą, kaip ji apibrėžta šio straipsnio 7 dalyje;

2) valstybės ir savivaldybių veiklą, kaip ji apibrėžta šio straipsnio 38 dalyje, net jeigu už tokią veiklą mokami mokesčiai ar rinkliavos.

9. **Elektroninės priemonės** – elektroninė įranga, skirta duomenims apdoroti (įskaitant skaitmeninį archyvavimą) ir saugoti naudojant bangas, radijo perdavimo, optinės technikos ar kitas elektromagnetines priemones.

10. **Europos Sąjungos teritorija** – valstybių narių teritorijos, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 39 dalyje.

10¹. **Grandininis prekių tiekimo sandoris** (toliau – grandininis sandoris) – vienas po kito vykdomo tų pačių prekių tiekimo sandoris, kuriame dalyvauja tarpinis veiklos vykdytojas, kai prekės gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę tiesiogiai iš pirmojo prekių tiekėjo paskutiniam prekių tiekimo grandinėje esančiam tas prekes įsigyjančiam asmeniui.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

11. **Ilgalaikis turtas** – daiktai ir kiti nuosavybės teisės objektai, naudojami apmokestinamojo asmens ekonominėje veikloje ilgiau kaip vienus metus (pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje išvardytas ilgalaikio turto grupes).

12. **Išvestinė finansinė priemonė** – finansinė priemonė (ateities, apsikeitimo, išankstinis sandoris ar kita priemonė), kurios vertė arba kaina susieta su tam tikrų prekių verte arba kaina, vertybinių popierių kaina, valiutos kursu, palūkanų norma, biržos indeksu, kreditingumu ar kitu kintamuoju.

13. **Kilnojamasis daiktas** – bet koks daiktas, išskyrus nurodytuosius šio straipsnio 18 dalyje.

13¹. **Kuponas** – priemonė, kuria nustatomas įpareigojimas priimti ją kaip atlygį už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą arba tokio atlygio dalį ir kurioje arba su kuria susijusiuose ir jos naudojimo sąlygas nustatančiuose dokumentuose nurodomos tiekimos prekės ar teiktinos paslaugos arba galimų jų tiekėjų ar teikėjų tapatybė.

Papildyta straipsnio dalimi:

TAR pastaba. Taikoma tik nuo 2019 m. sausio 1 d. išleistiems kuponams.

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

14. **Lengvatinis PVM tarifas** – šiame Įstatyme nustatytas PVM tarifas, mažesnis už standartinį, išskyrus 0 procentų PVM tarifą.

15. **Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo** – bet kokio pobūdžio ekonominę veiklą vykdomas Lietuvos Respublikos juridinis arba fizinis asmuo, taip pat juridinio asmens statuso neturintis Lietuvos Respublikoje įsteigtas kolektyvinio investavimo subjektas, kurio veiklos forma yra investicinis fondas.

16. **Nauja transporto priemonė** – keleiviams ir (arba) kroviniams vežti skirta transporto priemonė, atitinkanti vieną iš šių sąlygų:

1) motorinė kelių ar kita sausumos transporto priemonė, kurios variklio cilindro darbinis tūris yra didesnis kaip 48 kubiniai centimetrai arba variklio galia didesnė kaip 7,2 kilovato, patiekta praėjus ne daugiau kaip 6 mėnesiams nuo eksploataavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijus) arba nuvažiavusi ne daugiau kaip 6 000 kilometrų;

2) laivas, kuris yra ilgesnis kaip 7,5 metro, išskyrus jūrų laivus, skirtus keleiviams ir (arba) kroviniams vežti tarptautiniais maršrutais ir (arba) kitokioms paslaugoms už atlygį teikti, taip pat žvejybos laivus ir laivus, skirtus paieškos ir gelbėjimo darbams jūroje, patiektas praėjus ne daugiau kaip 3 mėnesiams nuo eksploataavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos

institucijos patvirtintus eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijus) arba plaukiojės ne daugiau kaip 100 valandų;

3) orlaivis, kurio maksimali kilimo masė yra didesnė kaip 1 550 kilogramų, išskyrus orlaivius, naudojamus keleiviams ir kroviniams vežti ar kitokioms paslaugoms teikti oro transportu už atlygį tarptautiniais maršrutais, patiekta praėjus ne daugiau kaip 3 mėnesiams nuo eksploataavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijus) arba skridęs ne daugiau kaip 40 valandų.

17. **Neatsiskleidęs tarpininkas** – apmokestinamasis asmuo, kuris tarpininkauja prekių tiekimo arba paslaugų teikimo sandoryje savo vardu, nors ir kito sąskaita.

18. **Nekilnojamasis pagal prigimtį daiktas** – žemė ar kitas daiktas, kurio negalima perkelti iš vienos vietos į kitą nepakeitus jo paskirties ir iš esmės nesumažinus jo vertės.

19. **Nuolatinė gyvenamoji vieta** – valstybė, kurioje yra nurodytas fizinio asmens gyvenamosios vietos adresas, įtrauktas į gyventojų ar panašų registrą arba pateiktas mokesčių institucijai, arba valstybė, kurioje fizinis asmuo paprastai gyvena dėl savo asmeninių ir profesinių ryšių (o kai profesinių ryšių nėra ar kai jie fizinį asmenį sieja su kita valstybe, – valstybė, kurioje jis paprastai gyvena dėl savo asmeninių ryšių).

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

20. **Pastato (statinio) esminis pagerinimas** – statybos darbai, kurie pailgina pastato ar statinio naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes.

21. **Pelno nesiekiantis juridinis asmuo** – juridinis asmuo, kurio veiklos tikslas nėra pelno siekimas ir kuris gauto pelno pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus neturi teisės skirstyti savo steigėjams ir (arba) dalyviams, išskyrus tuos juridinius asmenis, kurių veiklos reikšmingą dalį sudaro veikla, iš kurios gaunama pelno, nors tų juridinių asmenų veiklos tikslas nėra pelno siekimas.

22. **Prekė** – bet koks daiktas (įskaitant numizmatinės paskirties pinigų), taip pat elektros energija, dujos, šilumos, vėsumos ir kitų rūšių energija. Preke nelaikoma kompiuterinė laikmena, jeigu jos turinį sudaro nestandartinė programinė įranga – nemasiniam naudojimui sukurta programinė įranga, kurios vartotojai negalėtų savarankiškai naudoti po įdiegimo ir riboto apmokymo, reikalingo standartinėms operacijoms ar funkcijoms atlikti.

23. **Prekės (paslaugos) rinkos kaina** – kaina, kurią sandorio sudarymo metu sąžiningos konkurencijos sąlygomis, kai prekių pardavėjas arba paslaugų teikėjas ir šių prekių arba paslaugų pirkėjas nėra susiję ir kiekvienas iš jų siekia sau maksimalios ekonominės naudos, mokėtų pirkėjas siekdamas įsigyti prekę arba paslaugą toje valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas.

24. **Prekių importas:**

1) ne Europos Sąjungos prekių įvežimas į Europos Sąjungos teritoriją arba jų įvežimą sukėlę veiksmai;

2) Europos Sąjungos prekių įvežimas į Europos Sąjungos teritoriją iš trečiųjų teritorijų arba jų įvežimą sukėlę veiksmai.

25. **Prekių importuotojas** – prekes šalies teritorijoje importuojantis asmuo, kuris turi sumokėti už importuojamas šalies teritorijoje prekes nustatytą importo skolą muitinei arba turėtų sumokėti importo skolą muitinei, jeigu importuojamoms prekėms būtų nustatyti importo muitai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

26. **Prekių vežimas** – prekių (įskaitant pašta) gabenimas visų rūšių transporto priemonėmis, taip pat prekių transportavimas vamzdiniais, elektros energijos perdavimo linijomis ir kt.

27. **Prekių vežimas tarp valstybių narių** – prekių vežimas Europos Sąjungos teritorijoje, kai maršruto pradžia ir pabaiga yra skirtingose valstybėse narėse.

28. **PVM atskaita** – pirkimo ir (arba) importo PVM dalies atskaitymas, kai pagal šio Įstatymo nuostatas apskaičiuota atskaitoma pirkimo ir (arba) importo PVM dalimi sumažinama mokėtina į biudžetą ar padidinama grąžintina iš biudžeto PVM suma.

29. **PVM mokėtojas** – asmuo, kuriam pagal šį Įstatymą nustatyta prievolė apskaičiuoti ir mokėti PVM ir kuris mokesčio administratoriaus įregistruotas PVM mokėtoju, įskaitant kitaip PVM tikslais registruotus asmenis, išskyrus asmenis, kurie yra registruoti kompensacinio PVM tarifo schemos tikslais.

30. **PVM sąskaita faktūra** – šiame Įstatyme nustatytus privalomus reikalavimus atitinkantis dokumentas, kuriuo įforminamas prekių tiekimas arba paslaugų teikimas, taip pat avanso sumokėjimas.

Kai toks dokumentas išrašytas atsiradus prievolei jį išrašyti kitoje valstybėje narėje, jis laikomas PVM sąskaita faktūra, jeigu atitinka tos valstybės narės reikalavimus, keliamus tokiu atveju išrašomai PVM sąskaitai faktūrai.

31. Susiję asmenys:

- 1) fizinis asmuo ir jo sutuoktinis, sužadėtinis arba sugyventinis;
- 2) fizinis asmuo ir asmenys, susiję su juo giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtjo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo sugyventinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), fizinis asmuo ir jo giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio);
- 3) fizinis asmuo ir asmuo, su kuriuo jis susijęs globos santykiais;
- 4) apmokestinamasis asmuo ir jo dalyvis (akcininkas, pajininkas ar kt.);
- 5) apmokestinamasis asmuo ir jo valdymo organo narys;
- 6) apmokestinamasis asmuo ir jo darbuotojai;
- 7) apmokestinamasis asmuo ir fizinis asmuo, susijęs su šio apmokestinamojo asmens dalyviu arba valdymo organo nariu šios dalies 1, 2 arba 3 punkte nurodytais ryšiais ar santykiais;
- 8) to paties patronuojančio apmokestinamojo asmens dukteriniai apmokestinamieji asmenys tarpusavyje;
- 9) patronuojantis apmokestinamasis asmuo ir dukterinio apmokestinamojo asmens dalyvis;
- 10) dukterinis apmokestinamasis asmuo ir patronuojančio apmokestinamojo asmens dalyvis;
- 11) patronuojantis apmokestinamasis asmuo ir dukterinio apmokestinamojo asmens valdymo organo narys;
- 12) dukterinis apmokestinamasis asmuo ir patronuojančio apmokestinamojo asmens valdymo organo narys;
- 13) patronuojantis apmokestinamasis asmuo ir fizinis asmuo, susijęs su dukterinio apmokestinamojo asmens dalyviais arba valdymo organų nariais šios dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais ryšiais ar santykiais, taip pat asmenys, susiję su šiais dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šių dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šių dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio);
- 14) dukterinis apmokestinamasis asmuo ir fizinis asmuo, susijęs su patronuojančio apmokestinamojo asmens dalyviais arba valdymo organų nariais šios dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais ryšiais ar santykiais, taip pat asmenys, susiję su šiais dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šių dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šių dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio);
- 15) du apmokestinamieji asmenys, jeigu vienas iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai (per vieną ar kelis tarpinius asmenis) valdo daugiau kaip 25 procentus kito akcijų (dalių, pajų) arba turi teises į daugiau kaip 25 procentus sprendžiamųjų balsų kitame iš jų, arba yra įsipareigojęs derinti savo veiklos sprendimus su tuo kitu asmeniu, arba yra įsipareigojęs atsakyti už to kito asmens prievolių tretiesiems asmenims įvykdymą, arba tam kitam asmeniui yra įsipareigojęs perduoti visą arba dalį pelno ar suteikęs teisę naudoti daugiau kaip 25 procentus savo turto;

16) du apmokestinamieji asmenys, jei tie patys jų dalyviai (vieni arba kartu su asmenimis, susijusiais su jais šios dalies 1, 2 arba 3 punkte nurodytais ryšiais arba santykiais) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) kiekviename iš jų;

17) du apmokestinamieji asmenys, jeigu vienas iš jų turi teisę išrinkti (paskirti) daugumą kito asmens valdymo organų narių ir (arba) faktiškai kontroliuoja to kito asmens priimamus sprendimus.

32. **Standartinis PVM tarifas** – 21 procento PVM tarifas.

33. **Šalies teritorija** – Lietuvos Respublikos teritorija ir greta Lietuvos Respublikos teritorinių vandenų esantis plotas, kuriame pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuvos Respublika turi teisę tyrinėti ir eksploatuoti jūros dugno ir požeminius gamtos išteklius.

33¹. **Tarpinis veiklos vykdytojas** – grandininiam sandorių dalyvaujantis prekių tiekėjas (išskyrus pirmąjį prekių tiekimo grandinės prekių tiekėją), kuris gabena prekes arba kurio užsakymu tai atlieka trečioji šalis.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

34. **Telekomunikacijų paslaugos** – paslaugos, susijusios su signalų, žodžių, vaizdo ir garso, duomenų arba kitokios informacijos perdavimu, siuntimu arba priėmimu laidinėmis, radijo, optinėmis arba kitokiomis elektromagnetinėmis sistemomis, įskaitant teisės naudotis šiomis perdavimo, siuntimo arba priėmimo galimybėmis suteikimą arba perdavimą, taip pat prieigos prie pasaulinių informacijos tinklų suteikimą.

35. **Trečiosios teritorijos** – Lietuvos Respublikos finansų ministro (toliau – finansų ministras) patvirtintame sąraše nurodytos teritorijos, kurios šio Įstatymo tikslais nelaikomos valstybių narių teritorijomis.

36. **Trečioji valstybė** – bet kuri teritorija, kuri nėra Europos Sąjungos teritorija arba trečioji teritorija, kaip tai apibrėžta atitinkamai šio straipsnio 10 ir 35 dalyse.

37. **Užsienio apmokestinamasis asmuo** – bet kokio pobūdžio ekonominę veiklą vykdančias:

1) užsienio valstybės juridinis asmuo ar organizacija, kurių buveinė yra užsienio valstybėje ir kurie įsteigti arba kitokiu būdu organizuoti pagal užsienio valstybės teisės aktus, arba

2) bet kuris kitas užsienyje įsteigtas, įkurtas ar kitaip organizuotas vienetas, arba

3) fizinis asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta nėra Lietuvos Respublika.

38. **Valstybės ir savivaldybių veikla** – valstybės, savivaldybių, valstybės ar savivaldybių institucijų bei įstaigų, o įstatymų nustatytais atvejais – ir kitų viešųjų juridinių asmenų veikla, kurią vykdyti šiuos asmenis įpareigoja teisės aktai. Tokia šių asmenų vykdoma veikla, jeigu jos mastas neleidžia manyti, kad ji mažareikšmė, šiame Įstatyme nelaikoma valstybės ir savivaldybių funkcijomis:

1) naujų prekių, konkuruojančių ar galinčių konkuruoti su apmokestinamųjų asmenų tiekiamomis prekėmis, tiekimas;

2) elektros energijos, dujų, šilumos ir kitų rūšių energijos, vandens, garo tiekimas;

3) vežimas, sandėliavimas, taip pat vandens (jūrų ir kt.) uosto paslaugų teikimas bei teisės naudotis oro uostais suteikimas;

4) prekybos mugių ir verslo parodų organizavimo paslaugų teikimas;

5) reklamos, rinkos ir (arba) viešosios nuomonės tyrimo ir kitų pagal savo esmę panašių paslaugų teikimas;

6) kelionių ir turizmo agentūrų paslaugų teikimas;

7) telekomunikacijų paslaugų teikimas;

8) visuomenės informavimo paslaugų teikimas;

9) maitinimo paslaugų teikimas;

10) žemės ūkio rinkos ekonominio reguliavimo agentūrų veikla, susijusi su žemės ūkio produktais, kai ji vykdoma pagal atitinkamus reglamentus dėl tų produktų bendros rinkos organizavimo;

11) nuoma;

12) bet kokia šios dalies 1–11 punktuose nenurodyta šių asmenų vykdoma veikla, jeigu ją vykdančią šių asmenų tiekiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos konkuruoja ar gali konkuruoti su apmokestinamųjų asmenų tiekiamomis prekėmis ir (arba) teikiamomis paslaugomis.

39. **Valstybė narė (arba valstybės narės teritorija)** – Europos Sąjungos valstybės narės teritorija, kaip ji apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnyje, išskyrus trečiąsias teritorijas. Valstybės narės teritorija laikomos ir finansų ministro patvirtintame sąraše nurodytos teritorijos, kuriose sudaryti ar kurioms skirti sandoriai laikomi toje valstybėje narėje sudarytais ar jai skirtais sandoriais.

39¹. **Vienatipis kuponas** – kuponas, su kuriuo susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM yra žinomi kupono išleidimo metu.

Papildyta straipsnio dalimi:

TAR pastaba. Taikoma tik nuo 2019 m. sausio 1 d. išleistiems kuponams.

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

40. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas), 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL 2013 L 269, p. 1) (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), taip pat Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), – kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus), tačiau mokesčio administratoriumi šiame Įstatyme vadinama tik Valstybinė mokesčių inspekcija.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, *Žin.*, 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, *Žin.*, 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, *Žin.*, 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

Nr. [XI-386](#), 2009-07-22, *Žin.*, 2009, Nr. [93-3978](#) (2009-08-04)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

3 straipsnis. Lietuvos Respublikos PVM objektas

1. PVM objektas yra prekių tiekimas ir paslaugų teikimas, tenkinantis visas šias sąlygas:

- 1) prekės tiekiamos ir (arba) paslaugos teikiamos už atlygį;
- 2) prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas vyksta šalies teritorijoje;

3) prekes tiekia ir (arba) paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo vykdydamas savo ekonominę veiklą, t. y. veikdamas kaip toks. Kai fizinio asmens sudaromi sandoriai nėra susiję su jo vykdoma ekonomine veikla, nelaikoma, kad fizinis asmuo tiekia prekes ir (arba) teikia paslaugas veikdamas kaip apmokestinamasis asmuo. Šiame punkte nurodyta sąlyga netaikoma, jeigu šalies teritorijoje už atlygį tiekiami nauja transporto priemonė, kurią tiekėjas, pirkėjas arba bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis išgabena iš šalies teritorijos, tačiau į Europos Sąjungos teritoriją.

2. PVM objektas taip pat yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai:

1) prekes iš apmokestinamojo asmens, kuris vykdo savo ekonominę veiklą, t. y. veikia kaip toks, ir kuriam netaikomos teisės aktų nuostatos, numatytos 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – Direktyva 2006/112/EB) XII antraštinės dalies 1 skyriuje, įsigyja apmokestinamasis asmuo, kuris sandorį sudaro vykdydamas savo ekonominę veiklą, t. y. veikdamas kaip toks, arba juridinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, jeigu šis prekių tiekimas nelaikomas įvykusių šalies teritorijoje pagal šio Įstatymo 12 straipsnio 2 ar 3 dalies nuostatas;

2) naujas transporto priemonės įsigyja bet kuris asmuo;

3) akcizais apmokestinamas prekes, už kurias prievolė apskaičiuoti akcizus pagal Lietuvos Respublikos akcizų įstatymą atsiranda Lietuvos Respublikoje, įsigyja bet kuris asmuo, išskyrus fizinį asmenį, kuris nėra apmokestinamasis asmuo.

3. Importo PVM objektas yra prekių importas, kai prekės pagal šio Įstatymo nuostatas laikomos importuotomis šalies teritorijoje.

4. Be šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prekių tiekimo (paslaugų teikimo), 2 dalyje nurodyto prekių įsigijimo ir 3 dalyje nurodyto prekių importo, PVM objektas yra ir šio Įstatymo 53 straipsnyje nurodytų aplinkybių susidarymas.

5. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies 1 punktą, PVM objektu nelaikomas šis prekių įsigijimas:

1) prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės, kai tokiam prekių tiekimui, jeigu jis vyktų šalies teritorijoje, būtų taikomas 0 procentų PVM tarifas pagal šio Įstatymo 43, 44 ar 47 straipsnį;

2) naudotų prekių, meno kūrinių, kolekcinėlių ir antikvarinių daiktų, kaip jie apibūrinėti šiame Įstatyme, įsigijimas iš kitos valstybės narės, kai jie įsigijami iš apmokestinamojo asmens, kuris verčiasi šių prekių tiekimu, arba iš aukcionų organizatoriaus, o jų tiekimas buvo apmokestintas išgabenimo valstybėje narėje pagal nuostatas, iš esmės tolygias šio Įstatymo XII skyriaus trečiojo skirsnio nuostatomis;

3) transporto priemonių įsigijimas iš kitos valstybės narės, kai jos įsigijamos iš apmokestinamojo asmens, kuris verčiasi šių prekių tiekimu, o jų tiekimas buvo apmokestintas išgabenimo valstybėje narėje pagal specialias toje valstybėje narėje taikomas pereinamąsias nuostatas naudotoms transporto priemonėms.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, Žin., 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

4 straipsnis. Prekių tiekimas

1. Prekių tiekimu laikomas prekių perdavimas kitam asmeniui, kai pagal sandorio sąlygas šis asmuo arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti tomis prekėmis kaip jų savininkas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

2. Prekių tiekimu šiame Įstatyme taip pat laikomas prekių perdavimas pagal nuomos sutartį ar kitą sutartį, kuri numato atlyginimo už perduodamas prekes atidėjimą ir (arba) atlyginimą dalimis, jeigu pagal sandorio sąlygas asmeniui, kuriam prekės perduotos, arba trečiajai šaliai perduodama didžioji dalis rizikos ir naudos, susijusios su turto nuosavybe, ir numatytas turto nuosavybės perdavimas.

3. Daiktinių teisių į nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą (servituto, uzufrukto, užstatymo teisės ar ilgalaikės nuomos) nustatymas ar perdavimas šiame Įstatyme taip pat laikomas prekės (to nekilnojamojo pagal prigimtį daikto, dėl kurio jos nustatytos) tiekimu. Prekės (nekilnojamojo pagal prigimtį daikto) tiekimu šiame Įstatyme laikomas ir pajaus ar vertybinio popieriaus perleidimas tuo atveju, kai perleidžiamas pajus ar vertybinis popierius suteikia jo turėtojui teisę disponuoti nekilnojamoju pagal prigimtį daiktu (ar jo dalimi) kaip jo savininkui. Šios dalies nuostatos taikomos tik tuo atveju, jeigu atlygio už daiktinių teisių nustatymą ar perdavimą, pajaus ar vertybinio popieriaus perleidimą suma atitinka nekilnojamojo pagal prigimtį daikto rinkos kainą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

4⁽¹⁾ straipsnis. Prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės

1. Prekių įsigijimu iš kitos valstybės narės už atlygį laikomas teisės disponuoti prekėmis, kurias tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis atgabena į kitą valstybę narę, kurioje prasidėjo jų gabenimas, įsigijimas, kai įsigyjantis asmuo pagal sandorio sąlygas gali disponuoti prekėmis kaip jų savininkas.

2. Tais atvejais, kai juridinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, įsigyja iš trečiosios teritorijos arba trečiosios valstybės atgabenamas prekes ir šias prekes šis asmuo importuoja kitoje valstybėje narėje, kurioje baigiasi jų gabenimas, laikoma, kad šias prekes šis juridinis asmuo įsigijo iš tos valstybės narės, kurioje jos buvo importuotos.

3. Prekių įsigijimu iš kitos valstybės narės už atlygį taip pat laikomas apmokestinamojo asmens disponuojamų prekių įsivežimas iš vienos valstybės narės verslo tikslais į kitą valstybę narę, kai prekes taip įsiveža pats apmokestinamasis asmuo ar jo užsakymu kitas asmuo, išskyrus atvejus, kai įsivežimas atitinka šio Įstatymo 5⁽¹⁾ straipsnio 2 dalies sąlygas.

4. Prekių įsigijimu iš kitos valstybės narės už atlygį taip pat laikomas atgabentų į šalies teritoriją prekių, kurios įsigijimo metu nebuvo apmokestintos PVM bendra kurioje nors iš valstybių narių nustatyta tvarka, paskyrimas naudoti Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos šalių karinėms pajėgoms ar jas lydintiems civiliams darbuotojams, jeigu pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 3 dalies nuostatas tokios prekės negalėtų būti atleistos nuo importo PVM, jei jos būtų importuotos.

5. Prekių įsigijimu iš kitos valstybės narės už atlygį šiame Įstatyme taip pat laikomas prekių atgabenimas pagal sandorį, kuris būtų laikomas prekių tiekimu pagal šio Įstatymo 4 straipsnio 2 dalį.

6. Laikoma, kad prekes, patiekta pagal šio Įstatymo 4² straipsnyje nustatytas sąlygas, iš kitos valstybės narės įsigyja apmokestinamasis asmuo, kuriam perduota disponavimo tokiais prekėmis kaip jų savininko teisė toje valstybėje narėje, į kurią prekės yra atgabentos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

4² straipsnis. Prekių pristatymas, kad jos būtų patiekta pagal pareikalavimą

1. Laikoma, kad prekės pristatomos, kad jos būtų patiekta pagal pareikalavimą (angl. *call-of stock*), kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) apmokestinamasis asmuo (arba jo užsakymu trečioji šalis) gabena prekes į kitą valstybę narę, siekdamas atgabentas prekes toje valstybėje narėje vėliau patiekti kitam prekes įsigyjančiam apmokestinamajam asmeniui, kuris turi teisę perimti tų prekių nuosavybę (toliau šiame straipsnyje – įsigyjantis apmokestinamasis asmuo), pagal galiojantį tarp šių abiejų apmokestinamųjų asmenų sudarytą sandorį;

2) šios dalies 1 punkte nurodytas prekes išgabenantis apmokestinamasis asmuo nėra įsikūręs (t. y. jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) nėra toje valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje neturi padalinio) valstybėje narėje, į kurią prekės atgabenamos;

3) įsigyjantis apmokestinamasis asmuo, kuriam ketinama tiekti prekes, įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, į kurią atgabenamos prekės, o jo tapatybė ir PVM mokėtojo kodas, kurį jam priskyrė ta valstybė narė, į kurią atgabenamos prekės, žinomi šios dalies 2 punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui tuo momentu, kai prasideda prekių išgabenimas;

4) šios dalies 2 punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo prekių išgabenimą užregistruoja šio Įstatymo 78 straipsnio 5¹ dalyje numatyta arba kitos valstybės narės nustatyta atitinkamame žurnale, o įsigyjancio apmokestinamojo asmens tapatybę ir valstybės narės, į kurią atgabenamos prekės, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą nurodo prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nars ataskaitoje, nurodytoje šio Įstatymo 88¹ straipsnio 1¹ dalyje, arba kitos valstybės narės nustatytoje atitinkamoje ataskaitoje;

5) šios dalies 2 punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo prekes įsigyjančiam apmokestinamajam asmeniui patiekia ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo prekių atgabenimo į kitą valstybę narę.

2. Laikoma, kad prekės pristatomos, kad jos būtų patiekta pagal pareikalavimą, ir tuo atveju, kai per 12 mėnesių nuo prekių atgabenimo į kitą valstybę narę šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą asmenį pakeičia kitas apmokestinamasis asmuo ir tokį keitimą šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo užregistruoja šio Įstatymo 78 straipsnio 5¹ dalyje numatyta arba kitos valstybės narės nustatyta atitinkamame žurnale, ir tenkinamos kitos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

3. Laikoma, kad prekių pristatymas, kad jos būtų patiekta pagal pareikalavimą, nebeatitinka šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nustatytų sąlygų tuo atveju, jeigu prekės sunaikinamos arba prarandamos (įskaitant praradimą dėl vagystės).

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

5 straipsnis. Prekių suvartojimas PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti

1. Prekių tiekimu už atlygį šiame Įstatyme laikomas ir prekių suvartojimas PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti, kaip jis apibrėžtas šio straipsnio 2 dalyje.

2. Jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip, laikoma, kad prekė buvo PVM mokėtojo suvartota privatiems poreikiams tenkinti, jeigu PVM mokėtojo disponuojama prekė, kurios (o jeigu prekė pasigaminta, – jai pasigaminti sunaudotų kitų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo PVM mokėtojo įtraukta į PVM atskaitą:

1) perduodama neatlygintinai, o asmuo, kuriam prekė perduota, arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti ta preke kaip jos savininkas, arba

2) sunaudojama bet koku kitu būdu, jeigu PVM mokėtojas tokiam sunaudojimui skirtų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM pagal šį Įstatymą negalėtų atskaityti.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, prekių suvartojimu PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti nelaikomas jų perdavimas ar sunaudojimas, kai prekės perduodamos ar sunaudojamos kaip tyrimų pavyzdžiai, t. y. prekės, atitinkančios įprastinės PVM mokėtojo veiklos pobūdį perduodamos ar sunaudojamos ištyrimui, analizei ar bandymui. Šiuo atveju gali būti perduodamas ar sunaudojamas toks prekių kiekis, koks atsižvelgiant į prekių prigimtį bei tyrimo, analizės ar bandymo pobūdį, taip pat tai reglamentuojančių teisės aktų (jeigu tai reglamentuota teisės aktais) atitinkamas nuostatas yra reikalingas tyrimo, analizės ar bandymo kokybei užtikrinti.

4. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, prekių suvartojimu PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti nelaikomas jų perdavimas ar sunaudojimas, kai jos perduodamos arba sunaudojamos kaip nedidelės vertės dovanos (reklamai, reprezentacijai, labdarai ir (arba) paramai). Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato šios dalies nuostatų taikymo sąlygas ir apribojimus, įskaitant prekių, kurios perduodamos ar sunaudojamos šioje dalyje nustatytais tikslais, vertės apribojimus.

5. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, prekių praradimas nelaikomas jų suvartojimu PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti.

6. Jeigu fizinis asmuo PVM mokėtojas, vadovaudamasis šio Įstatymo nuostatomis, dalį įsigyto ilgalaikio materialiojo turto priskyrė ekonominei veiklai, šio straipsnio nuostatos taikomos tik taip priskirtai to turto daliai. Bet kokiam likusios to turto dalies perdavimui ar sunaudojimui šio straipsnio nuostatos netaikomos neatsižvelgiant į tai, kad dalis turto pirkimo arba importo PVM buvo įtraukta į PVM atskaitą.

5⁽¹⁾ straipsnis. Prekių pervežimas į kitą valstybę narę

1. Prekių tiekimu už atlygį taip pat laikomas apmokestinamojo asmens disponuojamų prekių pervežimas verslo tikslais iš valstybės narės, kurioje prekės faktiškai yra, į kitą valstybę narę, kai prekes taip perveža pats apmokestinamasis asmuo ar jo užsakymu kitas asmuo.

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, prekių tiekimu nelaikomas:

1) prekių pervežimas į kitą valstybę narę, kurioje įvyks šių prekių tiekimas (kuriam toje valstybėje narėje bus taikomos nuostatos, iš esmės tolygios šio Įstatymo 12 straipsnio 3 dalies nuostatomis);

2) prekių pervežimas į kitą valstybę narę, kurioje jos bus instaliuotos arba surinktos ir kurioje įvyks šių prekių tiekimas (kuriam toje valstybėje narėje bus taikomos nuostatos, iš esmės tolygios šio Įstatymo 12 straipsnio 2 dalies nuostatomis);

3) prekių pervežimas į kitą valstybę narę, kai jos bus tiekiamos Europos Sąjungos teritorijoje keleivius vežančiuose laivuose, orlaivuose ir (arba) traukiniuose ir kai kitoje valstybėje narėje įvyks šių prekių tiekimas (kuriam toje valstybėje narėje bus taikomos nuostatos, iš esmės tolygios šio Įstatymo 12¹ straipsnio nuostatomis);

4) prekių pervežimas į kitą valstybę narę, kai prekės pervežamos dėl tiekimu, kuris pagal šio Įstatymo VI skyriaus (išskyrus 53 straipsnį) nuostatas apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą;

5) prekių pervežimas į kitą valstybę narę, kurioje atliekamas šių prekių vertinimas, aptarnavimas (remontas, priežiūra, derinimas ir kt.), apdirbimas ir (arba) perdirdimas, jeigu po to prekės bus grąžintos atgal į valstybę narę, iš kurios jos buvo išvežtos, tam pačiam apmokestinamajam asmeniui, kuris tas prekes išvežė;

6) prekių pervežimas į kitą valstybę narę, kurioje šias prekes jomis disponuojantis apmokestinamasis asmuo, įsikūręs išvežimo valstybėje narėje, naudoja teikti paslaugoms ir todėl jos ten pervežamos laikinai (t. y. tol, kol jos reikalingos kitoje valstybėje narėje minėtoms paslaugoms teikti);

7) prekių laikinas pervežimas ne ilgesniam kaip 24 mėnesių laikotarpiui į kitą valstybę narę, jeigu šioms prekėms, jei jos būtų importuojamos iš trečiosios valstybės kitoje valstybėje narėje, galėtų būti įforminta laikinojo įvežimo muitinės procedūra, kurią taikant prekės visai neapmokestinamos importo muitais;

8) dujų perdavimas Europos Sąjungos teritorijoje esančiomis gamtinių dujų sistemomis ar prie jų prijungtais tinklais į kitą valstybę narę, šilumos ar vėsumos energijos perdavimas šilumos ar vėsumos tinklais į kitą valstybę narę, elektros energijos perdavimas į kitą valstybę narę (kai tokiu būdu perduotoms prekėms kitoje valstybėje narėje bus taikomos nuostatos, iš esmės tolygios šio Įstatymo 12 straipsnio 6 dalies nuostatomis);

9) prekių pristatymas, kad jos būtų patiekto pagal pareikalavimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 4² straipsnyje;

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

10) prekių, pristatytų, kad jos būtų patiekto pagal pareikalavimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 4² straipsnyje, pargabenimas atgal į valstybę narę, iš kurios prekės buvo išgabentos, jeigu teisė disponuoti tokiomis prekėmis kaip jų savininkui nebuvo perduota kitam apmokestinamajam asmeniui, o prekės grąžinamos per 12 mėnesių terminą, nustatytą šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte, ir apmokestinamasis asmuo, nurodytas šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 2 punkte, tokį grąžinimą užregistruoja šio Įstatymo 78 straipsnio 5¹ dalyje numatyta arba kitos valstybės narės nustatyta atitinkamame žurnale.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

3. Tuo atveju, jeigu nebetenkinamos šio straipsnio 2 dalies 1–8 punktuose nurodytos sąlygos, prekių pervežimas į kitą valstybę narę laikomas prekių tiekimu už atlygį, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje. Prekių tiekimas laikomas įvykusi, kai šios sąlygos nebetenkinamos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

4. Tuo atveju, jeigu nebetenkinama šio straipsnio 2 dalies 9 punkte nurodyta sąlyga, prekių išgabenimas į kitą valstybę narę laikomas prekių tiekimu už atlygį, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje. Prekių tiekimas laikomas įvykusi:

1) kitą dieną po 12 mėnesių termino, nustatyto šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte, pabaigos, jeigu teisė disponuoti tokiomis prekėmis kaip jų savininkui per 12 mėnesių po šių prekių atgabenimo į valstybę narę, į kurią jos buvo gabenamos, nebuvo perduota apmokestinamajam asmeniui, nurodytam šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 3 punkte ar 4² straipsnio 2 dalyje;

2) prieš pat į kitą valstybę narę nugabentų prekių tiekimą kitam asmeniui negu apmokestinamasis asmuo, nurodytas šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 3 punkte ar 4² straipsnio 2 dalyje, kai prekės tiekiamos dar nepasibaigus 12 mėnesių terminui, nustatytam šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte;

3) prieš pat prasidedant į kitą valstybę narę atgabentų prekių išgabenimui į valstybę narę, kuri nėra valstybė narė, iš kurios prekės buvo išgabentos, prekių pristatymui, kad jos būtų patiekto pagal pareikalavimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 4² straipsnyje, jeigu prekės gabenamos dar nepasibaigus 12 mėnesių terminui, nustatytam šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte;

4) tą dieną, kai prekės buvo sunaikintos ar prarastos (įskaitant praradimą dėl vagystės), o jeigu neįmanoma nustatyti tos dienos, tą dieną, kai sužinoma, kad prekės sunaikintos arba prarastos (įskaitant praradimą dėl vagystės), jeigu šios aplinkybės įvyko per 12 mėnesių terminą, nustatytą šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte;

5) tuo metu, kai nebetenkinamos šio Įstatymo 4² straipsnyje nurodytos sąlygos dėl kitų aplinkybių, negu nurodyta šios dalies 2, 3 ir 4 punktuose, ir nėra pasibaigęs šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytas 12 mėnesių terminas.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

5. Tuo atveju, kai nebetenkinamos šio straipsnio 2 dalies 10 punkte nurodytos sąlygos, prekių pervežimas į kitą valstybę narę laikomas prekių tiekimu už atlygį, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje. Prekių tiekimas laikomas įvykusi kitą dieną po 12 mėnesių termino, nustatyto šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte, pabaigos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

6 straipsnis. Ilgalaikio materialiojo turto pasigaminimas

1. Prekių tiekimu už atlygį šiame Įstatyme laikomas ir ilgalaikio materialiojo turto pasigaminimas. Ilgalaikio materialiojo turto pasigaminimu šiame Įstatyme laikoma įsigytų ir (arba) importuotų žaliavų ir medžiagų perdirbimo, gamybos ir kitų operacijų, atliekamų PVM mokėtojo jėgomis, ir (arba) įsigytų paslaugų visuma, kurios rezultatas yra naujas ilgalaikio materialiojo turto vienetas. Ilgalaikio materialiojo turto pasigaminimu taip pat laikomas pastato (statinio), naudojamo PVM mokėtojo ekonominėje veikloje, esminis pagerinimas, nesvarbu, ar šis pastatas (statinys) priklauso PVM mokėtojai nuosavybės teise, ar naudojamas kitais pagrindais (jeigu šio Įstatymo 9 straipsnyje nenustatyta kitaip), ir nesvarbu, ar pastatą (statinį) PVM mokėtojas pagerino savo jėgomis ar įsigydamas paslaugų iš kitų apmokestinamųjų asmenų.

2. Šio straipsnio nuostatos taikomos tik tuo atveju, jeigu ilgalaikiam materialiajam turtui pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo PVM mokėtojo įtraukta į PVM atskaitą.

7 straipsnis. Paslaugų teikimas

Jeigu šiame Įstatyme nenustatyta kitaip, paslaugų teikimu laikomas bet koks sandoris dėl bet kokie civilinių teisių objekto, jeigu šis sandoris pagal šį Įstatymą nelaikomas prekių tiekimu. Paslaugų teikimu, be kita ko, laikoma:

- 1) nestandartizuotos programinės įrangos pardavimas ar kitoks perdavimas;
- 2) nuoma;
- 3) nematerialiojo turto ir turtinių teisių perdavimas, išskyrus šio Įstatymo 4 straipsnio 3 dalyje nurodytus atvejus;
- 4) statybos darbai, įskaitant pastatyto naujo pastato ar statinio perdavimą užsakovui (statytojui);
- 5) įsipareigojimas susilaikyti nuo veiksmų, taip pat įsipareigojimas toleruoti veiksmus arba padėti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

8 straipsnis. Paslaugų teikimas PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti

1. Paslaugų teikimu už atlygį šiame Įstatyme laikomas ir paslaugų teikimas PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti, kaip jis apibrėžtas šio straipsnio 2 dalyje.

2. Laikoma, kad buvo suteikta paslauga PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti, kai:

1) kitam asmeniui neatlygintinai suteikiama teisė laikinai pasinaudoti PVM mokėtojo nuosavybės teisės objektu. Ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jeigu suteikto naudotis nuosavybės teisės objekto (o jeigu jis pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo arba importo PVM ar jo dalis buvo PVM mokėtojo įtraukta į PVM atskaitą, arba

2) PVM mokėtojo nuosavybės teisės objektas, kuris šiame Įstatyme nelaikomas preke, perduodamas arba sunaudojamas šio Įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytais būdais. Ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jeigu šio nuosavybės teisės objekto (o jeigu jis pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo arba importo PVM ar jo dalis buvo PVM mokėtojo įtraukta į PVM atskaitą.

3) paslaugos suteiktos neatlygintinai ir tai nėra susiję su PVM mokėtojo ekonomine veikla.

3. Jeigu fizinis asmuo PVM mokėtojas, vadovaudamasis šio Įstatymo nuostatomis, dalį įsigyto ilgalaikio materialiojo turto priskyrė ekonominei veiklai, šio straipsnio nuostatos taikomos tik taip priskirtai to turto daliai. Bet kokiam likusios to turto dalies naudojimui šio straipsnio nuostatos netaikomos, neatsižvelgiant į tai, kad dalis to turto pirkimo arba importo PVM buvo įtraukta į PVM atskaitą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

9 straipsnis. Tam tikriems sandoriams taikomos specialios taisyklės

1. Jeigu apmokestinamasis asmuo savo vykdomą ekonominę veiklą (ar jos dalį) kaip kompleksą (t. y. įsigytų ir naudotų šioje veikloje nuosavybės teisės objektų, taip pat kitų su ta veikla susijusių turtinių bei neturtinių teisių, skolų ir kitokių pareigų visumą) perduoda, įskaitant atvejus, kai veikla (ar jos dalis) kaip kompleksas perduodama kaip juridinio asmens dalyvio turtinis įnašas, kitam apmokestinamajam asmeniui, tęsiančiam perduodamą veiklą, toks veiklos (ar jos dalies) perdavimas šiame Įstatyme nelaikomas nei prekių tiekimu, nei paslaugų teikimu.

2. Bet kokio nuosavybės teisės objekto perdavimas, kai jis perduodamas kaip juridinio asmens dalyvio turtinis įnašas, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nustatytus atvejus, kai nuosavybės teisės objektas yra perduodamos veiklos (ar jos dalies) kaip komplekso dalis, o šio nuosavybės teisės objekto (o jeigu jis pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo jį perduodančio PVM mokėtojo įtrauktas į PVM atskaitą, šiame Įstatyme laikomas prekių tiekimu už atlygį (kai perduodamas objektas, kuris šiame Įstatyme laikomas preke) arba paslaugų teikimu už atlygį (kai perduodamas objektas, kuris šiame Įstatyme preke nelaikomas).

3. Bet kokio nuosavybės teisės objekto perdavimas dėl juridinio asmens PVM mokėtojo pasibaigimo reorganizavimo būdu, kai šio nuosavybės teisės objekto (o jeigu jis pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtraukta į pasibaigiančio PVM mokėtojo PVM atskaitą, šiame Įstatyme laikomas prekių tiekimu už atlygį (kai perduodamas objektas, kuris šiame Įstatyme laikomas preke) arba paslaugų teikimu už atlygį (kai perduodamas objektas, kuris šiame Įstatyme preke nelaikomas).

4. Iš esmės pagerinto pastato (statinio), naudoto kitais pagrindais negu nuosavybės teise, grąžinimas jo savininkui nepasibaigus šiame Įstatyme nustatytam PVM atskaitos tikslinimo laikotarpiui laikomas prekės tiekimu už atlygį, jeigu pastatą (statinį) pagerinęs PVM mokėtojas tokiam pagerinimui sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalį buvo įtraukęs į PVM atskaitą. Šalys turi teisę susitarti, kad pastato (statinio) esminis pagerinimas bus laikomas patiektu pastato (statinio) savininkui ne grąžinimo metu, o iš karto baigus pagerinimo darbus, ir tokiu atveju tokį pagerinimą atlikusiam PVM mokėtojui dėl šio pastato (statinio) netaikomos šio Įstatymo nuostatos, susijusios su ilgalaikio materialiojo turto pasigaminimu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

9¹ straipsnis. Su kuponais susijusiems sandoriams taikomos taisyklės

1. Vienatipio kupono perleidimas, kurį atlieka apmokestinamasis asmuo savo vardu, laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu arba paslaugų teikimu. Kai vienatipį kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo kito apmokestinamojo asmens vardu, toks perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, kurį atliko tas kitas apmokestinamasis asmuo.

2. Faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas už vienatipį kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį šiame Įstatyme nelaikomas atskiru sandoriu, išskyrus atvejus, kai apmokestinamasis asmuo, faktiškai perdavęs prekes ar suteikęs paslaugas, nėra tas asmuo, kuris savo vardu išleido vienatipį kuponą. Tokiais atvejais laikoma, kad tas faktinis prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas patiekė su tuo kuponu susijusias prekes arba suteikė su tuo kuponu susijusias paslaugas apmokestinamajam asmeniui, kuris savo vardu išleido vienatipį kuponą.

3. Daugiatipio kupono perleidimas nėra PVM objektas. Pagal šio Įstatymo 3 straipsnį PVM objektu yra faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas už daugiatipį kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį.

4. Kai daugiatipį kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, išskyrus apmokestinamąjį asmenį, kurio sandoris yra laikomas PVM objektu pagal šio straipsnio 3 dalį, PVM objektu yra laikomos bet kokios nustatytos jo teikiamos su daugiatipio kupono perleidimu susijusios paslaugos, pavyzdžiui, platinimo arba reklamos paslaugos.

Papildyta straipsniu:

TAR pastaba. Straipsnis taikomas tik nuo 2019 m. sausio 1 d. išleistiems kuponams.

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

9² straipsnis. Gabenimui pagal grandininį sandorį taikomos taisyklės

1. Prekių gabenimas pagal grandininį sandorį priskiriamas tik prekių tiekimui tarpiniam veiklos vykdytojui.

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, prekių gabenimas pagal grandininį sandorį priskiriamas tik tarpinio veiklos vykdytojo vykdomam prekių tiekimui, kai tarpinis veiklos vykdytojas yra pranešęs savo prekių tiekėjui valstybės narės, iš kurios prekės išgabenamos, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

10 straipsnis. Mainai

Jeigu už tiekiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas atlyginama (visiškai ar iš dalies) prekėmis ir (arba) paslaugomis, laikoma, kad kiekviena tokio sandorio šalis tiekia prekes ir (arba) teikia paslaugas.

11 straipsnis. Tarpininkavimas

1. Šiame Įstatyme laikoma, kad atsiskleidęs tarpininkas teikia atstovavimo (agento) paslaugą tam, kieno vardu ir sąskaita jis dalyvauja sandoryje.

2. Kai sandoryje dalyvauja neatsiskleidęs tarpininkas, laikoma, kad pirmiausia prekės buvo pateiktos arba paslaugos suteiktos neatsiskleidusiam tarpininkui, o vėliau paties tarpininko, net ir tuo atveju, kai pačios prekės perduodamos arba paslaugos faktiškai suteikiamos galutiniam jų pirkėjui (klientui) tiesiogiai.

12 straipsnis. Kriterijai, pagal kuriuos nustatoma prekių tiekimo (išskyrus prekių tiekimą keleivius Europos Sąjungos teritorijoje vežančiuose laivuose, orlaiviuose ir traukiniuose) vieta

1. Jeigu tiekiamos prekės turi būti gabenamos, laikoma, kad prekių tiekimas įvyko šalies teritorijoje tuo atveju, kai šių prekių gabenimas pirkėjui prasidėjo šalies teritorijoje (neatsižvelgiant į tai, kas (prekių tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis) prekes gabena). Tais atvejais, kai tiekiamų prekių gabenimas prasidėjo trečiojoje teritorijoje ar trečiojoje valstybėje, prekių tiekimas, kai prekes tiekia importuotojas, ir bet koks tolesnis tiekimas laikomas įvykusiu šalies teritorijoje, jeigu prekės buvo importuotos Lietuvos Respublikoje. Šios dalies nuostatos netaikomos ir prekių tiekimas nelaikomas įvykusiu šalies teritorijoje, jeigu prekės išgabenamos į kitą valstybę narę, kurioje šis prekių tiekimas bus laikomas įvykusiu dėl tos valstybės narės atitinkamų teisės aktų reikalavimų ar dėl prekių tiekėjui suteiktos teisės taikant nuostatas, iš esmės tolygias šio straipsnio 3 dalies nuostatomis. Prekių tiekėjas (jei pagal šios dalies nuostatas jo prekių, tiekiamų ir gabenamų į kitą valstybę narę šio straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis, tiekimo vieta būtų šalies teritorijoje), kuris pats pageidauja jo tiekiamų prekių tiekimo vieta laikyti kitą valstybę narę, privalo centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka kreiptis į vietos mokesčio administratorių su prašymu suteikti tokią teisę. Suteiktos teisės negalima atsisakyti ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo jos suteikimo.

2. Kai tiekiamos prekės (nesvarbu, kas jas gabena) prekių tiekėjo arba jo užsakymu kito asmens turi būti surenkamos arba instaliuojamos (nepaisant to, ar jos išbandomos), laikoma, kad prekių tiekimas įvyko šalies teritorijoje, jeigu prekės surenkamos arba instaliuojamos šalies teritorijoje.

3. Prekių tiekimas laikomas įvykusiu šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) prekės tiekėjo arba jo užsakymu kito asmens yra iš kitos valstybės narės atgabentos į šalies teritoriją (t. y. prekių gabenimas baigėsi šalies teritorijoje). Tais atvejais, kai tiekiamų ir į šalies teritoriją atgabentų prekių gabenimas prasidėjo trečiojoje teritorijoje ar trečiojoje valstybėje, o jų tiekėjas jas importavo kitoje valstybėje narėje, šios prekės laikomos išgabentomis iš tos kitos valstybės narės;

2) prekių pirkėjas yra vienas iš šio Įstatymo 71⁽¹⁾ straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytų asmenų arba fizinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo;

3) tiekiamos prekės nėra naujos transporto priemonės, taip pat nėra prekės, kurios tiekiamos po jų surinkimo arba instaliavimo.

4. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalies nuostatas, nelaikoma, kad šio straipsnio 3 dalyje nurodytas prekių tiekimas įvyko šalies teritorijoje, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) tiekiamos prekės, kurios nėra akcizais apmokestinamos prekės;

2) to prekių tiekėjo šio straipsnio 3 dalyje nurodytomis sąlygomis tiekiamų į Lietuvos Respubliką atgabentų visų prekių vertė (neįskaitant PVM) neviršija 35 000 eurų per einamuosius kalendorinius metus;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

3) to prekių tiekėjo šio straipsnio 3 dalyje nurodytomis sąlygomis tiekiamų į Lietuvos Respubliką atgabentų visų prekių, kurios yra kitos negu akcizais apmokestinamos prekės, vertė (neįskaitant PVM) praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 35 000 eurų;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

4) prekių tiekėjas nėra įsikūręs Lietuvos Respublikoje (t. y. jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) nėra Lietuvos Respublikoje) arba Lietuvos Respublikoje neturi padalinio;

5) prekių išgabenimo vietos kompetentinga institucija nėra prekių tiekėjui suteikusi teisės taikyti šio straipsnio 3 dalies nuostatas.

5. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos netaikomos tais atvejais, kai tiekiamos naudotos prekės, meno kūriniai, kolekciniai ir antikvariniai daiktai, kuriems taikytina speciali apmokestinimo schema, nustatyta šio Įstatymo XII skyriaus trečiajame skirsnyje, ar jai iš esmės tolygi schema kitoje valstybėje narėje, taip pat tais atvejais, kai tiekiamos transporto priemonės, kurioms išgabenimo valstybėje narėje taikytinos specialios pereinamosios nuostatos naudotoms transporto priemonėms.

6. Neatsižvelgiant į kitas šio straipsnio nuostatas, dujos, tiekiamos Europos Sąjungos teritorijoje esančiomis gamtinių dujų sistemomis ar prie jų prijungtais tinklais, elektros energija, šilumos ar vėsumos energija, tiekama šilumos ar vėsumos tinklais, laikomos patiektomis šalies teritorijoje tik šiais atvejais:

1) kai šias prekes įsigyja Lietuvos Respublikoje įsikūręs (t. y. kai jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo), padalinys (per kurį įsigyjamoms šioms prekėms) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje) apmokestinamasis asmuo, kurio pagrindinis tikslas, kuriam jis įsigyja dujas, elektros energiją, šilumos ar vėsumos energiją, yra šių dujų, elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos perpardavimas kitiems asmenims, o šių prekių sunaudojimas jo poreikiams yra nedidelis;

2) kai šias prekes įsigyja šios dalies 1 punkte nenurodytas asmuo, – jeigu faktinis šių prekių sunaudojimas įvyksta Lietuvos Respublikoje, o kai jos faktiškai nesunaudojamos, – jeigu pirkėjo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo), padalinys (per kurį įsigyjamoms šioms prekėms) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje.

7. Jeigu tiekiamos prekės neturi būti gabenamos, laikoma, kad prekių tiekimas įvyko šalies teritorijoje tuo atveju, jeigu šios prekės buvo šalies teritorijoje tuo momentu, kai įvyko jų tiekimas.

8. Jeigu tiekiamos prekės buvo gabenamos pagal prekių pristatymui, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, taikomas sąlygas, nustatytas šio Įstatymo 4² straipsnyje, laikoma, kad prekių tiekimas įvyko šalies teritorijoje tuo atveju, kai šių prekių gabenimas prasidėjo šalies teritorijoje.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

12¹ straipsnis. Prekių tiekimo ir maitinimo paslaugų teikimo keleivius Europos Sąjungos teritorijoje vežančiuose laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose vieta

1. Kai prekės tiekiamos ir (arba) maitinimo paslaugos teikiamos keleivius Europos Sąjungos teritorijoje vežančiuose laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose, laikoma, kad prekių tiekimas ir (arba) maitinimo paslaugų teikimas įvyko šalies teritorijoje, jeigu keleivių vežimo maršruto ar jo dalies pradžia yra šalies teritorijoje.

2. Šiame straipsnyje:

1) laivai, orlaiviai arba traukiniai laikomi keleivius vežančiais Europos Sąjungos teritorijoje tuo atveju, kai keleivių vežimo maršrutas ar jo dalis yra Europos Sąjungos teritorijoje;

2) laikoma, kad keleivių vežimo maršrutas ar jo dalis yra Europos Sąjungos teritorijoje, kai maršruto ar jo dalies pradžia ir pabaiga yra Europos Sąjungos teritorijoje;

3) maršruto ar jo dalies pradžia laikoma pirmoji keleivių įlaipinimo Europos Sąjungos teritorijoje pagal tvarkaraštį vieta (o kai į Europos Sąjungos teritoriją įvažiuojama po tarpinio sustojimo už Europos Sąjungos teritorijos ribų, – pirmoji keleivių įlaipinimo vieta Europos Sąjungos teritorijoje po šio tarpinio sustojimo);

4) maršruto ar jo dalies pabaiga laikoma paskutinė keleivių išlaipinimo Europos Sąjungos teritorijoje pagal tvarkaraštį vieta (o kai išvažiuojama iš Europos Sąjungos teritorijos, – paskutinė keleivių išlaipinimo vieta Europos Sąjungos teritorijoje prieš išvažiuojant iš jos).

3. Tais atvejais, kai keleiviai laivais, orlaiviais ar traukiniais vežami į abi puses, kiekvienas toks vežimas į bet kurią pusę taikant šio straipsnio nuostatas laikomas atskiru keleivių vežimo maršrutu.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)
 Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

12⁽²⁾ straipsnis. Prekių įsigijimo iš kitos valstybės narės vieta

1. Laikoma, kad prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės įvyko šalies teritorijoje, kai įsigyjamų prekių gabenimas baigėsi šalies teritorijoje.

2. Laikoma, kad prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės įvyko šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai prekes įsigyjantis asmuo yra Lietuvos Respublikoje registruotas PVM mokėtojas, jo PVM mokėtojo kodas buvo nurodytas įsigyjant prekes ir šios prekės išgabenamos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę, nebent įrodoma, kad PVM buvo sumokėtas toje valstybėje narėje, kurioje baigėsi šių prekių gabenimas.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, tuo atveju, kai iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę išgabenamas prekes įsigyja Lietuvos Respublikoje registruotas PVM mokėtojas, kuris šias prekes iš karto toje kitoje valstybėje narėje patiekia asmeniui, kuriam toje kitoje valstybėje narėje nustatyta prievolė apskaičiuoti ir sumokėti už šias patiektas prekes PVM, o Lietuvos Respublikos PVM mokėtojas šio Įstatymo nustatyta tvarka šiuos sandorius deklaruoja prekių tiekimo į kitas valstybes nars ataskaitoje, nelaikoma, kad šis prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės įvyko šalies teritorijoje.

4. Laikoma, kad prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės įvyko šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai prekės įsigyjamos pagal prekių pristatymui, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, taikomas sąlygas, nustatytas šio Įstatymo 4² straipsnyje.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

12³ straipsnis. Prekių importo vieta

1. Laikoma, kad ne Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje, jeigu šios prekės yra šalies teritorijoje tuo metu, kai jos įvežamos į Europos Sąjungos teritoriją, išskyrus atvejus, kai įvežtos į Europos Sąjungos teritoriją ne Europos Sąjungos prekės laikinai saugomos, joms įforminama laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais ar išorinio tranzito muitinės procedūra. Pastaraisiais atvejais laikoma, kad ne Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje tik tuo atveju, jeigu nustojus taikyti laikinąjį saugojimą ar minėtasias procedūras prekės tebėra šalies teritorijoje.

2. Laikoma, kad ne Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai įvežimo į Europos Sąjungos teritoriją metu prekės yra ne šalies teritorijoje ir laikinai saugomos, joms įforminama laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais ar išorinio tranzito muitinės procedūra, o nustojus taikyti laikinąjį saugojimą ar minėtasias procedūras prekės yra šalies teritorijoje.

3. Laikoma, kad Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje, jeigu šios prekės yra šalies teritorijoje tuo metu, kai jos įvežamos į Europos Sąjungos teritoriją, išskyrus atvejus, kai įvežtoms šioms prekėms taikomas toks režimas, kuris, jeigu šios prekės būtų ne Europos Sąjungos prekės, būtų laikinasis saugojimas, leistų joms įforminti laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais muitinės procedūrą, arba joms įforminama vidinio tranzito muitinės procedūra. Pastaraisiais atvejais laikoma, kad Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje tik tuo atveju, kai nustojus taikyti minėtąjį režimą ar vidinio tranzito muitinės procedūrą prekės tebėra šalies teritorijoje.

4. Laikoma, kad Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai įvežimo į Europos Sąjungos teritoriją metu prekės yra ne šalies teritorijoje, tačiau įvežtoms šioms prekėms taikomas toks režimas, kuris, jeigu šios prekės būtų ne Europos Sąjungos prekės, būtų laikinasis saugojimas, leistų joms įforminti laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais muitinės procedūrą, arba joms įforminama vidinio tranzito muitinės procedūra ir, nustojus taikyti minėtąjį režimą ar vidinio tranzito muitinės procedūrą, prekės yra šalies teritorijoje.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

13 straipsnis. Paslaugų (išskyrus maitinimo paslaugas, teikiamas keleivius Europos Sąjungos teritorijoje vežančiuose laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose) suteikimo vieta

1. Šiame straipsnyje, be šio Įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje nurodytojo, apmokestinamuoju asmeniu laikomas ir:

1) apmokestinamasis asmuo, kuris įsigyja bet kokias paslaugas, skirtas vykdyti veiklai ar sandoriams, kurie nėra PVM objektas pagal šio Įstatymo 3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis;

2) PVM mokėtoju įregistruotas juridinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo.

2. Jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip, laikoma, kad:

1) paslauga apmokestinamajam asmeniui, kuris sandorį sudaro veikdamas kaip toks, yra suteikta šalies teritorijoje, jeigu šis asmuo yra įsikūręs šalies teritorijoje, t. y. jeigu jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje, išskyrus atvejus, kai paslauga suteikta šalies teritorijoje įsikūrusio apmokestinamojo asmens padaliniui, esančiam užsienio valstybėje. Kai paslauga yra suteikta užsienio apmokestinamojo asmens padaliniui, esančiam šalies teritorijoje, taip pat laikoma, kad paslauga suteikta šalies teritorijoje;

2) paslauga asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, yra suteikta šalies teritorijoje, jeigu paslaugos teikėjas yra įsikūręs šalies teritorijoje, t. y. jeigu paslaugos teikėjo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje, išskyrus atvejus, kai paslauga asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, suteikta per šalies teritorijoje įsikūrusio paslaugos teikėjo padalinį užsienio valstybėje. Kai paslaugą asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, suteikė užsienio apmokestinamasis asmuo per savo padalinį šalies teritorijoje, taip pat laikoma, kad paslauga suteikta šalies teritorijoje.

3. Atstovavimo (agento) paslaugos, teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, kai kito vardu ir sąskaita atstovaujama įsigyjant prekes ar paslaugas arba tiekiant prekes ar teikiant paslaugas, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje, jeigu pagrindinis sandoris (t. y. prekių tiekimas ar paslaugų teikimas) pagal šio Įstatymo nuostatas įvyko šalies teritorijoje.

4. Su nekilnojamaisiais pagal prigimtį daiktais susijusios paslaugos laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai daiktai, su kuriais paslaugos susijusios, yra ar bus pastatyti šalies teritorijoje. Taikant šią nuostatą, su nekilnojamaisiais pagal prigimtį daiktais susijusiomis paslaugomis laikomi:

1) statybos, projektavimo ir tyrinėjimo darbai;

2) nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų nuoma ar kitokių teisių naudotis nekilnojamoju turtu perdavimas;

3) viešbučių, motelių, kempingų ir panašios apgyvendinimo paslaugos;

4) atstovavimo (agento) nuomojant, parduodant ir (arba) įsigyjant nekilnojamuosius pagal prigimtį daiktus paslaugos, šių daiktų vertinimo, architektų, inžinerinės paslaugos, nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų priežiūros paslaugos ir kitos su šiais daiktais susijusios paslaugos.

5. Keleivių vežimo paslaugos laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje. Jeigu šios paslaugos faktiškai atliktos tiek šalies teritorijoje, tiek už jos ribų, laikoma, kad šalies teritorijoje suteikta tokia paslaugų dalis, kuri yra proporcinga einančiai per šalies teritoriją maršruto daliai.

6. Prekių vežimo paslaugos (kurios nėra laikomos prekių vežimu tarp valstybių narių), teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje. Jeigu šios paslaugos faktiškai atliktos tiek šalies teritorijoje, tiek už jos ribų, laikoma, kad šalies teritorijoje suteikta tokia paslaugų dalis, kuri yra proporcinga einančiai per šalies teritoriją maršruto daliai.

7. Prekių vežimo tarp valstybių narių paslaugos, teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai prekių vežimo tarp valstybių narių maršrutas prasideda šalies teritorijoje.

8. Papildomos vežimo paslaugos (pakrovimas, iškrovimas, krovinių tvarkymas ir kitos pagalbinės paslaugos, būdingos prekių vežimui), teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje.

9. Kultūros, meno, sporto, švietimo, mokslo, mokymo, pramogų ir panašios paslaugos, pavyzdžiui, mugių ir parodų, įskaitant tokios veiklos organizatorių paslaugas, taip pat pagalbinės

paslaugos, reikalingos minėtoms paslaugoms teikti, kai šioje dalyje nurodytos paslaugos nelaikomos elektroniniu būdu teikiamomis paslaugomis, teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tais atvejais, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje, o kultūros, meno, sporto, švietimo, mokslo, mokymo, pramogų ir panašių renginių, pavyzdžiui, mugių ir parodų, lankymo ir pagalbinių su lankymu susijusios paslaugos, teikiamos apmokestinamajam asmeniui, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tais atvejais, kai šie renginiai faktiškai vyksta šalies teritorijoje.

10. Kilnojamųjų daiktų vertinimo, taip pat jų aptarnavimo (remonto, priežiūros, derinimo ir kt.), apdirbimo ir perdirbimo paslaugos, teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje.

11. Maitinimo paslaugos, išskyrus atvejus, kai šios paslaugos teikiamos keleivius Europos Sąjungos teritorijoje vežančiuose laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje.

12. Trumpalaikės transporto priemonės nuomos paslaugos laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai nuomojama transporto priemonė pirkėjui fiziškai perduodama šalies teritorijoje. Taikant šią nuostatą nuoma laikoma trumpalaikė, kai išnuomotą transporto priemonę (išskyrus laivą) pirkėjas valdo ar naudoja ne ilgiau kaip 30 dienų, o laivą – ne ilgiau kaip 90 dienų.

13. Ilgalaikės transporto priemonės (išskyrus pramoginį laivą) nuomos paslaugos, teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai šis asmuo yra įsikūręs šalies teritorijoje, t. y. jeigu jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje, o ilgalaikės pramoginio laivo nuomos paslaugos, teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, jeigu pramoginis laivas yra fiziškai perduodamas pirkėjui šalies teritorijoje iš čia esančios paslaugų teikėjo ekonominės veiklos vykdymo vietos arba, jeigu paslaugos teikėjas yra užsienio apmokestinamasis asmuo, iš čia esančio užsienio apmokestinamojo asmens padalinio.

14. Šioje dalyje išvardytos paslaugos, teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, nelaikomos suteiktomis šalies teritorijoje, jeigu šio asmens buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra už Europos Sąjungos teritorijos ribų. Šios nuostatos taikomos:

1) autorių teisių, taip pat gretutinių teisių, teisių naudotis išradimų patentu, pramoniniu dizainu, puslaidininkių gaminio topografija, prekių ženklu, firmos vardu, slapta formule ar metodu perdavimui ar teisės naudotis jais suteikimui, teisių perdavimui pagal franšizės sutartį ir kitokių pagal savo esmę panašių teisių perdavimui;

2) konsultacinėms, teisinėms, audito, apskaitos, inžinerinėms paslaugoms (nenurodytoms šio straipsnio 4 dalies 4 punkte), techninio tikrinimo ir analizės, rinkos tyrimo, viešosios nuomonės tyrimo bei kitoms pagal savo esmę panašioms paslaugoms;

3) nestandartinės programinės įrangos kūrimui, pardavimui ir kitokiam perdavimui, duomenų apdorojimui, informacijos perdavimui (kai tokios paslaugos nelaikytinos elektroniniu būdu teikiamomis paslaugomis);

4) draudimo paslaugoms, taip pat finansinėms paslaugoms (išskyrus seifų nuomą);

5) aprūpinimo personalu paslaugoms (išskyrus personalo mokymą ir rengimą);

6) reklamos paslaugoms;

7) neteko galios nuo 2015-01-01;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

8) neteko galios nuo 2015-01-01;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

9) neteko galios nuo 2015-01-01;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

10) kilnojamųjų daiktų (išskyrus bet kokios rūšies transporto priemones) nuomos paslaugoms;

11) įsipareigojimui susilaikyti nuo bet kurios iš šioje dalyje nurodytų veiklų vykdymo arba pasinaudojimo bet kuria iš šioje dalyje nurodytų teisių;

12) teisės prieiti prie gamtinių dujų sistemų, esančių Europos Sąjungos teritorijoje, ar prie jų prijungtų tinklų, elektros energijos tiekimo sistemų, šilumos ar vėsumos tinklų, perdavimo ar paskirstymo šiomis sistemomis ar tinklais ir kitoms tiesiogiai su tuo susijusioms paslaugoms.

15. Telekomunikacijų paslaugos, radijo ir televizijos transliavimo paslaugos, elektroniniu būdu teikiamos paslaugos (nurodytos 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL 2011 L 77, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. spalio 7 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1042/2013, kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 nuostatos, susijusios su paslaugų teikimo vieta (OL 2013 L 284, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 282/2011), ir kitos panašios paslaugos) asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje, jeigu šis asmuo yra įsikūręs šalies teritorijoje, t. y. jeigu jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje. Jeigu prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas ir pirkėjas bendrauja elektroniniu būdu, tačiau pati prekė patiekama arba paslauga suteikiama ne elektroniniu būdu, toks bendravimas nelaikomas elektroniniu būdu suteiktomis paslaugomis.

TAR pastaba. 13 straipsnio 15 dalies nuostatos taikomos telekomunikacijų paslaugoms, radijo ir televizijos transliavimo paslaugoms, elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms, kurias šalies teritorijoje įsikūrusiam asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, teikia kitos valstybės narės teritorijoje įsikūręs apmokestinamasis asmuo ir kurių teikimo pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 14 straipsnį apmokestinamasis momentas yra 2015 m. sausio 1 d. ar vėlesnė data, išskyrus atvejus, kai pagal tos kitos valstybės narės teisės aktų nuostatas, iš esmės tolygias Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 14 straipsnio nuostatomis, šių paslaugų tos kitos valstybės narės teritorijoje apmokestinimo momentas buvo iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

15¹. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 15 dalies nuostatas, nelaikoma, kad šio straipsnio 15 dalyje nurodytos paslaugos suteiktos šalies teritorijoje, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) paslaugų teikėjas įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) tik vienoje kitoje valstybėje narėje ir jis neturi padalinių valstybėse narėse, o jeigu jis įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) už Europos Sąjungos teritorijos ribų, jis turi padalinį tik vienoje kitoje valstybėje narėje;

2) paslaugų teikėjo šio straipsnio 15 dalyje nurodytų paslaugų asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) kitoje, negu šios dalies 1 punkte nurodytoje, valstybėje narėje, vertė (neįskaitant PVM) einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 eurų (paslaugoms, kurias teikiant netenkinamos šioje dalyje nurodytos sąlygos dėl paslaugų sumos, įskaitant paslaugas, kurias teikiant ši suma buvo viršyta, taikomos šio straipsnio 15 dalies nuostatos);

3) paslaugų teikėjas nėra pasirinkęs taikyti nuostatų, iš esmės tolygių šio straipsnio 15³ dalies nuostatomis.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

15². Neatsižvelgiant į šio straipsnio 15 dalies nuostatas, kai apmokestinamasis asmuo, įsikūręs tik Lietuvos Respublikoje (t. y. tik šalies teritorijoje yra jo buveinė (jeigu jis ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu jis fizinis asmuo), arba, jeigu jis įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) už Europos Sąjungos teritorijos ribų, tik šalies teritorijoje jis turi padalinį, teikia šio straipsnio 15 dalyje nurodytas paslaugas asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) kitose valstybėse narėse, ir suteiktų paslaugų vertė (neįskaitant PVM) einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 eurų, laikoma, kad šios paslaugos suteiktos šalies teritorijoje (šios dalies nuostatos netaikomos paslaugoms, kurias teikiant netenkinamos šioje dalyje nurodytos sąlygos dėl paslaugų sumos, įskaitant paslaugas, kurias teikiant ši suma buvo viršyta).

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

15³. Šio straipsnio 15² dalyje nurodytas sąlygas atitinkantis Lietuvos Respublikoje įsikūręs ar šalies teritorijoje padalinį turintis paslaugų teikėjas turi teisę pasirinkti šio straipsnio 15 dalyje nurodytų paslaugų, teikiamų asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių

buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) kitose valstybėse narėse, suteikimo vieta laikyti ne Lietuvos Respublikos teritoriją. Šis pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo dienos, nuo kurios asmuo pasirinko nurodytą paslaugų vieta laikyti ne Lietuvos Respublikos teritoriją, visiems jo sudaromiems atitinkamiems sandoriams. Dėl šios pasirinkimo teisės paslaugų teikėjas su prašymu centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka privalo kreiptis į vietos mokesčių administratorių.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

16. Neteko galios nuo 2015-01-01.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

17. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, nestandartinės programinės įrangos kūrimo, pardavimo ir kitokio perdavimo paslaugos laikomos suteiktomis šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai jas asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, kurio buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje, teikia įsikūręs už Europos Sąjungos teritorijos ribų asmuo arba kai paslauga teikiama per padalinį, esantį už Europos Sąjungos teritorijos ribų, o suteikta paslauga faktiškai naudojama šalies teritorijoje.

18. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, prekių vežimo paslaugos, papildomos vežimo paslaugos (pakrovimas, iškrovimas, krovinių tvarkymas ir kitos pagalbinės paslaugos, būdingos prekių vežimui) ar atstovavimo (agento) šių paslaugų teikimo sandoriuose paslaugos, teikiamos šalies teritorijoje įsikūrusiam apmokestinamajam asmeniui ar užsienio apmokestinamojo asmens padaliniui, esančiam šalies teritorijoje, nelaikomos suteiktomis šalies teritorijoje, kai prekių vežimo paslaugos ar papildomos vežimo paslaugos faktiškai suteikiamos už Europos Sąjungos teritorijos ribų, o teikiant atstovavimo (agento) šių paslaugų teikimo sandoriuose paslaugas – kai prekių vežimo paslaugos ar papildomos vežimo paslaugos, kurių teikimo sandoriuose atstovaujama, faktiškai suteikiamos tik už Europos Sąjungos teritorijos ribų. Jeigu prekių vežimo paslaugos, teikiamos šalies teritorijoje įsikūrusiam apmokestinamajam asmeniui ar užsienio apmokestinamojo asmens padaliniui, esančiam šalies teritorijoje, faktiškai atliktos tiek už Europos Sąjungos teritorijos ribų, tiek Europos Sąjungos teritorijoje, laikoma, kad ne šalies teritorijoje suteikta tokia paslaugos dalis, kuri yra proporcinga einančiai už Europos Sąjungos teritorijos ribų maršruto daliai.

19. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, ilgalaikės (kitos negu trumpalaikės) transporto priemonės nuomos paslaugos, teikiamos šalies teritorijoje įsikūrusiam apmokestinamajam asmeniui ar užsienio apmokestinamojo asmens padaliniui, esančiam šalies teritorijoje, nelaikomos suteiktomis šalies teritorijoje tuo atveju, kai išnuomota transporto priemonė faktiškai daugiausia naudojama už Europos Sąjungos teritorijos ribų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1708](#), 2003-07-04, *Žin.*, 2003, Nr. [75-3474](#) (2003-07-30)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-32](#), 2004-12-09, *Žin.*, 2004, Nr. [180-6658](#) (2004-12-16)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

13⁽¹⁾ straipsnis. Neteko galios nuo 2010-01-01.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

II SKYRIUS

APMOKESTINIMO MOMENTAS IR APMOKESTINAMOJI VERTĖ

14 straipsnis. Apmokestinimo momentas

1. Prievolė apskaičiuoti PVM už šalies teritorijoje tiekiamą prekę arba teikiamą paslaugą atsiranda, kai šio Įstatymo nustatyta tvarka išrašoma PVM sąskaita-faktūra, kuria įforminamas šis prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nenurodytu atveju arba kai už tiekiamą prekę arba teikiamą paslaugą PVM sąskaita-faktūra neišrašyta, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda įvykus tam iš nurodytų įvykių, kuris įvyksta anksčiau:

- 1) kai prekė perduodama ar paslauga suteikiama arba
- 2) kai gaunamas atlygis už patiektą prekę ar suteiktą paslaugą.

3. Prievolė apskaičiuoti PVM už užsienio apmokestinamojo asmens tiekiamą prekę arba teikiamą paslaugą, kai kitais nei šio Įstatymo 95 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais apskaičiuoti ir sumokėti PVM privalo pirkėjas (klientas), atsiranda įvykus tam iš nurodytų įvykių, kuris įvyksta anksčiau:

- 1) kai pirkėjas (klientas) gauna apskaitos dokumentą, kuriuo įformintas prekės tiekimas arba paslaugos teikimas;
- 2) kai pirkėjas (klientas) moka atlygį už patiektą prekę arba suteiktą paslaugą;
- 3) mokestinio laikotarpio, kurį prekės buvo patiektos arba paslaugos suteiktos, paskutinę dieną, jeigu iki šios dienos neįvyko nė vienas iš šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų įvykių.

4. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, tais atvejais, kai už prekes arba paslaugas visiškai ar iš dalies atlyginama prieš perduodant prekes ar suteikiant paslaugas, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda, kai gaunamas toks visiškas ar dalinis atlygis, jeigu pagal sandorio sąlygas šios prekės bus perduotos arba visos paslaugos suteiktos ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo sandorio sudarymo dienos (toliau šiame Įstatyme visiškas arba dalinis atlygis, mokamas prieš prekės perdavimą arba paslaugos suteikimą, vadinamas avansu). Jeigu avansas gaunamas, kai pagal sandorio sąlygas prekės bus perduotos arba visos paslaugos suteiktos anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo sandorio sudarymo dienos, apmokestinamasis asmuo turi teisę pasirinkti prekių tiekimo arba paslaugų teikimo apmokestinamuoju momentu laikyti avanso gavimo momentą ir nuo gauto avanso skaičiuoti PVM šiame Įstatyme nustatyta tvarka. Šios dalies nuostatos netaikomos tais atvejais, kai apmokestinamoji vertė yra marža, apskaičiuota šio Įstatymo 102 ir 107 straipsniuose nustatyta tvarka.

5. Neatsižvelgiant į kitas šio straipsnio nuostatas, prekių tiekimo atveju, nurodytu šio Įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda, kai prekės perduodamos.

6. Neatsižvelgiant į kitas šio straipsnio nuostatas, jeigu teikiamos ilgalaikės paslaugos (t. y. paslaugos, kurios teikiamos tam tikrą tęstinį laikotarpį (telekomunikacijų, nuomos ar kt.), taip pat ilgą laiką tiekama elektros energija, dujos, šilumos ir kitų rūšių energija, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda, kai šio Įstatymo nustatyta tvarka išrašoma PVM sąskaita faktūra, kuria įforminamas per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį suteiktų paslaugų arba patiektų prekių kiekis, o jeigu PVM sąskaita faktūra neišrašoma, – kai gaunamas atlygis už per tą ataskaitinį laikotarpį suteiktų paslaugų arba patiektų prekių kiekį. Jeigu iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo suteiktos paslaugos arba patiektos prekės, 10 dienos nėra išrašyta PVM sąskaita faktūra už per tą ataskaitinį laikotarpį suteiktų paslaugų arba patiektų prekių kiekį ir negautas atlygis, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda kitą dieną po minėto termino, per kurį dokumentas turėjo būti išrašytas, pabaigos. Jeigu pagal nuomos sutartį nuomojamą daiktą numatyta nuomininkui perduoti ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo sandorio sudarymo dienos ir gaunamas avansas, taikomos šio straipsnio 4 dalies nuostatos. Jeigu šioje dalyje nurodytų paslaugų teikėjas yra užsienio apmokestinamasis asmuo, kai pagal šio Įstatymo 95 straipsnio 2 dalies nuostatas apskaičiuoti ir sumokėti PVM privalo pirkėjas (klientas), prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda, kai šio Įstatymo nustatyta tvarka išrašoma PVM sąskaita faktūra, kuria įforminamas per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį suteiktų paslaugų kiekis, o jeigu PVM sąskaita faktūra neišrašoma, – kai sumokamas atlygis už per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį suteiktų paslaugų kiekį. Jeigu PVM sąskaita faktūra nėra išrašyta ir nesumokėtas atlygis, prievolė apskaičiuoti PVM už šias paslaugas atsiranda, kai paslaugos baigiamos teikti, o tais atvejais, kai šios paslaugos teikiamos ilgiau negu 12 mėnesių ir šiuo laikotarpiu nėra išrašyta PVM sąskaita faktūra už per atitinkamą laikotarpį suteiktų paslaugų kiekį ir nesumokėtas atlygis, prievolė apskaičiuoti PVM už per atitinkamą laikotarpį suteiktų paslaugų kiekį atsiranda kiekvienų kalendorinių metų paskutinę dieną, iki paslaugos baigiamos teikti. Jeigu šioje dalyje nurodytų paslaugų teikėjas arba prekių tiekėjas yra užsienio apmokestinamasis asmuo, kai kitais negu šio Įstatymo 95 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais apskaičiuoti ir sumokėti PVM privalo pirkėjas (klientas), prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda įvykus tam iš nurodytų įvykių, kuris įvyksta anksčiau:

- 1) kai pirkėjas (klientas) gauna apskaitos dokumentą, kuriuo įformintas per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį suteiktų paslaugų arba patiektų prekių kiekis;
- 2) kai pirkėjas (klientas) moka atlygį už per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį patiektų prekių arba suteiktų paslaugų kiekį (įskaitant avansą, mokamą pagal nuomos sutartį, kuri numato nuomojamo daikto perdavimą nuomininkui ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo sandorio sudarymo dienos);

3) kito po ataskaitinio laikotarpio mėnesio paskutinę dieną, jeigu iki šios dienos neįvyko nė vienas iš šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų įvykių.

7. Prievolė apskaičiuoti PVM už prekę, suvartotą PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti, arba paslaugą, suteiktą PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti, atsiranda, kai tokia prekė suvartojama arba paslauga suteikiama.

8. Prievolė apskaičiuoti PVM už pasigaminatą ilgalaikį materialųjį turtą atsiranda, kai pasigamintas turtas pradedamas naudoti PVM mokėtojo ekonominėje veikloje (pastato (statinio) esminio pagerinimo atveju – kai šie darbai baigti).

9. PVM mokėtojas, tiekiantis žemės ūkio produkciją, kurios tiekimas šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka turi būti įforminamas žemės ūkio produkcijos pirkėjo išrašoma PVM sąskaita-faktūra, turi teisę pasirinkti specialią apmokestinamojo momento nustatymo tvarką, pagal kurią prievolė apskaičiuoti PVM už jo tiekiamą žemės ūkio produkciją atsiranda, kai sumokamas atlygis už ją. Jeigu atlygis mokamas dalimis, PVM apskaičiuojamas dalimis kiekvienos atlygio dalies sumokėjimo momentu. Kai už patiektą žemės ūkio produkciją turi būti mokamos subsidijos ar dotacijos, kurios įtraukiamos į apmokestinamąją žemės ūkio produkcijos vertę, PVM nuo šios apmokestinamosios vertės dalies apskaičiuojamas, kai pirkėjas sumoka atitinkamą sumą. Pasirinkimą taikyti šioje dalyje nustatytą specialią apmokestinamojo momento nustatymo tvarką PVM mokėtojas privalo deklaruoti vietos mokesčio administratoriui centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka ir ji taikoma apskaičiuojant PVM už žemės ūkio produkciją, kuri tiekama pradedant kitu mokestiniu laikotarpiu nuo prašymo pateikimo dienos. PVM mokėtojas turi teisę šio pasirinkimo atsisakyti, tačiau ne anksčiau kaip praėjus 24 mėnesiams nuo to mokestinio laikotarpio, kurį ši tvarka buvo pradėta taikyti, pradžios, o PVM už žemės ūkio produkciją, kuri buvo patiekta, bet mokestis nebuvo apskaičiuotas, apskaičiuojamas pirmąjį mokestinį laikotarpį, nuo kurio vėl pradėta taikyti bendra apmokestinamojo momento nustatymo tvarka.

10. Neatsižvelgiant į kitas šio straipsnio nuostatas, prievolė apskaičiuoti PVM už prekių tiekimą į kitą valstybę narę, kuriam taikomos šio Įstatymo VI skyriaus nuostatos, atsiranda, kai išrašoma PVM sąskaita faktūra, kuria įforminamas toks prekių tiekimas, bet ne vėliau kaip kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį prekės buvo išgabentos, 15 dieną.

11. Prievolė apskaičiuoti PVM už prekių įsigijimą iš kitos valstybės narės atsiranda, kai šių prekių tiekėjas išrašo PVM sąskaitą-faktūrą, bet ne vėliau kaip kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį prekės buvo išgabentos, 15 dieną.

12. Prievolė apskaičiuoti importo PVM atsiranda, kai prekės ne iš Europos Sąjungos teritorijos įvežamos į šalies teritoriją. Kai įvežtoms į Europos Sąjungos teritoriją prekėms pradedamos taikyti šio Įstatymo 12³ straipsnio 1 ar 3 dalyje nurodytos procedūros ar režimas, prievolė apskaičiuoti importo PVM atsiranda, kai prekėms šios procedūros ar režimas nustojami taikyti šalies teritorijoje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

13. Prievolė apskaičiuoti importo PVM už prekes, kurioms pagal atitinkamus Europos Sąjungos teisės aktus yra taikomi importo muitai, atsiranda tuo metu, kai pagal minėtus teisės aktus atsiranda prievolė už jas apskaičiuoti importo muitus. Kai prekėms netaikomi jokie importo muitai, prievolė apskaičiuoti importo PVM atsiranda tada, kai pagal atitinkamas Sąjungos muitinės kodekso nuostatas šalies teritorijoje būtų apskaičiuota importo skola muitinei, jeigu prekėms šie muitai būtų taikomi.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

14. Atsiradus prievolei apskaičiuoti PVM pagal šio Įstatymo 53 straipsnio 7 dalį, PVM turi būti apskaičiuojamas tame straipsnyje nustatytu momentu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1362](#), 2003-03-13, Žin., 2003, Nr. [32-1310](#) (2003-04-02)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

15 straipsnis. Apmokestinamoji vertė

1. Apmokestinamąją vertę, nuo kurios turi būti apskaičiuotas PVM, sudaro atlygis (išskyrus patį PVM), kurį gavo arba turi gauti prekių tiekėjas arba paslaugos teikėjas (toliau šiame straipsnyje –

pardavėjas), arba jo vardu trečiasis asmuo. Kai už tiekiamą prekę arba teikiamą paslaugą atlyginama kitomis prekėmis ir (arba) paslaugomis, apmokestinamoji vertė, nuo kurios turi būti apskaičiuotas PVM, yra atlygis, kuris būtų gautas, jeigu jis būtų gautas pinigais.

2. Apmokestinamoji vertė šio Įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje, 5⁽¹⁾ straipsnyje arba 8 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytais atvejais yra perduoto ar sunaudoto nuosavybės teisės objekto arba į kitą valstybę narę pervežtų prekių įsigijimo vertė, t. y. pirkimo kaina (išskyrus patį PVM) arba pasigaminimo savikaina (išskyrus patį PVM). Jeigu perduotas ar sunaudotas nuosavybės teisės objektas arba į kitą valstybę narę pervežtos prekės buvo naudoti apmokestinamojo asmens ekonominėje veikloje, apmokestinamoji vertė lygi to nuosavybės teisės objekto (prekės) įsigijimo vertės daliai, apskaičiuotai atsižvelgiant į tai, kiek jo sunaudota apmokestinamojo asmens ekonominėje veikloje apmokestinimo momentu.

3. Apmokestinamoji vertė šio Įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais atvejais yra PVM mokėtojo išlaidos (išskyrus patį PVM), patirtos suteikus nuosavybės teisės objektą naudotis ar atitinkamai teikiant paslaugas. Jeigu suteiktas naudotis nuosavybės teisės objektas, kuris yra PVM mokėtojo ilgalaikis turtas, PVM mokėtojo patirtoms išlaidoms, be kita ko, priskiriama to turto nusidėvėjimo suma, kuri vadovaujantis pelno (pajamų) apmokestinimą reglamentuojančiais teisės aktais būtų apskaičiuota per laikotarpį, kurį turtas buvo suteiktas taip naudotis.

4. Apmokestinamoji vertė šio Įstatymo 6 straipsnyje nurodytu atveju yra ilgalaikio turto pasigaminimo savikaina (pastato (statinio) esminio pagerinimo atveju – šių darbų vertė) (išskyrus patį PVM).

5. Į apmokestinamąją vertę visais atvejais įtraukiami:

1) visi mokesčiai ir rinkliavos, išskyrus patį PVM;
2) su prekės tiekimu arba paslaugos teikimu susijusių ir pirkėjui tenkančių išlaidų (tokių kaip: pakavimo, transportavimo, draudimo ir kitų) vertė;

3) bet kokios subsidijos ar dotacijos, turinčios įtakos galutinei prekės arba paslaugos kainai.

6. Subsidija ar dotacija laikoma turinčia įtakos galutinei prekės (paslaugos) kainai, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) ji mokama pardavėjui;
2) ją moka trečioji šalis;
3) ši suma sudaro atlygį už prekę (paslaugą) ar jo dalį.

7. Į apmokestinamąją vertę neįtraukiamos:

1) įvairios nuolaidos, suteikiamos prekės tiekimo ar paslaugos teikimo metu;
2) sumos, kurias pardavėjas gauna kaip kompensaciją išlaidoms, patirtoms atliekant įvairius mokėjimus tretiesiems asmenims pirkėjo vardu, jo naudai ir jo sąskaita, padengti. Kompensacijos suma šiuo atveju privalo būti lygi pardavėjo faktiškai patirtoms išlaidoms atliekant tokius mokėjimus.

8. Pakuotės, kurioje įpakuota tiekiamą prekę (butelių, dėžių, konteinerių ar kitos prekės laikyti minimaliai būtinos pakuotės), vertė į tiekiamos prekės apmokestinamąją vertę neįskaitoma tik tuo atveju, jeigu yra pardavėjo ir pirkėjo susitarimas pakuotę grąžinti pardavėjui, tačiau kai tokia pakuotė negrąžinama per 12 mėnesių, pardavėjo apskaičiuota apmokestinamoji prekių vertė turi būti padidinta tiek, kokia yra negrąžintos pakuotės vertė. Jeigu pakuotė grąžinama mažesnės vertės negu susitarime nurodyta vertė, kurios ji buvo perduota, pardavėjo apskaičiuota apmokestinamoji vertė turi būti padidinta tiek, koks yra pakuotės verčių skirtumas. Kai susitarimo dėl pakuotės grąžinimo nėra, pakuotės vertė įskaitoma į apmokestinamąją tiekiamos prekės vertę. Jeigu pakuotė, kurios vertė buvo įskaityta į apmokestinamąją tiekiamos prekės vertę, vėliau grąžinama, o pakuotę grąžinančiam asmeniui grąžinama arba priklauso grąžinti pakuotės vertę atitinkančią sumą, apmokestinamoji prekės vertė mažinama tiek, kokia yra grąžintos pakuotės vertė.

9. Jeigu teikiant prekę arba teikiant paslaugą yra numatyta, kad pirkėjas privalo mokėti palūkanas (už atidėtą atlyginimo terminą, taip pat finansinės nuomos (lizingo) atveju ir pan.), kurių dydis yra aiškiai nurodytas sutartyje, tokių palūkanų suma į tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos apmokestinamąją vertę neįskaitoma. Tokiu atveju, taikant šio Įstatymo nuostatas, laikoma, kad yra sudaryti du sandoriai: pagrindinis – prekės tiekimo arba paslaugos teikimo sandoris ir papildomas – paskolos suteikimo sandoris, kurio apmokestinamąją vertę sudaro nurodytosios palūkanos.

10. Apmokestinamoji vertė šio Įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytais prekių tiekimo arba paslaugų teikimo atvejais yra ta vertė, kokios vertės nuosavybės teisės objektas yra perduodamas. Apmokestinamoji vertė šio Įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nurodytais prekių tiekimo arba paslaugų teikimo atvejais yra ta nuosavybės teisės objekto vertės dalis, nuo kurios turėtų būti tikslinama PVM atskaita šio Įstatymo VIII skyriaus nustatyta tvarka.

11. Apmokestinamoji vertė šio Įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju yra visa pastato (statinio) esminio pagerinimo darbų vertė (kai pastato (statinio) esminis pagerinimas perduodamas jo savininkui iš karto užbaigus darbus) arba jos dalis, atitinkanti metų skaičių, likusį iki šiame Įstatyme nustatyto PVM atskaitos tikslinio termino pabaigos (kai pastato (statinio) esminis pagerinimas perduodamas jo savininkui vėliau).

12. Šio straipsnio nuostatos netaikomos šio Įstatymo XII skyriuje nurodytais atvejais, kai tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė yra marža, apskaičiuota tame skyriuje nustatyta tvarka.

13. Prekių įsigijimo iš kitos valstybės narės atveju apmokestinamoji vertė apskaičiuojama laikantis tų pačių šiame straipsnyje nustatytų taisyklių, kurias taikant apmokestinamoji vertė nustatoma prekių tiekimo šalies teritorijoje atveju. Šio Įstatymo 4⁽¹⁾ straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais apmokestinamoji vertė yra nurodytų prekių įsigijimo vertė, t. y. pirkimo kaina (išskyrus patį PVM) arba pasigaminimo savikaina (išskyrus patį PVM). Jeigu prekė buvo naudota apmokestinamojo asmens ekonominėje veikloje, apmokestinamoji vertė lygi tos prekės įsigijimo vertės daliai, apskaičiuotai atsižvelgiant į tai, kiek prekės yra sunaudota apmokestinamojo asmens ekonominėje veikloje apmokestinimo momentu. Jeigu įsigyjama prekė, kurios atžvilgiu kitoje valstybėje narėje buvo nutrauktas šio Įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių taikymas ir tai nebuvo pagrindas atsirasti prievolei toje valstybėje narėje apskaičiuoti importo PVM, į įvežamos prekės apmokestinamąją vertę įtraukiamos ir paslaugos, kurios kitoje valstybėje narėje buvo apmokestintos taikant 0 procentų PVM tarifą ar neapmokestintos PVM dėl nuostatų, iš esmės tolygių šio Įstatymo 53 straipsnio nuostatomis dėl paslaugų apmokestinimo taikant 0 procentų PVM tarifą, ir neįtrauktos į prekių įsigijimo vertę.

14. Kai asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, kaip jie suprantami šio Įstatymo 13 straipsnyje, teikiamos prekių vežimo tarp valstybių narių paslaugos ir dalis vežimo maršruto eina per Europos Sąjungos teritorijai nepriklausančius vandenys, apmokestinamoji paslaugos vertė sumažinama dalimi, proporcinga tai maršruto daliai visame maršrute.

15. Importuojamų prekių apmokestinamoji vertė, nuo kurios skaičiuojamas importo PVM, apskaičiuojama prie šių prekių muitinės vertės, nustatytos vadovaujantis Sąjungos muitinės kodeksu ir jo taikymą reglamentuojančiais teisės aktais (o Europos Sąjungos prekių, kurių įvežimas į Europos Sąjungos teritoriją laikomas importu, atveju – prie prekių vertės, nustatytos pagal Sąjungos muitinės kodeksą ir jo taikymą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas dėl prekių muitinės vertės nustatymo), papildomai pridedant šias sumas (jeigu jos nėra įtrauktos į šių prekių muitinę vertę):

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

1) už šias prekes sumokėtus arba sumokėtinus ne Europos Sąjungoje ar ne Lietuvos Respublikoje nustatytus muitus, mokesčius ir kitas įmokas, taip pat Europos Sąjungoje už šias prekes nustatytus importo muitus, Europos Sąjungoje ar Lietuvos Respublikoje nustatytus mokesčius ir kitas įmokas (išskyrus patį PVM);

2) išlaidų, susijusių su prekių vežimu (įskaitant papildomas vežimo paslaugas) bei draudimu, dydį, taip pat sumokėtus ar sumokėtinus komisinius už atstovavimą ir prekių pakavimo vertę, jeigu visos nurodytosios išlaidos susijusios su prekių atgabenimu į pirmąją paskirties vietą šalies teritorijoje. Taikant šias nuostatas, pirmąją paskirties vietą šalies teritorijoje laikoma vežimo dokumentuose nurodyta prekių pristatymo vieta arba, jeigu prekių pristatymo vieta nenurodyta, pirmoji jų įvežimo į šalies teritoriją vieta;

3) šios dalies 2 punkte nurodytų paslaugų, susijusių su prekių gabenimu iš pirmosios paskirties vietos į kitą paskirties vietą Europos Sąjungos teritorijoje, jeigu ši vieta yra žinoma apmokestinimo momentu, vertę.

16. Kai reimportuojamos laikinai išvežtos už Europos Sąjungos teritorijos ribų remontuoti, perdirbti, pritaikyti ar panašioms operacijoms atlikti prekės, neatsižvelgiant į šio straipsnio 15 dalies nuostatas, jų apmokestinamąją vertę sudaro už Europos Sąjungos teritorijos ribų suteiktų atitinkamų paslaugų vertė, nustatyta vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis.

17. Į importuojamų prekių apmokestinamąją vertę neįtraukiamos įvairios nuolaidos, žinomos prievolės apskaičiuoti importo PVM atsiradimo momentu.

18. Importuojamų prekių pakuotei *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 8 dalies nuostatos.

19. Kai po apmokestinimo momento prekės ar paslaugos atsisakoma ar ji grąžinama arba pardavėjas suteikia nuolaidų (įvykdžius tam tikras papildomas sąlygas ar dėl kitų priežasčių), arba įrodoma, kad už iš kitos valstybės narės įsigytas prekes PVM buvo sumokėtas toje valstybėje narėje, kurioje baigėsi šių prekių gabenimas, prekės arba paslaugos apmokestinamoji vertė atitinkamai

mažinama. Importuotų prekių apmokestinamoji vertė mažinama Sąjungos muitinės kodekso nustatyta tvarka ir atvejais.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

20. Kai importuojamų prekių apmokestinamoji vertė yra nurodyta ne eurai, apmokestinamoji vertė perskaičiuojama į eurus laikantis Sąjungos muitinės kodekso ir jo taikymą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

21. Kitais, negu nurodyta šio straipsnio 20 dalyje, atvejais, kai apmokestinamoji vertė yra nurodyta ne eurai, apmokestinamoji vertė perskaičiuojama į eurus taikant euro ir užsienio valiutos santykį, nustatytą pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymą apmokestinimo momentu, o jeigu dėl šio Įstatymo 83 straipsnyje nurodytų aplinkybių keičiasi pirkėjo mokėtinas atlygis, – tą aplinkybių įforminimo dieną.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

22. Atsiradus prievolei skaičiuoti PVM pagal šio Įstatymo 53 straipsnį, PVM turi būti skaičiuojamas nuo apmokestinamosios vertės, apskaičiuotos laikantis tame straipsnyje nustatytų taisyklių.

23. Už daugiapetį kuponą tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė yra atlygis, sumokėtas už kuponą, arba, jeigu informacijos apie tą atlygį nėra, piniginė vertė, nurodyta daugiapetame kupone arba susijusiuose dokumentuose, išskyrus patį tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų PVM.

Papildyta straipsnio dalimi:

TAR pastaba. Taikoma tik nuo 2019 m. sausio 1 d. išleistiems kuponams.

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

16 straipsnis. Apmokestinamoji vertė tarpininkavimo atveju

1. Atsiskleidusio tarpininko teikiamos paslaugos apmokestinamoji vertė yra atlygis už atstovavimą (komisiniai), apskaičiuotas šio Įstatymo 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Tiek neatsiskleidusiam tarpininkui, tiek paties tokio tarpininko patiektos prekės arba suteiktos paslaugos apmokestinamoji vertė nustatoma kaip visa patiektos prekės arba suteiktos paslaugos vertė, apskaičiuota šio Įstatymo 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

17 straipsnis. Apmokestinamosios vertės apskaičiavimas mokesčio administratoriaus sprendimu

1. Kai mokesčio administratoriui Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais kyla pagrįstų įtarimų, kad tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos apmokestinamoji vertė yra dirbtinai sumažinta arba padidinta, jis turi teisę apmokestinamąją vertę apskaičiuoti pats. Tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos apmokestinamoji vertė gali būti laikoma dirbtinai sumažinta arba padidinta tuo atveju, jeigu ji, įvertinus visas sandorio sąlygas, neatitinka prekės arba paslaugos rinkos kainos.

2. Apmokestinamoji vertė mokesčio administratoriaus sprendimu apskaičiuojama pagal rinkos kainą, nustatytą vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintais metodais ir jų taikymo tvarka.

3. Šio straipsnio nuostatos netaikomos, kai prekė tiekama arba paslauga teikiama už atlygį, nustatytą valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų arba Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

III SKYRIUS PVM TARIFAI

18 straipsnis. PVM tarifo taikymas

Už tiekiamas bei įsigyjamas iš kitos valstybės narės prekes arba teikiamas paslaugas, taip pat importuojamas prekes PVM apskaičiuojamas taikant toms prekėms arba paslaugoms šiame Įstatyme nustatytą PVM tarifą, galiojantį prievolės apskaičiuoti PVM atsiradimo momentu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

19 straipsnis. PVM tarifai

1. Prekių tiekimo bei įsigijimo iš kitos valstybės narės ir paslaugų teikimo atvejais, nenurodytais šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse bei šio Įstatymo IV ir V skyriuose, taikomas standartinis PVM tarifas.

2. Importuojamoms prekėms, nenurodytoms šio straipsnio 3 ir 4 dalyse bei šio Įstatymo V skyriuje, taikomas standartinis PVM tarifas.

3. Lengvatinis 9 procentų PVM tarifas taikomas:

1) šilumos energijai, tiekiamai gyvenamosioms patalpoms šildyti (įskaitant šilumos energiją, perduodamą per karšto vandens tiekimo sistemą), į gyvenamąsias patalpas tiekiamam karštam vandeniui arba šaltam vandeniui karštam vandeniui paruošti ir šilumos energijai, sunaudotai šiam vandeniui pašildyti;

2) knygoms ir neperiodiniams informaciniais leidiniams (įskaitant vadovėlius, pratybų sąsiuvinius, enciklopedijas, žodynus, žinynus, informacines brošiūras, nuotraukų ir reprodukcijų albumus, vaikiškas knygeles su paveikslėliais, piešimo ir spalvinimo knygeles, spausdintas ar rankraštines natas, žemėlapius, schemas ir brėžinius, tačiau išskyrus kalendorius, užrašų knygeles ir kitus panašaus pobūdžio spaudinius);

3) iki 2022 m. gruodžio 31 d. turizmo veiklą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka teikiamoms apgyvendinimo paslaugoms;

4) keleivių vežimo Susisiekimo ministerijos ar jos įgaliotos institucijos arba savivaldybių nustatytais reguliaraus susisiekimo maršrutais paslaugoms, taip pat šiame punkte nurodytų keleivių bagažo vežimo paslaugoms;

5) buitiniams energijos vartotojams, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, tiekiamoms malkoms ir medienos produktams, skirtiems kūrenimui.

4. Lengvatinis 5 procentų PVM tarifas taikomas:

1) vaistams ir medicinos pagalbos priemonėms, kai šių prekių įsigijimo išlaidos visiškai ar iš dalies kompensuojamos Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo nustatyta tvarka, taip pat nekompensuojamiesiems receptiniams vaistams;

2) neįgalųjų techninės pagalbos priemonėms ir jų remontui;

3) laikraščiams, žurnalams ir kitiems periodiniams leidiniams, išskyrus erotinio ir (ar) smurtnio pobūdžio arba profesinės etikos nesilaikančius leidinius, kuriuos tokiais pripažino teisės aktų įgaliota institucija, bei spausdintą produkciją, kurioje mokama reklama sudaro daugiau kaip 4/5 viso leidinio ploto.

5. 0 procentų PVM tarifas taikomas šio Įstatymo VI skyriuje nurodytais prekių tiekimo ir paslaugų teikimo bei prekių įsigijimo iš kitos valstybės narės atvejais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-225](#), 2005-05-26, Žin., 2005, Nr. [72-2590](#) (2005-06-09)

Nr. [X-487](#), 2006-01-12, Žin., 2006, Nr. [6-193](#) (2006-01-17)

Nr. [X-801](#), 2006-07-19, Žin., 2006, Nr. [82-3264](#) (2006-07-27)

Nr. [X-1083](#), 2007-04-12, Žin., 2007, Nr. [46-1717](#) (2007-04-26)

Nr. [X-1443](#), 2008-02-01, Žin., 2008, Nr. [18-632](#) (2008-02-12)

Nr. [XI-77](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. [149-6004](#) (2008-12-30)

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, Žin., 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

Nr. [XI-317](#), 2009-06-23, Žin., 2009, Nr. [77-3173](#) (2009-06-30)

Nr. [XI-397](#), 2009-07-23, Žin., 2009, Nr. [93-3988](#) (2009-08-04)

Nr. [XI-1002](#), 2010-07-02, Žin., 2010, Nr. [86-4541](#) (2010-07-20)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

Nr. [XI-2188](#), 2012-06-29, Žin., 2012, Nr. [79-4090](#) (2012-07-05)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

Nr. [XII-524](#), 2013-09-19, Žin., 2013, Nr. [101-4978](#) (2013-09-26)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1707](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20947

IV SKYRIUS

ATVEJAI, KAI PREKIŲ TIEKIMAS, PASLAUGŲ TEIKIMAS IR PREKIŲ ĮSIGIJIMAS IŠ KITOS VALSTYBĖS NARĖS PVM NEAPMOKESTINAMAS

IV skyriaus pavadinimas keistas:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

20 straipsnis. Su sveikatos priežiūra susijusios prekės ir paslaugos

1. PVM neapmokestinamos asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros paslaugos, kurias teikia asmenys, atitinkamų teisės aktų nustatyta tvarka įgiję teisę teikti šias paslaugas.

2. PVM neapmokestinamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų tiekiamos prekės ir teikiamos kitos, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, paslaugos, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) šios prekės tiekiamos ir paslaugos teikiamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų vartotojams;

2) šių prekių tiekimas ir paslaugų teikimas yra susiję su šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų teikimu.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę nustatyti šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikymo sąlygas ir apribojimus.

4. PVM neapmokestinami žmogaus organai, kraujas (konservuotas kraujas ir kraujo komponentai) ir motinos pienas, taip pat odontologų ir (arba) dantų technikų tiekiami dantų protezai.

5. PVM neapmokestinamos ligonių, sužeistųjų ar kitų medicinos pagalbos reikalingų asmenų vežimo specialiomis tam pritaikytomis transporto priemonėmis paslaugos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

21 straipsnis. Socialinės paslaugos ir susijusios prekės

1. PVM neapmokestinamos socialinės paslaugos, jeigu jas teikia vaikų ir jaunimo globos institucijos, senelių ir (arba) neįgalųjų globos (rūpybos) institucijos ar kiti pelno nesiekiantys juridiniai asmenys.

2. PVM neapmokestinamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų tiekiamos prekės ir teikiamos kitos, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, paslaugos, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) šios prekės tiekiamos ir paslaugos teikiamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų vartotojams;

2) šių prekių tiekimas ir paslaugų teikimas yra susiję su šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų teikimu.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę nustatyti šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikymo sąlygas ir apribojimus.

22 straipsnis. Švietimo ir mokymo paslaugos

1. PVM neapmokestinami ikimokyklinis ir priešmokyklinis ugdymas, mokymas pagal pradinio, pagrindinio, vidurinio ugdymo programas, aukštojo mokslo studijos ir kvalifikacijų teikimas, neformalusis vaikų švietimas, pirminis ir tęstinis profesinis mokymas, jeigu šias paslaugas teikia juridiniai asmenys, teisės aktų nustatyta tvarka įgiję teisę jas teikti.

2. PVM neapmokestinamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų tiekiamos prekės ir teikiamos kitos, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, paslaugos, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) šios prekės tiekiamos ir paslaugos teikiamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų vartotojams;

2) šių prekių tiekimas ir paslaugų teikimas yra susiję su šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų teikimu.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę nustatyti šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikymo sąlygas ir apribojimus.

4. PVM neapmokestinama laisvojo mokytojo veikla, jeigu mokoma pagal pradinio, pagrindinio, vidurinio ugdymo, profesinių arba aukštųjų mokyklų programas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

23 straipsnis. Kultūros ir sporto paslaugos

1. PVM neapmokestinamos pelno nesiekiančių juridinių asmenų teikiamos kultūros paslaugos. Kultūros paslaugomis šiame straipsnyje laikomos:

- 1) muziejų, zoologijos ir botanikos sodų, cirko veikla;
- 2) visų meno rūšių, kultūros renginiai (teatro spektakliai, muzikos, choreografijos renginiai, kultūros renginiai vaikams, jaunimui, meno kūrinių bei tautodailės parodos ir kita), kino filmų gamyba (įskaitant pagalbinę veiklą – dubliavimą, titravimą ir pan.), nuoma ir rodymas;
- 3) bibliotekų teikiamos bibliografinės ir informacinės paslaugos.

2. PVM neapmokestinamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų teikiamos prekės ir teikiamos kitos, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, paslaugos, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

- 1) šios prekės teikiamos ir paslaugos teikiamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų vartotojams;
- 2) šių prekių tiekimas ir paslaugų teikimas yra susiję su šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų teikimu.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę nustatyti šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikymo sąlygas ir apribojimus.

4. PVM neapmokestinamos pelno nesiekiančių juridinių asmenų teikiamos su kūno kultūra ir sportu susijusios paslaugos. Su kūno kultūra ir sportu susijusiomis paslaugomis šiame straipsnyje laikoma:

- 1) teisės dalyvauti kūno kultūros arba sporto renginyje suteikimas. Šio punkto nuostatos netaikomos bilietų į kūno kultūros arba sporto renginius pardavimui;
- 2) paslaugos, teikiamos kūno kultūros ir sporto dalyviams, tiesiogiai susijusios su jų dalyvavimu, t. y. teisės naudotis kūno kultūrai ir sportui pritaikytomis patalpomis, teritorijomis ir (arba) inventoriumi suteikimas, kūno kultūros ir sporto dalyvių treniravimo ir kitos panašios paslaugos. Prie tokių paslaugų nepriskiriamos apgyvendinimo, maitinimo ir vežimo paslaugos.

24 straipsnis. Veikla, nenurodyta šio Įstatymo 20, 21, 22 ir 23 straipsniuose

1. PVM neapmokestinamos politinių partijų, profesinių sąjungų ir kitų įsteigtų ir veikiančių narystės pagrindu pelno nesiekiančių juridinių asmenų savo nariams teikiamos paslaugos, jeigu jos atitinka juridinio asmens įstatuose (nuostatuose) nustatytus šio juridinio asmens tikslus, taip pat šių asmenų savo nariams teikiamos prekės (kai šis prekių tiekimas yra susijęs su minėtų paslaugų teikimu), kai už šias prekes ir paslaugas, be nario mokamo nario mokesčio, negaunamas joks papildomas atlygis.

2. PVM neapmokestinamos religinių bendruomenių, bendrijų ir centrų savo nariams teikiamos paslaugos, jeigu jos atitinka šių asmenų kanonuose, statutuose ir kitose normose numatytus tikslus, taip pat šių asmenų savo nariams teikiamos prekės (kai šis prekių tiekimas yra susijęs su minėtų paslaugų teikimu), kai už šias prekes ir paslaugas, be aukojamų lėšų, negaunamas joks papildomas atlygis.

3. PVM neapmokestinamos religinių bendruomenių, bendrijų ir centrų teikiamos paslaugos, kai šie asmenys kitą asmenį aprūpina personalu, reikalingu atitinkamoms šio Įstatymo 20, 21 arba 22 straipsnyje nurodytoms paslaugoms teikti.

4. PVM neapmokestinamos pelno nesiekiančių juridinių asmenų, vykdančių šio Įstatymo 20, 21, 22, 23 straipsniuose ar šio straipsnio 1, 2 ir 6 dalyse nurodytą veiklą, organizuojamų labdaros ir paramos renginių metu šių asmenų teikiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos (įskaitant bilietų į nurodytus renginius pardavimą), jeigu surinktos lėšos, likusios padengus renginio organizavimo išlaidas, bus skirtos tik labdarai ir (arba) šių asmenų vykdomai visuomenei naudingai veiklai. Ši nuostata taikoma ne daugiau kaip 12 konkreto juridinio asmens organizuojamų labdaros ir paramos renginių per kalendorinius metus. Jeigu per kalendorinius metus organizuojama daugiau kaip 12 renginių, kiekvienam vėlesniam renginiui ir su juo susijusiam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui PVM taikomas vadovaujantis bendra šio Įstatymo nustatyta tvarka. Labdaros ir paramos renginiu šiame Įstatyme laikomas kultūros (teatro, muzikos, choreografijos ir pan.) renginys, mugė ar panašus renginys, jeigu jį organizuojant nurodoma (bilietuose, skelbimuose ar kitu būdu), kad visos tokio renginio metu surinktos lėšos, likusios padengus renginio organizavimo išlaidas, bus naudojamos labdarai ir (arba) renginį organizuojančio

juridinio asmens vykdomai visuomenei naudingai veiklai. Šiame Įstatyme labdara ir visuomenei naudinga veikla suprantamos taip, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme.

5. *Neteko galios 2019-01-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

6. PVM neapmokestinamos teikiamos paslaugos, tiesiogiai susijusios su vaiko teisių apsauga, taip pat su šių paslaugų teikimu tiesiogiai susijusios tiekiamos prekės, kurias tiekia ir (arba) teikia pelno nesiekiantys juridiniai asmenys.

7. Jeigu nustatoma, kad dėl šio straipsnio nuostatų taikymo šiame straipsnyje nurodytų asmenų tiekiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos įgijo nepagrįstą konkurencinį pranašumą prieš su jomis konkuruojančias ar galinčias konkuruoti kitų apmokestinamųjų asmenų tiekiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas, Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti šio straipsnio taikymo apribojimus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

25 straipsnis. Pašto paslaugos

1. PVM neapmokestinamos universaliųjų pašto paslaugų teikėjo teikiamos universaliosios pašto paslaugos, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos pašto įstatyme, ir tiesiogiai su šių paslaugų teikimu susijusios tiekiamos prekės.

2. Šio straipsnio nuostatos netaikomos universaliųjų pašto paslaugų teikėjo teikiamoms pašto paslaugoms ir su jomis susijusioms tiekiamoms prekėms, kurių teikimo (tiekimu) sąlygos buvo suderėtos individualiai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [IX-2420](#), 2004-08-23, *Žin.*, 2004, Nr. [135-4892](#) (2004-09-04)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

26 straipsnis. Radijas ir televizija

1. PVM neapmokestinamos pelno nesiekiančių juridinių asmenų – radijo ir (arba) televizijos transliuotojų visuomenei teikiamos visuomenės informavimo paslaugos.

2. Laidų pardavimui, reklamos paslaugoms ir kitai ūkinei komercinei veiklai šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos.

26¹ straipsnis. Nepriklausomų grupių veikla

PVM neapmokestinamos nepriklausomų grupių, kurių nariai yra asmenys, vykdančios Direktyvos 2006/112/EB IX antraštinės dalies 2 skyriuje nurodytą veiklą, savo nariams teikiamos paslaugos, tiesiogiai būtinos tų narių šiame straipsnyje nurodytai veiklai, kai tokių grupių bendras išlaidas padengia grupės nariai, o už gautą paslaugą narys nemoka daugiau negu jam tenkanti bendrų išlaidų dalis.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

27 straipsnis. Draudimo paslaugos

PVM neapmokestinamos visų rūšių draudimo ir perdraudimo paslaugos, išskyrus nurodytąsias šio Įstatymo 46 straipsnyje, taip pat su draudimo ir perdraudimo paslaugomis susijusios paslaugos, kurias teikia draudimo ir perdraudimo tarpininkai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, *Žin.*, 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

28 straipsnis. Finansinės paslaugos

1. PVM neapmokestinamas paskolų teikimas, tarpininkavimo paslaugos dėl paskolos suteikimo, taip pat suteiktos paskolos priežiūra, jeigu ją vykdo tą paskolą suteikęs apmokestinamasis asmuo.

2. Jeigu kitaip nenustatyta 46 straipsnyje, PVM neapmokestinamas finansinių garantijų ir laidavimų teikimas, taip pat suteiktos finansinės garantijos ar laidavimo priežiūra, jeigu ją vykdo tą garantiją ar laidavimą suteikęs apmokestinamasis asmuo.

3. PVM neapmokestinamos indėlių ir kitų gražintinų lėšų priėmimo ir tvarkymo paslaugos, atsiskaitymų tarp bankų ir (arba) kitų kredito įstaigų įskaitymas (kliringas), taip pat kitos su atsiskaitymų organizavimu susijusios paslaugos, pinigų pervedimas, atsiskaitymo negrynaisiais pinigais organizavimas (įskaitant banko kortelių ir kitų mokėjimo priemonių išleidimą, jų turėtojų aptarnavimo paslaugas ir operacijų su jomis atlikimą), akreditivų išleidimas ir susijusios su jais operacijos, taip pat sandoriai dėl skolų ir skolinių pasižadėjimų. Šios dalies nuostatos netaikomos skolų išieškojimo paslaugoms, taip pat finansuotojo paslaugoms, teikiamoms pagal faktoringo sutartį.

4. PVM neapmokestinami sandoriai dėl valiutos (įskaitant valiutų keitimą), taip pat grynųjų pinigų įmokų priėmimo ir išmokų mokėjimo, pinigų tvarkymo ir kitos paslaugos, tiesiogiai susijusios su bet kokia valiutos banknotais ir monetomis.

5. PVM neapmokestinami sandoriai dėl vertybinių popierių, išvestinių finansinių priemonių, taip pat tarpininkavimo nurodytuose sandoriuose ir kitos tiesiogiai su nurodytais sandoriais susijusios paslaugos (emisijos organizavimas, vykdymas, registravimas ir kt.). Šios dalies nuostatos netaikomos:

1) sandoriams dėl vertybinių popierių, patvirtinančių kokias nors teises į nekilnojamuosius pagal prigimtį daiktus;

2) sandoriams dėl vertybinių popierių (išskyrus nurodytuosius šio Įstatymo 111 straipsnyje), patvirtinančių nuosavybės teisę į prekes, nenurodytas šios dalies 1 punkte;

3) sandoriams dėl vertybinių popierių, patvirtinančių teisę ar pareigą įsigyti ar perleisti vertybinius popierius, nurodytus šios dalies 2 punkte;

4) vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių saugojimo paslaugoms;

5) vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių portfelio valdymo, konsultavimo investavimo į vertybinius popierius ir (arba) išvestines finansines priemones klausimais, taip pat vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių rinkos tyrimo paslaugoms.

6. PVM neapmokestinamos investicinių kintamojo kapitalo bendrovių, uždaro tipo investicinių bendrovių, investicinių fondų ir pensijų fondų turto valdymo paslaugos.

7. Apmokestinamasis asmuo, teikiantis šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytas paslaugas, turi teisę pasirinkti skaičiuoti PVM už šias paslaugas šio Įstatymo nustatyta tvarka, jeigu pirkėjas (klientas) yra apmokestinamasis asmuo PVM mokėtojas, ir šis pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo pasirinkimo deklaravimo dienos visiems jo sudaromiems atitinkamiems sandoriams. Savo pasirinkimą apmokestinamasis asmuo privalo deklaruoti centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.

8. Detalų šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytų paslaugų sąrašą nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1209](#), 2002-11-28, *Žin.*, 2002, Nr. [117-5243](#) (2002-12-11)

Nr. [IX-1708](#), 2003-07-04, *Žin.*, 2003, Nr. [75-3474](#) (2003-07-30)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-1305](#), 2007-10-25, *Žin.*, 2007, Nr. [117-4774](#) (2007-11-15)

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, *Žin.*, 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

29 straipsnis. Specialūs ženklai

PVM neapmokestinami pašto mokes ženklai ir kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintame sąraše nurodyti specialūs ženklai, kurie parduodami už jų nominalią vertę. Ši nuostata taikoma tik tiems pašto mokes ženkams, kurie Lietuvos Respublikoje gali būti naudojami apmokėjimui už suteiktą pašto paslaugą patvirtinti.

30 straipsnis. Azartiniai lošimai ir loterijos

PVM neapmokestinamas įmokų, lygių loterijos bilietų (kortelių) nominaliai vertei, surinkimas iš loterijų dalyvių, taip pat įmokų surinkimas iš azartinių žaidimų dalyvių, neatsižvelgiant į tai, ar sumos įmokėjimas turi būti patvirtinamas išduodant žaidimo dalyviui žetoną, kortelę ar kt., ar ne.

31 straipsnis. Nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų nuoma

1. PVM neapmokestinama gyvenamųjų patalpų nuoma, išskyrus:

1) viešbučių, motelių, kempingų ir panašios apgyvendinimo paslaugos;

2) šios dalies 1 punkte nenurodytą gyvenamųjų patalpų nuomą, kurios laikotarpis ne ilgesnis kaip 2 mėnesiai.

2. PVM neapmokestinama kitų, negu gyvenamosios patalpos, nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų nuoma, išskyrus:

1) bet kokių transporto priemonių (įskaitant orlaivius, laivus, geležinkelio riedmenis) stovėjimo, saugojimo aikštelių, garažų ar kitų panašios paskirties nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų nuomą;

2) bet kokių įrenginių ar įrangos (įskaitant seifo kameras), atitinkančių nekilnojamojo pagal prigimtį daikto sąvoką, nuomą.

3. Apmokestinamasis asmuo turi teisę pasirinkti už nekilnojamojo pagal prigimtį daikto nuomą, kuri pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį PVM neapmokestinama, skaičiuoti PVM šiame Įstatyme nustatyta tvarka, jeigu daiktas nuomojamas apmokestinamajam asmeniui PVM mokėtojui, taip pat šio Įstatymo 47 straipsnyje nurodytiems asmenims (išskyrus fizinius asmenis), ir šis pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius visiems jo sudaromiems atitinkamiems sandoriams. Savo pasirinkimą apmokestinamasis asmuo privalo deklaruoti centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.

4. Nekilnojamojo pagal prigimtį daikto nuomos sutarties nutraukimas už atlygį PVM neapmokestinamas, jeigu to daikto nuoma buvo neapmokestinama PVM.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, *Žin.*, 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, *Žin.*, 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

32 straipsnis. Nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų pardavimas ar kitoks perdavimas

1. PVM neapmokestinamas pastatų, statinių ar jų dalių (išskyrus naujus pastatus ir statinius, naujas pastatų ir statinių dalis) pardavimas ar kitoks perdavimas, kai pagal sandorio sąlygas asmuo, kuriam toks daiktas perduodamas, arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti juo kaip jo savininkas. Laikoma, kad:

1) naujas pastatas ar statinys – tai nebaigtas pastatas ar statinys, taip pat baigtas pastatas ar statinys – 24 mėnesius po jo užbaigimo (užbaigimo įteisinimo teisės aktų nustatyta tvarka) arba esminio pagerinimo;

2) nauja pastato ar statinio dalis – tai naujo pastato ar statinio, kaip jis apibrėžtas šios dalies 1 punkte, dalis, taip pat naujai pastatyta nenaujo pastato ar statinio dalis – 24 mėnesius po jos užbaigimo.

2. PVM neapmokestinamas žemės pardavimas ar kitoks perdavimas, kai pagal sandorio sąlygas asmuo, kuriam tokia žemė perduodama, arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti ja kaip jos savininkas, išskyrus žemę, perduodamą kartu su naujais pastatais ar statiniais ar jų dalimis, taip pat žemę statyboms. Žemė statyboms šiame straipsnyje laikomas žemės sklypas, kuris yra skirtas statybai, neatsižvelgiant į tai, ar tame sklype atlikti kokie nors tvarkymo darbai, ar ne.

3. Apmokestinamasis asmuo turi teisę pasirinkti už nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, kuris PVM neapmokestinamas pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį, PVM skaičiuoti šio Įstatymo nustatyta tvarka, jeigu daiktas perduodamas ar kitaip perduodamas apmokestinamajam asmeniui PVM mokėtojui, taip pat šio Įstatymo 47 straipsnyje nurodytiems asmenims (išskyrus fizinius asmenis), ir šis pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo pasirinkimo deklaravimo dienos visiems jo sudaromiems atitinkamiems sandoriams. Savo pasirinkimą apmokestinamasis asmuo privalo deklaruoti centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka. Apmokestinamasis asmuo, kuris perduoda ar kitaip perduoda nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą apmokestinamajam asmeniui PVM mokėtojui, taip pat šio Įstatymo 47 straipsnyje nurodytiems asmenims (išskyrus fizinius asmenis) šio Įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nustatytomis sąlygomis, gali pasirinkti skaičiuoti PVM už šį daiktą, jeigu jį įgyjant jo tiekėjas už jį skaičiavo PVM, arba neskaičiuoti PVM, jeigu jį įsigyjant jo tiekėjas už jį PVM neskaičiavo, neatsižvelgiant į tai, ar buvo deklaruotas 24 mėnesių pasirinkimas skaičiuoti PVM.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, *Žin.*, 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, *Žin.*, 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, *Žin.*, 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

33 straipsnis. Ypatingi atvejai, kai prekių tiekimas ir paslaugų teikimas PVM neapmokestinami

1. PVM neapmokestinamas prekių tiekimas, kai jokia jų pirkimo ir (arba) importo PVM dalis nebuvo atskaityta, kadangi:

1) jos buvo PVM mokėtojo įsigytos arba importuotos ir ne mažiau kaip 99 procentai naudota veiklai, kuriai naudoti skirtų prekių pirkimo ir (arba) importo PVM pagal šį Įstatymą negali būti atskaitomas, arba

2) jų pirkimo ir (arba) importo PVM nebuvo atskaitytas, nes negali būti atskaitomas pagal šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalies nuostatas.

2. Šio Įstatymo XII skyriaus ketvirtajame skirsnyje nustatyti kiti atvejai, kai tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos PVM neapmokestinamos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

33⁽¹⁾ straipsnis. Ypatingi atvejai, kuriais prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės PVM neapmokestinamas

1. PVM neapmokestinamas prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės tais atvejais, kai:

1) tokių pačių prekių tiekimas, jeigu jis vykėtų šalies teritorijoje, pagal šio Įstatymo nuostatas visais atvejais būtų neapmokestinamas PVM ar būtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą, arba

2) tokių pačių prekių importas pagal šio Įstatymo nuostatas visais atvejais būtų neapmokestinamas PVM.

2. PVM neapmokestinamas prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės su sąlyga, kad jas įsigyjantis užsienio apmokestinamasis asmuo, jeigu mokestis būtų sumokėtas, turėtų teisę visą šį mokestį susigrąžinti šio Įstatymo XIII skyriaus nustatyta tvarka.

3. PVM neapmokestinamas už šalies teritorijos ribų įsikūrusio apmokestinamojo asmens, įsiregistravusio PVM mokėtoju bet kurioje kitoje valstybėje narėje, prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės (kitos negu valstybė narė, kurios jam suteiktą PVM mokėtojo kodą jis nurodo įsigydamas šias prekes), kai šis asmuo šias prekes šalies teritorijoje iš karto patiekia PVM mokėtojui, kuriam pagal šį Įstatymą nustatyta prievolė apskaičiuoti ir sumokėti PVM už šias patiektas prekes.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

4. Be to, šio Įstatymo 53 straipsnyje nustatyti kiti atvejai, kuriais prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės neapmokestinamas PVM.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

V SKYRIUS ATVEJAI, KAI IMPORTUOJAMOS PREKĖS NEAPMOKESTINAMOS IMPORTO PVM

34 straipsnis. Prekių, kurių tiekimas šalies teritorijoje neapmokestinamas PVM, importas

Importo PVM neapmokestinamos importuojamos prekės, jeigu jų tiekimas šalies teritorijoje pagal šio Įstatymo nuostatas būtų visais atvejais neapmokestinamas PVM arba būtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

35 straipsnis. Importuojamos ir į kitą valstybę narę tiekiamos prekės

1. Importo PVM neapmokestinamos importuojamos prekės, jeigu importo metu žinoma, kad tos pačios prekės yra skirtos išgabenti ir bus išgabentos į kitą valstybę narę, o importuotojo prekių tiekimas iš Lietuvos Respublikos į kitą valstybę narę pagal šio Įstatymo VI skyriaus nuostatas apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą.

2. Šio straipsnio nuostatos taikomos, jeigu importuotojas yra registruotas PVM mokėtoju Lietuvos Respublikoje, o prekės išgabenamos į kitą valstybę narę per terminą, ne ilgesnį kaip 7 dienos nuo apmokestinimo momento, nurodyto šio Įstatymo 14 straipsnio 12 arba 13 dalyje, dienos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

3. Šio straipsnio įgyvendinimo tvarką nustato Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) kartu su centriniu mokesčio administratoriumi.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

36 straipsnis. Diplomatinėms atstovybėms, konsulinėms įstaigoms, Europos Sąjungos institucijoms, jų įsteigtoms įstaigoms ir tarptautinių organizacijų atstovybėms, taip pat šių atstovybių ir konsulinių įstaigų personalui ir jo šeimos nariams skirtos prekės

1. Importo PVM neapmokestinamos prekės, įvežamos užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms Lietuvos Respublikoje oficialiai veiklai. Importo PVM taip pat neapmokestinamos įvežamos prekės, skirtos šių diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms narių ir kartu gyvenančių jų šeimos narių asmeniniam naudojimui ir (arba) išikūrimui, jeigu šie asmenys nėra Lietuvos Respublikos piliečiai, o jų nuolatinė gyvenamoji vieta nėra Lietuvos Respublika. Importo PVM taip pat neapmokestinamos prekės, skirtos užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms kitose valstybėse narėse, ar jų nariams, laikantis tos valstybės narės nustatytų sąlygų ir apribojimų. Šioje dalyje nurodytos prekės importo PVM neapmokestinamos tik tuo atveju, kai jos gali būti atleistos nuo importo maitų.

2. Importo PVM neapmokestinamos prekės, kurias įveža Europos Sąjungos institucijos, Europos centrinis bankas, Europos investicijų bankas, Europos Sąjungos įsteigtos įstaigos, kurioms taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų. Šioje dalyje nurodytos prekės importo PVM neapmokestinamos laikantis šiame protokole ir pagal jį sudarytuose susitarimuose ar susitarimuose dėl būstinės steigimo nustatytų sąlygų ir apribojimų, jeigu tokiu būdu neiškraipoma konkurencija.

3. Importo PVM neapmokestinamos prekės, kurias įveža tarptautinės organizacijos, išskyrus nurodytąsias šio straipsnio 2 dalyje, ar jų atstovybės, taip pat šių organizacijų ar jų atstovybių nariai. Šioje dalyje nurodytos prekės importo PVM neapmokestinamos laikantis tarptautinėse sutartyse, pagal kurias steigiamos tarptautinės organizacijos, arba bet kurios valstybės narės su tarptautine organizacija sudarytose tarptautinėse sutartyse nustatytų sąlygų ir apribojimų.

4. Importo PVM neapmokestinamos įvežamos prekės, skirtos Europos Sąjungos įsteigtų Lietuvos Respublikoje įstaigų, kurioms taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, darbuotojų (išskyrus aptarnaujančią personalą ir Europos Sąjungos valstybių narių deleguotus ekspertus) asmeniniam naudojimui ir (arba) išikūrimui, jeigu šie asmenys nėra Lietuvos Respublikos piliečiai ir praėjusius penkerius metus jų nuolatinė gyvenamoji vieta iki darbo Europos Sąjungos įsteigtoje Lietuvos Respublikoje įstaigoje pradžios nebuvo Lietuvos Respublika. Šioje dalyje nurodyta lengvata taikoma prekėms, kurias darbuotojai importuoja ne vėliau kaip vieni metai nuo jų įsidarbinimo pirmą kartą Europos Sąjungos įsteigtoje Lietuvos Respublikoje įstaigoje pradžios. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti šioje dalyje nurodytos lengvatos taikymo apribojimus.

Pastaba. 36 straipsnio 4 dalyje nustatytos lengvatos taip pat taikomos prekėms, kurias ne vėliau kaip per vienus metus nuo įstatymo Nr. [XI-1817](#) 6 ir 8 straipsnių įsigaliojimo dienos įsigyja (importuoja) nustatytas lengvatos taikymo sąlygas atitinkantys Europos Sąjungos įsteigtų Lietuvos Respublikoje įstaigų darbuotojai, įstatymo Nr. [XI-1817](#) 6 ir 8 straipsnių įsigaliojimo metu jau dirbantys nurodytose įstaigose.

5. Šio straipsnio nuostatų taikymo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1919](#), 2003-12-18, *Žin.*, 2003, Nr. [123-5590](#) (2003-12-30)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

37 straipsnis. Keleivių atgabenamos prekės

Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytais atvejais ir tvarka importo PVM neapmokestinamos keleivių atgabenamos prekės, jeigu jos neviršija Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytų kiekių, kuriuos keleiviams leista įsivežti be importo mokesčių.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

38 straipsnis. Importuojamas auksas

Importo PVM neapmokestinamas Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko importuojamas auksas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

39 straipsnis. Reimportuojamos prekės

Importo PVM neapmokestinamos reimportuojamos prekės, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

- 1) prekes reimportuoja asmuo, eksportavęs šias prekes;
- 2) prekės reimportuojamos tos pačios būklės, kokios jos buvo eksportuotos;
- 3) prekės gali būti atleistos nuo importo muitų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

40 straipsnis. Ypatingi atvejai, kai importuojamos prekės neapmokestinamos importo PVM

1. Importo PVM neapmokestinami:

- 1) nuolatinę gyvenamąją vietą keičiančių ir persikeliančių iš kitos valstybės į Lietuvos Respubliką fizinių asmenų asmeniniai daiktai;
- 2) fizinių asmenų, dėl vedybų persikeliančių iš kitos valstybės į Lietuvos Respubliką, daiktai (kraitis, namų apyvokos daiktai), taip pat vedybų proga gautos dovanos;
- 3) importuojami paveldėti daiktai;
- 4) asmenų, kurie mokosi, drabužiai, mokymosi reikmenys ir jų kambariui apstatyti reikalingi daiktai;
- 5) žemės ūkio produktai, importuojami Lietuvos Respublikoje įsikūrusių žemės ūkio produkcijos gamintojų, kurie juos gavo (išaugino) savo naudojamuose sklypuose, esančiuose užsienio valstybėje, kuri ribojasi su Lietuvos Respublika;
- 6) sėklos, trąšos ir dirvai bei derliui apdoroti skirti produktai, importuojami žemės ūkio produkcijos gamintojų, kurių pagrindinė veiklos vieta yra užsienio valstybėje, kuri ribojasi su Lietuvos Respublika, įvežami naudoti savo naudojamuose sklypuose, esančiuose Lietuvos Respublikoje;
- 7) bandomieji gyvūnai ir moksliniams tyrimams skirtos biologinės bei cheminės medžiagos;
- 8) žmogaus kilmės terapinės medžiagos ir kraujo grupių bei audinių tipų nustatymo reagentai, motinos pienas;
- 9) tarptautiniuose sporto renginiuose naudojami vaistai ir vaistinės medžiagos;
- 10) parama;
- 11) valstybiniai ir žinybiniai apdovanojimai, kiti garbės ir pasižymėjimo ženklai;
- 12) dovanos, gautos ar skirtos dovanoti oficialių vizitų metu, ir daiktai, kuriuos atsiunčia užsienio valstybės ir tarptautinės institucijos kaip draugystės ir geros valios išraišką;
- 13) Lietuvos Respublikos oficialiems svečiams ir jų delegacijų nariams, viešintiems Lietuvos Respublikoje, naudotis skirti daiktai;
- 14) prekybos skatinimo tikslams importuojami daiktai (nedidelės vertės prekių pavyzdžiai, spaudiniai ir reklaminė medžiaga, mugėse ar panašiuose renginiuose naudojami ar suvartojami daiktai);
- 15) ištyrimui, analizei ar bandymui importuojami daiktai;
- 16) siuntos autorių teises ir pramonines bei komercines patentų teises ginančioms organizacijoms (su pramoninės nuosavybės objektais susiję dokumentai, paraiškos dėl jų įregistravimo ir kt.);
- 17) turizmo informacinė literatūra;
- 18) įvairūs dokumentai ir informacijai ar vaizdui perduoti naudojamos laikmenos;
- 19) medžiagos, reikalingos prekių apsaugai jų sandėliavimo ir transportavimo metu;
- 20) kraikas ir pašarai, reikalingi gyvūnams jų pervežimo metu;
- 21) kuras ir tepalai, esantys automobilių transporto priemonėse, reikalingi tų priemonių eksploatavimui;
- 22) karo, genocido ir okupacinių režimų represijų aukų paminklų, memorialų ir kapinių statybai, priežiūrai ir puošimui skirtos medžiagos;
- 23) karstai bei laidojimo urnos su mirusiųjų palaikais ir laidojimo puošalai;
- 24) prekės, jeigu bendra tokių prekių vertė neviršija 22 eurų, išskyrus etilo alkoholių, alkoholinius gėrimus, apdorotą tabaką ir etilo alkoholio turinčius skystus parfumerijos, kosmetikos, tualetinius preparatus;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

25) žvejybos metu pagautos žuvys ir iš jų gauti produktai, taip pat perdirbti (pagaminti) žuvų produktai (jeigu pagautos žuvys bei gauti iš jų produktai tame pačiame žvejybos laive perdirbami), kuriuos į jūrų uostus įveža asmenys, turintys teisę verstis žvejyba.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir tais atvejais, kai importuojamos Europos Sąjungos prekės, kurių įvežimas į Europos Sąjungos teritoriją yra PVM objektas. Konkrečias šio straipsnio 1 dalies 1–23 ir 25 punktų nuostatų taikymo sąlygas, tvarką ir apribojimus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Importo PVM neapmokestinamos prekės, įvežamos kitų Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos šalių kariuomenių vienetų šiems vienetams ar juos lydintiems civiliams darbuotojams naudoti, kai šie vienetai dalyvauja bendrose karinėse operacijose, pratybose ar kitame bendrame kariniame renginyje. Konkrečią šios dalies nuostatų taikymo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

4. Importo PVM neapmokestinamos prekės, atsiunčiamos nedidelės vertės nekomercinio pobūdžio siuntmenose (dokumentų siuntose, pašto siuntose ar pašto siuntiniuose). Siuntmena laikoma nedidelės vertės, jeigu bendra jos vertė neviršija 45 eurų. Siuntmena laikoma nekomercinio pobūdžio, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

- 1) siuntmenos gavėjas – fizinis asmuo;
- 2) siuntmeną sudarantys daiktai yra akivaizdžiai skirti gavėjo ar jo šeimos narių asmeniniams poreikiams tenkinti, t. y. nei prekių kiekis, nei jų pobūdis nesudaro prielaidos manyti, jog šie daiktai skirti ekonominei veiklai;
- 3) siuntmenos gavėjas siuntmeną iš siuntėjo gauna neatlygintinai;
- 4) siuntmenoje nėra prekių, kurios pagal Lietuvos Respublikos akcizų įstatymą yra akcizų objektas;
- 5) siuntmenoje esančios kavos svoris neviršija 500 gramų (arba kavos ekstrakto ir esencijos – 200 gramų), arbatos svoris neviršija 100 gramų (arba arbatos ekstrakto ir esencijos – 40 gramų).

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

5. Importo PVM neapmokestinamos gamtinių dujų sistemomis ar prie jų prijungtais tinklais arba laivais į tokias sistemas ar gavybos proceso dujotiekių tinklus importuojamos dujos, importuojama elektros energija, šilumos ar vėsumos tinklais importuojama šilumos ar vėsumos energija.

6. Importo PVM neapmokestinamos importuojamos Lietuvoje surenkamos arba instaliuojamos prekės, už kurias PVM pagal šio Įstatymo 95 straipsnio 3 dalies 2 punkto nuostatas privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą šių prekių pirkėjas, jeigu jis yra PVM mokėtojas.

7. Be to, šio Įstatymo 53 straipsnyje bei XII skyriaus ketvirtajame skirsnyje yra nustatyti kiti atvejai, kuriais importuojamos prekės importo PVM neapmokestinamos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1300](#), 2003-01-21, *Žin.*, 2003, Nr. [13-476](#) (2003-02-05)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, *Žin.*, 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

VI SKYRIUS

ATVEJAI, KAI PREKIŲ TIEKIMUI, PREKIŲ ĮSIGIJIMUI IR PASLAUGŲ TEIKIMUI TAIKOMAS 0 PROCENTŲ PVM TARIFAS, TAIP PAT SU TARPTAUTINE PREKYBA SUSIJUSIOS SPECIALIOS TAISYKLĖS

VI skyriaus pavadinimas keistas:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

41 straipsnis. Prekių išgabenimas iš Europos Sąjungos teritorijos

1. Jeigu šiame skyriuje nenustatyta kitaip, tiekiamos prekės apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, jeigu jas tiekėjas ar jo užsakymu kitas asmuo išgabena iš Europos Sąjungos teritorijos.

2. Jeigu šiame skyriuje nenustatyta kitaip, tiekiamos prekės apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, jeigu jas pirkėjas, įsikūręs už šalies teritorijos ribų ir neturintis šalies teritorijoje padalinio, ar jo užsakymu kitas asmuo išgabena iš Europos Sąjungos teritorijos, išskyrus atvejus, kai pirkėjas išgabena įrangą, atsargines dalis ar atsargas, skirtas asmeniniams poreikiams naudojamiems laivams, orlaiviams ar kitoms transporto priemonėms. Kai prekės išgabenamos asmeniniame keleivio bagaže, 0 procentų PVM tarifas taikomas šio Įstatymo 42 straipsnyje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

42 straipsnis. Keleivių išgabenamos prekės

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos asmenų, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta nėra Europos Sąjungos teritorijoje (toliau šiam straipsnyje – užsienio keleivis), išgabenamos iš Europos Sąjungos teritorijos Lietuvos Respublikoje įsigytos prekės, kurių vertė viršija Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą minimalią ribą. Užsienio keleivis privalo įrodyti, kad jo nuolatinė gyvenamoji vieta nėra Europos Sąjungos teritorijoje, pateikdamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytos rūšies dokumentą.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos įgyvendinamos grąžinant nurodytiesiems užsienio keleiviams PVM sumą, kurią jie sumokėjo už Lietuvos Respublikoje įsigytas ir išgabenamas prekes. Šių nuostatų taikymo tvarką ir atvejus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

43 straipsnis. Laivai ir orlaiviai

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas tiekimas, priežiūra, remontas ir (arba) pertvarkymas (modernizavimas), taip pat nuoma ar čarteris:

1) atvirojoje jūroje plaukiojančių laivų, skirtų keleiviams ir (arba) kroviniams vežti tarptautiniais maršrutais ir (arba) kitokioms paslaugoms už atlygį teikti;

2) jūrų žvejybos laivų;

3) laivų, skirtų paieškos ir gelbėjimo darbams jūroje.

2. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas orlaivių tiekimas, nuoma ar čarteris, jeigu orlaiviai tiekiami ar nuomojami apmokestinamiesiems asmenims, daugiau kaip pusę pajamų per metus gaunantiems iš keleivių ir (arba) krovinių vežimo ar kitokių paslaugų teikimo už atlyginimą oro transportu tarptautiniais maršrutais, taip pat šių orlaivių (išskyrus orlaivius, naudojamus asmeniniams poreikiams) priežiūra ir remontas, jeigu šios paslaugos teikiamos šioje dalyje nurodytiems apmokestinamiesiems asmenims.

3. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas įprastinės ir būtinos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems laivams ir orlaiviams įrangos tiekimas ir montavimas į tokius laivus ir orlaivius, jau įmontuotos tokios įrangos remontas ir priežiūra (įskaitant atvejus, kai įrangos, naudotos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytuose laivuose ir orlaiviuose, remontas ar priežiūra atliekama šią įrangą išmontavus), atsarginių dalių tiekimas į nurodytus laivus ir orlaivius, taip pat atsarginių dalių nuoma, kai šios dalys įmontuojamos į nurodytus laivus ir orlaivius. Šios dalies nuostatos netaikomos, jei orlaiviai naudojami asmeniniams poreikiams.

4. Taikant 0 procentų PVM tarifą taip pat apmokestinamos:

1) paslaugos, reikalingos šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems laivams ar jų kroviniams tiesiogiai aptarnauti ir tiesioginiams jų poreikiams tenkinti;

2) paslaugos, teikiamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems asmenims, reikalingos orlaiviams ar jų kroviniams tiesiogiai aptarnauti ir tiesioginiams jų poreikiams tenkinti. Šio punkto nuostatos netaikomos, jei orlaiviai naudojami asmeniniams poreikiams.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

44 straipsnis. Laivų ir orlaivių atsargos

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas prekių tiekimas, kai prekės tiekiamos kaip atsargos į šio Įstatymo 43 straipsnio 1 dalyje nurodytus laivus, taip pat į iš šalies teritorijos išplaukiančius ir už šalies teritorijos ribų plaukiančius karo laivus.

2. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas prekių tiekimas, kai jos tiekiamos kaip atsargos į orlaivius apmokestinamiesiems asmenims, daugiau kaip pusę pajamų per metus gaunantiems iš keleivių ir (arba) krovinių vežimo ar kitokių paslaugų teikimo už atlyginimą oro transportu tarptautiniais maršrutais.

3. Šiame Įstatyme atsargomis laikomos prekės (maisto produktai ir kitos), skirtos keleiviams ir (arba) įgulos nariams naudoti nurodytuose laivuose ar orlaiviuose, taip pat degalai (variklių kuras) ir tepalai. Atsargų tiekimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, *Žin.*, 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

45 straipsnis. Vežimo paslaugos ir susiję sandoriai

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos paslaugos, įskaitant vežimą bei papildomas vežimo paslaugas, kai šios paslaugos yra tiesiogiai susijusios su prekių eksportu iš Europos Sąjungos teritorijos.

2. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos paslaugos, įskaitant vežimą bei papildomas vežimo paslaugas, kai šios paslaugos yra tiesiogiai susijusios su prekėmis, kurioms taikomi šio Įstatymo 12³ straipsnio 1 ar 3 dalyje nurodytos procedūros ar režimas, taip pat su į Europos Sąjungos teritoriją įvežtomis prekėmis, gabenamomis į PVM lengvatų sandėlį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

3. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos paslaugos, įskaitant vežimą ir papildomas vežimo paslaugas, kai šios paslaugos yra susijusios su prekių importavimu Europos Sąjungos teritorijoje ir šių paslaugų apmokestinamoji vertė pagal šio Įstatymo 15 straipsnio 15 dalies nuostatas ar joms tolygias valstybės narės, kurioje prekės bus importuojamos, nuostatas privalo būti įtrauktos į apmokestinamąją importuojamų prekių vertę.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos ta pačia tvarka taikomos ir pašto įvežimui į Europos Sąjungos teritoriją, išvežimui iš jos arba vežimui tranzitu ir susijusioms papildomoms paslaugoms.

5. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas TIR ir ATA knygelių išdavimas.

6. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas keleivių vežimas tarptautiniais maršrutais, taip pat šių keleivių bagažo vežimas, nepaisant transporto priemonių rūšies. Taikant šią nuostatą, tarptautiniu maršrutu laikomas vežimas, kuris prasideda šalies teritorijoje ir baigiasi už jos ribų, vežimas, kuris prasideda už šalies teritorijos ribų ir baigiasi šalies teritorijoje, taip pat vežimas, kuris prasideda ir baigiasi už šalies teritorijos ribų.

7. Taikant 0 procentų tarifą apmokestinamas prekių vežimas į Azorų ir Madeiros salas ir iš šių salų, taip pat vežimas tarp Azorų ir Madeiros salų.

8. Šio straipsnio nuostatos netaikomos šio Įstatymo IV skyriuje nurodytoms paslaugoms, išskyrus šio Įstatymo 46 straipsnyje nurodytas draudimo ir finansines paslaugas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

46 straipsnis. Draudimo ir finansinės paslaugos, susijusios su prekių eksportu

Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos draudimo paslaugos, taip pat finansinės paslaugos, nurodytos šio Įstatymo 28 straipsnio 1–5 dalyse, kai šios draudimo ar finansinės paslaugos tiesiogiai susijusios su prekių, nenurodytų šio Įstatymo IV skyriuje, eksportu iš Europos Sąjungos teritorijos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

47 straipsnis. Diplomatinėms atstovybėms, konsulinėms įstaigoms, Europos Sąjungos institucijoms, jų įsteigtoms įstaigoms ir tarptautinėms organizacijoms ar

jų atstovybėms, taip pat šių atstovybių ir konsulinių įstaigų personalui ir jo šeimos nariams skirtos prekės ir paslaugos

1. Tiekiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos, skirtos užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinių įstaigų Lietuvos Respublikoje oficialiai veiklai, apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą. Taikant 0 procentų PVM tarifą taip pat apmokestinamos šių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinių įstaigų narių, išskyrus aptarnaujantį personalą, ir kartu gyvenančių jų šeimos narių asmeniniam naudojimui tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos, jeigu šie asmenys nėra Lietuvos Respublikos piliečiai ir jų nuolatinė gyvenamoji vieta nėra Lietuvos Respublika. Prekių ir paslaugų, už kurias sumokėtas PVM negražinamas, sąrašą nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

2. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas Lietuvos Respublikoje pripažintoms tarptautinėms organizacijoms ar jų atstovybėms ir jų nariams tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos, jeigu tai numatyta tarptautinėse sutartyse, pagal kurias steigiamos tarptautinės organizacijos, arba Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse su atitinkama tarptautine organizacija. Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos pariteto pagrindais. Jeigu Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai užsienio valstybėje taikoma PVM (ar jam prilygintino mokesčio) grąžinimo tvarka yra nepalankesnė arba palankesnė už tvarką, taikomą tos valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai Lietuvos Respublikoje, Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti tos valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai Lietuvos Respublikoje taikomą atitinkamai nepalankesnę arba palankesnę PVM grąžinimo tvarką.

4. Šio straipsnio nuostatos taikomos ir kitų negu Lietuvos Respublika Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos šalių kariuomenių vienetų šiems vienetams ar juos lydintiems civiliams darbuotojams naudoti Lietuvos Respublikoje įsigyjamos prekės ir paslaugoms, kai šie vienetai dalyvauja bendrose karinėse operacijose, pratybose ar kitame bendrame kariniame renginyje.

5. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas prekių tiekimas ir paslaugų teikimas kitose valstybėse narėse įsikūrusioms užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms, šių atstovybių ir įstaigų nariams, taip pat Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos šalių, kitų negu paskirties valstybė narė, kariuomenių vienetams šiems vienetams ar juos lydintiems civiliams darbuotojams naudoti. Šios dalies nuostatos taikomos laikantis toje kitoje valstybėje narėje nustatytų sąlygų ir apribojimų.

6. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas prekių tiekimas ir paslaugų teikimas tarptautinėms organizacijoms, kurias tokiomis pripažino bet kuri kita valstybė narė, ar jų atstovybėms, taip pat šių organizacijų ar atstovybių nariams. Šios dalies nuostatos taikomos laikantis tarptautinėse sutartyse, pagal kurias steigiamos tarptautinės organizacijos, arba bet kurios kitos valstybės narės tarptautinėse sutartyse su tarptautinėmis organizacijomis nustatytų sąlygų ir apribojimų.

7. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas prekių tiekimas ir paslaugų teikimas Europos Sąjungos institucijoms, Europos centriniam bankui, Europos investicijų bankui, Europos Sąjungos įsteigtoms įstaigoms, kurioms taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų. Šioje dalyje nurodytos prekės importo PVM neapmokestinamos laikantis šio protokole ir pagal jį sudarytuose susitarimuose ar susitarimuose dėl būstinės steigimo nustatytų sąlygų ir apribojimų, jeigu tokiu būdu neiškraipoma konkurencija.

8. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos Europos Sąjungos įsteigtų Lietuvos Respublikoje įstaigų, kurioms taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, darbuotojų (išskyrus aptarnaujantį personalą ir Europos Sąjungos valstybių narių deleguotus ekspertus) asmeniniam naudojimui ir (arba) įsikūrimui tiekiamos prekės, jeigu šie asmenys nėra Lietuvos Respublikos piliečiai ir praėjusius penkerius metus jų nuolatinė gyvenamoji vieta iki darbo Europos Sąjungos įsteigtoje Lietuvos Respublikoje įstaigoje pradžios nebuvo Lietuvos Respublika. Šioje dalyje nurodyta lengvata taikoma prekėms, kurias darbuotojai įsigyja ne vėliau kaip vieni metai nuo jų įsidarbinimo pirmą kartą Europos Sąjungos įsteigtoje Lietuvos Respublikoje įstaigoje pradžios. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti šioje dalyje nurodytos lengvatos taikymo apribojimus.

9. Šio straipsnio nuostatų įgyvendinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Pastaba. 47 straipsnio 8 dalyje nustatytos lengvatos taip pat taikomos prekėms, kurias ne vėliau kaip per vienus metus nuo įstatymo Nr. [XI-1817](#) 6 ir 8 straipsnių įsigaliojimo dienos (2012-01-01) įsigyja (importuoja)

nustatytas lengvatos taikymo sąlygas atitinkantys Europos Sąjungos įsteigtų Lietuvos Respublikoje įstaigų darbuotojai, įstatymo Nr. [XI-1817](#) 6 ir 8 straipsnių įsigaliojimo metu jau dirbantys nurodytose įstaigose.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1919](#), 2003-12-18, *Žin.*, 2003, Nr. [123-5590](#) (2003-12-30)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

48 straipsnis. Aukso tiekimas Europos centrinių bankų sistemai ir Europos centriniam bankui

Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas Europos centrinių bankų sistemai ir Europos centriniam bankui tiekiamas auksas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

49 straipsnis. Prekės, tiekiamos į kitą valstybę narę

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos prekės, tiekiamos kitoje valstybėje narėje įregistruotam PVM mokėtojui, kuris šių prekių tiekėjui nurodė tos kitos valstybės narės jam suteiktą PVM mokėtojo kodą, ir išgabenamos iš šalies teritorijos į kitą valstybę narę (neatsižvelgiant į tai, kas (prekių tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis) prekes gabena).

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

2. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos naujos transporto priemonės, tiekiamos bet kuriam asmeniui ir išgabenamos iš šalies teritorijos į kitą valstybę narę (neatsižvelgiant į tai, kas (prekių tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis) prekes gabena).

3. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos akcizais apmokestinamos prekės, tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba juridiniam asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, kai šių asmenų kitų negu akcizais apmokestinamų prekių įsigijimas kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvos 2006/112/EB 3 straipsnio 1 dalies nuostatas yra ne PVM objektas, ir išgabenamos iš šalies teritorijos į kitą valstybę narę (neatsižvelgiant į tai, kas (prekių tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis) prekes gabena), kai jos laikantis Lietuvos Respublikos akcizų įstatymo nuostatų gabenamos su akcizais apmokestinamų prekių gabenimo dokumentu ar su supaprastintu akcizais apmokestinamų prekių gabenimo dokumentu.

4. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas prekių pervežimas į kitą valstybę narę (kuris laikomas prekių tiekimu pagal šio Įstatymo nuostatas), jeigu, tas prekes patiekus kitam asmeniui, joms pagal šio straipsnio 1–3 dalių nuostatas galėtų būti taikomas 0 procentų PVM tarifas.

5. 0 procentų PVM tarifas netaikomas prekėms, apmokestinamoms taikant specialią schemą, nustatytą šio Įstatymo XII skyriaus trečiajame skirsnyje, išgabenamoms į kitą valstybę narę.

6. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, kai prekių tiekėjas nevykdo šio Įstatymo 88¹ straipsnyje nustatytos prievolės pateikti prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitą arba kai jo pateiktoje prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitoje nėra pateikta pagal šio Įstatymo 88¹ straipsnio 3 dalį centrinio mokesčių administratoriaus nustatyto turinio teisinga informacija apie šį tiekimą, išskyrus atvejus, kai prekių tiekėjas gali tokį informacijos nepateikimą arba teisingos informacijos nepateikimą tinkamai pagrįsti centrinio mokesčių administratoriaus nustatyto būdu.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

50 straipsnis. Prekės, tiekiamos paramos gavėjams

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos prekės, tiekiamos Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nurodytiems Lietuvos Respublikoje įregistruotiems paramos gavėjams, jeigu šios prekės minėtų paramos gavėjų kaip parama išgabenamos už Europos Sąjungos teritorijos ribų

veikiantiems juridiniams asmenims ir kitoms organizacijoms, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą galintiems būti paramos gavėjais.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nuostatos įgyvendinamos grąžinant Lietuvos Respublikoje įregistruotiems paramos gavėjams PVM sumą, kurią jie sumokėjo už įsigytas ir išgabentas iš Europos Sąjungos teritorijos prekes. Šių nuostatų taikymo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

51 straipsnis. Kilnojamųjų daiktų aptarnavimas ir perdirbimas

Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos kilnojamųjų daiktų aptarnavimo (remonto, priežiūros, derinimo ir kt.), apdirbimo ir perdirbimo paslaugos, teikiamos už šalies teritorijos ribų įsikūrusiam ir neturinčiam šalies teritorijoje padalinio paslaugų pirkėjui, jeigu šie daiktai buvo įsigyti ar įvežti į Europos Sąjungos teritoriją tokiam aptarnavimui, apdirbimui ar perdirbimui atlikti, o vėliau jie bus išgabenti iš Europos Sąjungos teritorijos. Jeigu paaiškėja, kad daiktai nebus išgabenti iš Europos Sąjungos teritorijos, PVM už suteiktas aptarnavimo, apdirbimo ar perdirbimo paslaugas perskaičiuojamas taikant standartinį PVM tarifą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, *Žin.*, 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

52 straipsnis. Atstovavimas šiame skyriuje nurodytuose sandoriuose ir sandoriai už Lietuvos Respublikos ribų

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos atstovavimo (agento) paslaugos, kai kito vardu ir sąskaita dalyvaujama:

1) prekių tiekimo arba paslaugų teikimo sandoryje, kuriam pagal šio Įstatymo 41–45, 47, 48, 50, 51 straipsnių nuostatas taikomas 0 procentų PVM tarifas, arba

2) prekių tiekimo ar paslaugų teikimo sandoryje, kai pagal šio Įstatymo nuostatas laikoma, kad tas prekių tiekimas arba paslaugų teikimas įvyko ne Europos Sąjungos teritorijoje.

2. Atvejai, kai dėl sandorių už šalies teritorijos ribų 0 procentų PVM tarifas taikomas kelionių organizatorių paslaugoms, nustatyti šio Įstatymo 104 straipsnyje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

53 straipsnis. Tam tikrais su tarptautine prekyba susijusiais atvejais taikomos specialios taisyklės

1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinami šie sandoriai:

1) prekių tiekimo, kai tiekiamos prekės pateikiamos laikinai saugoti;

2) prekių tiekimo, kai tiekiamoms prekėms įforminama laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo ar laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra;

3) prekių, kurios laikinai saugomos, taip pat prekių, kurioms taikoma laisvosios zonos ar laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra, tiekimo, jeigu ir tiekimo metu minėtosios aplinkybės tebegalioja;

4) prekių, kurioms taikoma laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais, išorinio tranzito ar vidinio tranzito muitinės procedūra, tiekimo, jeigu tiekimo metu minėtosios aplinkybės tebegalioja;

5) prekių tiekimo, kai tiekiamos prekės išgabenamos į PVM lengvatų sandėlį;

6) prekių, kurioms taikomas PVM lengvatų sandėlyje galiojantis režimas, tiekimo šalies teritorijoje, jeigu tiekimo metu ši aplinkybė tebegalioja.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

2. Importo PVM neapmokestinamos importuojamos prekės, kurios nugabenamos į PVM lengvatų sandėlį.

3. PVM neapmokestinamas prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės tais atvejais, kai prekių tiekimas šalies teritorijoje atitinkamomis aplinkybėmis pagal šio straipsnio 1 dalį būtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą.

4. PVM lengvatų sandėliu laikoma patalpa ir (arba) teritorija, kurioje atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos (Lietuvos Respublikoje – centrinis mokesčio administratorius) suteikė teisę laikyti prekes atidėjus PVM mokėjimą, jeigu tiekiamos, importuojamos ar iš kitos valstybės narės įsigijamos prekės, skirtos:

1) parduoti specialioje tarptautiniame jūrų ar oro uoste esančioje prekybos vietoje, kurioje šios prekės bus tiekiamos keleiviams, išvykstantiems į trečiąsias teritorijas ar trečiąsias valstybes, jeigu toks prekių tiekimas pagal bendras šio Įstatymo nuostatas būtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

2) reiso metu tiekti keleiviams, oro ar jūrų transportu vykstantiems į paskirties vietą, esančią ne Europos Sąjungos teritorijoje.

5. Atstovavimo (agento) paslaugų teikimas, kai kito vardu ir sąskaita atstovaujama šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose prekių tiekimo sandoriuose, apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą.

6. Su šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 6 punktuose nurodytomis prekėmis tiesiogiai susijusių paslaugų (tokių kaip tų prekių tvarkymas, pakavimas) ir pagal savo esmę panašių paslaugų teikimas apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

7. Jeigu pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatas atleistoms nuo PVM ar apmokestintoms taikant 0 procentų PVM tarifą ir esančioms šalies teritorijoje prekėms nustoja galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės ir tai nebūtų pagrindas prievolei apskaičiuoti importo PVM atsirasti šalies teritorijoje, PVM už šias prekes turi būti apskaičiuotas nuo tokios apmokestinamosios vertės:

1) kai buvo sudaromi vien šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 5 punktuose nurodyti sandoriai ar atitinkamai importuojama arba įsigijama iš kitos valstybės narės, – nuo prekių apmokestinamosios vertės, nuo kurios šio Įstatymo nustatyta tvarka būtų skaičiuojamas PVM, jeigu prekių tiekimas, importas ar įsigijimas iš kitos valstybės narės nebūtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą (ar atitinkamai atleistas nuo PVM), taip pat nuo paslaugų, kurių teikimas remiantis šio Įstatymo nuostatomis buvo apmokestintas taikant 0 procentų PVM tarifą, apmokestinamosios vertės;

2) kai buvo sudaromi šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 6 punktuose nurodyti prekių tiekimo sandoriai, – nuo prekių apmokestinamosios vertės, nuo kurios paskutinio tokių sandorių atveju šio Įstatymo nustatyta tvarka būtų skaičiuojamas PVM, jeigu prekių tiekimas nebūtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą, taip pat nuo paslaugų, kurių teikimas remiantis šio Įstatymo nuostatomis buvo apmokestintas taikant 0 procentų PVM tarifą, apmokestinamosios vertės, kai šių paslaugų vertė nėra įskaičiuota į paskutinio šių prekių tiekimo sandorio vertę.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

8. Prievolė apskaičiuoti PVM nustatyta tvarka tenka asmeniui, dėl kurio veiksmų ar neveikimo prekėms nustojo galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės (tuo atveju, kai asmuo sudaro prekių tiekimo sandorį, kurio metu žinoma, kad nustos galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, – prekių tiekėjui). Laikoma, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės nustoja galioti ir tada, kai prekės suvartojamos ar prarandamos, išskyrus atvejus, kai prekės prarastos dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, jeigu tai įrodyta Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, arba kitų nuo asmens nepriklausančių priežasčių (prekių sunaikinimo dėl realizacijos terminų pasibaigimo ir kt.), kai šis asmuo gali pateikti tai patvirtinančius dokumentus. Prievolė apskaičiuoti PVM neatsiranda, jeigu prekės, kurioms nustojo galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, išgabenamos iš Europos Sąjungos teritorijos ar išgabenamos į kitą valstybę narę, kai toks išgabenimas laikomas prekių tiekimu į kitą valstybę narę pagal šio Įstatymo 5¹ straipsnį.

9. Taikant šio straipsnio 4 dalies 1 punkto nuostatas, susijusias su keleivio vykimu oro ar jūrų transportu, keleivio vykimo vieta laikoma artimiausia keleivio išlipimo iš orlaivio ar laivo vieta po įlipimo šalies teritorijoje, o taikant šio straipsnio 4 dalies 2 punkto nuostatas, paskirties vieta laikoma

pirmoji už šalies teritorijos ribų esanti vieta, kurioje orlaivis ar laivas sustoja išlaipinti ir (arba) įlaipinti keleivių.

10. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamas prekių, kurioms buvo įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, tiekimas, kai tiekiamos prekės yra importuojamos ir tai yra pagrindas atsirasti prievolei apskaičiuoti importo PVM šalies teritorijoje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-409](#), 2005-11-17, *Žin.*, 2005, Nr. [142-5109](#) (2005-12-03)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

54 straipsnis. Neteko galios nuo 2004-05-01.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

55 straipsnis. Prekės, kurių tiekimas šalies teritorijoje neapmokestinamas PVM

0 procentų PVM tarifas prekėms, kurių tiekimas šalies teritorijoje pagal šio Įstatymo nuostatas būtų visais atvejais neapmokestinamas PVM, negali būti taikomas.

56 straipsnis. 0 procentų PVM tarifo pritaikymo pagrįstumo įrodymas

1. PVM mokėtojas, pritaikęs 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo 41 straipsnį, privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad prekės išgabentos iš Europos Sąjungos teritorijos. PVM mokėtojas, pritaikęs 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo 49 straipsnį, privalo turėti arba įrodymus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 282/2011 45a straipsnyje, arba kitus įrodymus, kad prekės išgabentos iš šalies teritorijos, ir įrodymus, kad asmuo, kuriam prekės išgabentos, yra kitoje valstybėje narėje registruotas PVM mokėtojas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, *paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361*

2. PVM mokėtojas, pritaikęs 0 procentų PVM tarifą 53 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose nurodytais atvejais, privalo turėti įrodymus, patvirtinančius prekių laikinąjį saugojimą ar atitinkamų muitinės procedūrų įforminimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, *paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861*

3. Kitais šiame skyriuje nurodytais atvejais pritaikęs 0 procentų PVM tarifą, PVM mokėtojas privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad įvyko šiame skyriuje nurodytas prekių tiekimo, prekių įsigijimo iš kitos valstybės narės arba paslaugų teikimo sandoris.

4. Nepaisant kitų šio straipsnio nuostatų, mokesčio administratorius Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka turi teisę pareikalauti pateikti ir kitus papildomus įrodymus 0 procentų PVM tarifo pritaikymo pagrįstumui įvertinti. Kai PVM mokėtojas negali įrodyti, kad prekių tiekimui, prekių įsigijimui iš kitos valstybės narės arba paslaugų teikimui 0 procentų PVM tarifas pritaikytas pagrįstai, toks prekių tiekimas, prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės arba paslaugų teikimas apmokestinamas taikant standartinį PVM tarifą arba lengvatinį PVM tarifą, jeigu jis šioms prekėms arba paslaugoms nustatytas.

5. Nepaisant kitų šio straipsnio nuostatų, mokesčio administratorius turi teisę savo iniciatyva pats ar per tam įgaliotas teisėsaugos institucijas surinkti papildomus įrodymus 0 procentų PVM tarifo pritaikymo pagrįstumui įvertinti. Gavus įrodymų, kad prekių tiekimui, prekių įsigijimui iš kitos valstybės narės ar paslaugų teikimui 0 procentų PVM tarifas pritaikytas nepagrįstai, toks prekių tiekimas, prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės ar paslaugų teikimas apmokestinamas taikant standartinį PVM tarifą arba lengvatinį PVM tarifą, jeigu jis šioms prekėms ar paslaugoms nustatytas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, *Žin.*, 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, *Žin.*, 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

Nr. [XI-317](#), 2009-06-23, *Žin.*, 2009, Nr. [77-3173](#) (2009-06-30)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

VII SKYRIUS PVM ATSKAITA

57 straipsnis. Teisė į PVM atskaitą

1. Teisė į PVM atskaitą turi:

1) PVM mokėtojai, išskyrus:

a) asmenis, kurie PVM mokėtojais įregistruoti vien dėl prekių įsigijimo iš kitų valstybių narių ir nevykdo jokios ekonominės veiklos;

b) apmokestinamuosius asmenis, įsikūrusius už Europos Sąjungos teritorijos ribų (kaip jie apibrėžti šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje), kuriems taikomos šio Įstatymo XII skyriaus penktojo skirsnio nuostatos;

c) apmokestinamuosius asmenis, įsikūrusius Europos Sąjungos teritorijoje, tačiau ne vartojimo valstybėje narėje (kaip jie apibrėžti šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje) ir PVM mokėtojais registruotus vien dėl šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje nustatytos specialios telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamų paslaugų, kurias teikia Europos Sąjungos teritorijoje, tačiau ne vartojimo valstybėje narėje įsikūrę apmokestinamieji asmenys, apmokestinimo schemas (toliau – Sąjungoje įsikūrusių asmenų schema) taikymo;

2) PVM mokėtojais neįregistruoti:

a) Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys, privalėję pateikti prašymą įregistruoti juos PVM mokėtojais pagal šio Įstatymo 71 arba 71¹ straipsnį;

b) Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys, tiekę prekes ir (arba) teikę paslaugas už šalies teritorijos ribų, kai toks prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas nebūtų neapmokestinamas PVM, jeigu jis vyktų šalies teritorijoje;

c) užsienio apmokestinamieji asmenys, kurie šalies teritorijoje tiekė PVM apmokestinamas prekes ir (arba) teikė paslaugas, išskyrus nurodytąsias šio Įstatymo 117 straipsnio 2 dalyje;

3) visi asmenys tuo atveju, kai jie šio Įstatymo nustatyta tvarka tiekia į kitą valstybę narę naujas transporto priemones.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

2. Į PVM atskaitą laikantis šio skyriaus nuostatų gali būti traukiamas pirkimo ir (arba) importo PVM.

3. Asmenys, turintys teisę į PVM atskaitą, gali šia teise nesinaudoti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

58 straipsnis. Veikla, kuriai skirtų naudoti prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM gali būti atskaitomas

1. PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiai šio PVM mokėtojo veiklai:

1) PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui;

2) prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui už šalies teritorijos ribų tuo atveju, kai toks prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas nebūtų neapmokestinamas PVM, jeigu jis vyktų šalies teritorijoje. Ši sąlyga netaikoma, jeigu už Europos Sąjungos teritorijos ribų suteiktos draudimo ir (arba) šio Įstatymo 28 straipsnio 1–5 dalyse nurodytos finansinės paslaugos.

2. Į kitą valstybę narę tiekiantys naujas transporto priemones asmenys, kurie nėra PVM mokėtojai, taip pat asmenys, kurie PVM mokėtojais įregistruoti vien dėl prekių įsigijimo iš kitų valstybių narių ir nevykdo jokios ekonominės veiklos, turi teisę įtraukti į PVM atskaitą PVM sumą, kuri buvo šio Įstatymo nustatyta tvarka sumokėta naujas transporto priemones įsigyjant arba importuojant, bet ne didesnę kaip sąlyginė 21 procento PVM suma, apskaičiuota nuo į kitą valstybę narę tiekiamos naujos transporto priemonės apmokestinamosios vertės. Teisę atskaityti šią sumą šie asmenys įgyja ne anksčiau, negu įvyksta naujos transporto priemonės tiekimas.

3. Norėdamas į PVM atskaitą įtraukti prekių ir (arba) paslaugų, skirtų naudoti šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytoje veikloje, pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalį, PVM mokėtojas privalo

turėti dokumentus, įrodančius, kad prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šiame Įstatyme nustatytus kriterijus gali būti laikomas įvykusių už šalies teritorijos ribų. To neįrodžius, laikoma, kad prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas įvyko šalies teritorijoje.

4. Prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kuris pagal šio Įstatymo nuostatas PVM neapmokestinamas, netampa PVM apmokestinama veikla net ir tuo atveju, kai PVM mokėtojas už ją apskaičiuoja PVM, išskyrus atvejus, kai šio Įstatymo nuostatos numato PVM mokėtojui tokio pasirinkimo teisę ir PVM mokėtojas tokį pasirinkimą deklaravo šio Įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, *Žin.*, 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

Nr. [XI-386](#), 2009-07-22, *Žin.*, 2009, Nr. [93-3978](#) (2009-08-04)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

59 straipsnis. PVM atskaita mišrios veiklos atveju

1. Jeigu PVM mokėtojas vykdo ne tik šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, jis privalo įsigytų ir (arba) importuotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM paskirstyti (kiek tai įmanoma padaryti pagal apskaitos duomenis) šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai ir kitai veiklai, atsižvelgdamas į tai, kokiai veiklai tos prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti. Prekių ir (arba) paslaugų, skirtų naudoti tik šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, pirkimo ir (arba) importo PVM gali būti įtrauktas į PVM atskaitą.

2. Tas pirkimo ir (arba) importo PVM, kurio pagal apskaitos duomenis neįmanoma tiesiogiai priskirti nei šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai, nei kitai veiklai, šioms dviem veiklos grupėms paskirstomas proporcingai, laikantis šio Įstatymo 60 straipsnyje nustatytos tvarkos.

60 straipsnis. Proporcingas pirkimo ir (arba) importo PVM paskirstymas

1. Šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai priskiriama tokia šio Įstatymo 59 straipsnio 2 dalyje nurodyto pirkimo ir (arba) importo PVM dalis (procentais), kuri atitinka PVM mokėtojo pajamų iš šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodyto prekių tiekimo ir paslaugų teikimo (išskyrus patį PVM) dalį (procentais) visose PVM mokėtojo pajamose (išskyrus patį PVM) iš bet kokios veiklos. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais ir tvarka apskaičiuojant šį santykį, prie PVM mokėtojo pajamų iš bet kokios veiklos pridedamos ir jo gautų bei panaudotų subsidijų ar dotacijų sumos. Tačiau apskaičiuojant šį santykį, neatsižvelgiama į PVM mokėtojo pajamas:

1) iš ilgalaikio turto, naudoto PVM mokėtojo ekonominėje veikloje, tiekimo;

2) iš nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų tiekimo ir šio Įstatymo 28 straipsnyje nurodytų finansinių paslaugų teikimo tuo atveju, kai šie sandoriai yra atsitiktinio pobūdžio ir PVM mokėtojas įprastai nesiverčia tokios rūšies veikla.

2. Jeigu, PVM mokėtojo nuomone, šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai tenkančios konkretaus ilgalaikio materialiojo turto vieneto pirkimo arba importo PVM dalies (procentais) nustatymas pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytą paskirstymo kriterijų neatspindėtų realaus šio turto panaudojimo, jis turi teisę kreiptis į vietos mokesčio administratorių su prašymu leisti naudoti kitą paskirstymo kriterijų (pastatų, statinių – pagal faktinį jų ploto naudojimą; įrenginių ar įrangos – pagal jų pajėgumų naudojimą; ar kitą kriterijų, PVM mokėtojo nuomone, realiai atspindintį šio turto naudojimo proporcijas). Vietos mokesčio administratorius, išnagrinėjęs pateiktą prašymą ir PVM mokėtojo pateiktus apskaičiavimus, suteikia teisę taikyti PVM mokėtojo prašomą (ar jau pritaikytą) paskirstymo kriterijų, jeigu įsitikina, kad šis prašymas yra pagrįstas ir kad paskirstymo pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytą bei pagal PVM mokėtojo prašomą paskirstymo kriterijų rezultatai gerokai skiriasi PVM mokėtojo nenaudai, jeigu PVM mokėtojo prašomo paskirstymo kriterijaus taikymas netrukdytų PVM atskaitos pagrįstumo ir jos tikslinimo kontrolės. Kriterijus, pagal kurį buvo paskirstytas konkretaus ilgalaikio materialiojo turto vieneto pirkimo arba importo PVM, vėliau negali būti pakeistas.

3. Pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, susijusias su mišriai veiklai naudojamu konkrečiu ilgalaikio materialiojo turto vienetu (jo eksploatavimas ir kt.), paskirstomas taikant tą patį paskirstymo kriterijų kaip ir paties turto vieneto pirkimo ir (arba) importo PVM.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir atvejais vietos mokesčio administratorius turi teisę nurodyti PVM mokėtojui, koks paskirstymo kriterijus turi būti

naudojamas nustatant konkrečių įsigytų ir (arba) importuotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM dalį (procentais), tenkančią šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai.

5. Skaičiuojant šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai proporcingai tenkančią pirkimo ir (arba) importo PVM dalį (procentais), remiamasi atitinkamais praėjusių kalendorinių metų rodikliais, o jeigu praėjusių kalendorinių metų rodiklių nėra, – PVM mokėtojo prognozuojamais einamųjų kalendorinių metų rodikliais, suderintais su vietos mokesčio administratoriumi. Nustatyta dalis naudojama visus einamuosius kalendorinius metus. Kalendoriniams metams pasibaigus, šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai tenkanti pirkimo ir (arba) importo PVM dalis turi būti perskaičiuota atsižvelgiant į faktinius tų kalendorinių metų rodiklius ir PVM atskaita patikslinta pagal šio Įstatymo VIII skyriaus nuostatas.

6. Jeigu skaičiuojant šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai tenkančią pirkimo ir (arba) importo PVM dalį (procentais) nustatoma, kad šiai veiklai tenka ne mažiau kaip 95 procentai proporcingai paskirstytino pirkimo ir (arba) importo PVM, laikoma, kad visas šis paskirstytinas pirkimo ir (arba) importo PVM tenka tik šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai.

7. Šio straipsnio 1–6 dalyse nustatyta tvarka apskaičiuotas šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai tenkantis pirkimo ir (arba) importo PVM gali būti įtraukiamas į PVM mokėtojo PVM atskaitą.

8. Šiame straipsnyje nurodyta pirkimo ir (arba) importo PVM dalis (procentais), kuri gali būti atskaitoma, turi būti išreikšta sveikuoju skaičiumi.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

61 straipsnis. Specialios nuostatos dėl PVM atskaitos už fizinio asmens įsigytą ilgalaikį materialųjį turtą

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti fizinio asmens, kuris yra PVM mokėtojas, įsigyto ar importuoto ilgalaikio materialiojo turto, taip pat su šiuo turtu susijusių kitų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM dalį, kuri gali būti įtraukta į PVM atskaitą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

62 straipsnis. Neatskaitomas pirkimo ir importo PVM bei pirkimo ir importo PVM, kurio atskaita apribota

1. Įsigytų ir (arba) importuotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM, tiesiogiai ar proporcingai priskirtas kitai, negu nurodyta šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje, veiklai, negali būti atskaitomas, jeigu šio Įstatymo XII skyriuje nenustatyta kitaip.

2. Negali būti atskaitomas:

1) pirkimo ir (arba) importo PVM už reprezentacijai skirtas prekes ir paslaugas, kurių įsigijimo išlaidos pagal pelno (pajamų) apmokestinimą reglamentuojančius teisės aktus nepriskiriamos prie reprezentacinių sąnaudų, taip pat 50 procentų pirkimo ir (arba) importo PVM už reprezentacijai skirtas prekes ir paslaugas, kurių įsigijimo išlaidos pagal pelno (pajamų) apmokestinimą reglamentuojančius teisės aktus priskiriamos prie reprezentacinių sąnaudų;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

2) už kitą asmenį šio Įstatymo 15 straipsnio 7 dalies 2 punkte nurodytais atvejais sumokėtas pirkimo arba importo PVM;

3) pirkimo arba importo PVM už lengvąjį automobilį, skirtą vežti ne daugiau kaip 8 žmones (neskaičiuojant vairuotojo), arba nurodytos klasės automobilį, priskiriamą visureigių kategorijai, jeigu automobilis nebus tiekiamas arba išnuomojamas, taip pat juo nebus teikiamos keleivių vežimo už atlygį paslaugos. Tie patys apribojimai taikomi atskaitant pirkimo PVM už nurodytų kategorijų automobilių nuomą. Šie apribojimai netaikomi tik nurodytų kategorijų automobiliams, jeigu jie pagal teisės aktus, reglamentuojančius transporto priemonių klasifikavimą ir kodavimą, priskiriami specialios paskirties transporto priemonėms;

4) pirkimo PVM už keleivių vežimo šios dalies 3 punkte nurodytų kategorijų automobiliais paslaugą, jeigu PVM mokėtojas nedalyvauja šios paslaugos teikimo sandoryje kaip neatsiskleidęs tarpininkas.

3. Šio Įstatymo XII skyriuje nustatyti ir kiti atvejai, kai prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM negali būti atskaitomas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, *Žin.*, 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

63 straipsnis. Iki įregistravimo PVM mokėtoju įsigytos ir (arba) importuotos prekės ir (arba) paslaugos

1. PVM mokėtojas turi teisę prekių ir (arba) paslaugų, įsigytų ir (arba) importuotų iki jo įregistravimo PVM mokėtoju dienos, pirkimo ir (arba) importo PVM, laikantis šio skyriaus nuostatų ir šiame straipsnyje nustatytų apribojimų, įtraukti į PVM atskaitą, jeigu jos bus naudojamos to PVM mokėtojo šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai.

2. Į PVM atskaitą gali būti įtraukiama tik ta iki įregistravimo PVM mokėtoju įsigytų paslaugų, sudarančių PVM mokėtojo ilgalaikį nematerialųjį turtą, pirkimo PVM dalis, kuri atitinka iki įregistravimo PVM mokėtoju dar nenudėvėtą (neamortizuotą) to turto vertės dalį, apskaičiuotą vadovaujantis pelno (pajamų) apmokestinimą reglamentuojančiais teisės aktais.

3. Į PVM atskaitą gali būti įtraukiama kito, negu nurodytas šio straipsnio 4 dalyje, ilgalaikio materialiojo turto, įsigyto arba importuoto iki įregistravimo PVM mokėtoju, pirkimo arba importo PVM dalis, atitinkanti iki įregistravimo PVM mokėtoju dar nenudėvėtą (neamortizuotą) to turto vertės dalį, apskaičiuotą vadovaujantis pelno (pajamų) apmokestinimą reglamentuojančiais teisės aktais.

4. Iki įregistravimo PVM mokėtoju įsigyto arba importuoto ilgalaikio materialiojo turto, nurodyto šio Įstatymo 67 straipsnyje, pirkimo arba importo PVM dalis, atitinkanti metų skaičių, įregistravimo PVM mokėtoju dieną likusių iki šio Įstatymo 67 straipsnio 2 dalyje nurodyto 10 arba 5 metų termino pabaigos (šio termino pradžia laikoma tas kalendorinis mėnuo, kurį turtas įsigytas arba importuotas), gali būti traukiama į PVM atskaitą.

5. Šio straipsnio nuostatos netaikomos įsigytoms ir (arba) importuotoms prekėms ir (arba) paslaugoms, sunaudotoms iki įregistravimo PVM mokėtoju pasigamintam ilgalaikiam turtui (įskaitant iki įregistravimo PVM mokėtoju atliktus esminius pastatų (statinių) pagerinimus).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

63¹ straipsnis. PVM mokėtoju neįregistruoto asmens įsigytos ir (arba) importuotos prekės ir (arba) paslaugos

1. PVM mokėtoju neįregistruotas apmokestinamasis asmuo turi teisę į PVM atskaitą įtraukti įsigytų ir (arba) importuotų prekių ir paslaugų, šio asmens faktiškai panaudotų šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, pirkimo ir (arba) importo PVM, laikydamasis šio skyriaus nuostatų ir šiame straipsnyje nustatytų apribojimų.

2. Prekių ir (arba) paslaugų, panaudotų tik šio straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, pirkimo ir (arba) importo PVM gali būti įtrauktas į PVM atskaitą.

3. Šio straipsnio nuostatos netaikomos prekėms ir (arba) paslaugoms (jų daliai), kurios dar nėra panaudotos apmokestinamojo asmens veiklai ir kurių pirkimo (importo) PVM (jo dalis) atskaitoma šio Įstatymo 63 straipsnyje nustatyta tvarka.

Įstatymas papildytas straipsniu :

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

64 straipsnis. Reikalavimai dėl PVM sumų įtraukimo į PVM atskaitą

1. Pirkimo PVM gali būti įtraukiamas į PVM atskaitą tik tuo atveju, jeigu PVM mokėtojas turi atitinkamą PVM sąskaitą faktūrą. Turimoje PVM sąskaitoje faktūroje ši PVM suma turi būti išskirta, o PVM mokėtojas nurodytas kaip prekių ir (arba) paslaugų pirkėjas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Turima PVM sąskaita faktūra privalo atitikti visus šio Įstatymo ir kitų jį įgyvendinančių teisės aktų reikalavimus (išskyrus reikalavimus dėl rekvizitų: PVM sąskaitoje faktūroje, kurioje nurodytas PVM traukiamas į PVM atskaitą, privalo būti šio Įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodyti rekvizitai). Jeigu PVM mokėtojas buvo į PVM atskaitą įtraukęs pirkimo PVM nuo prekių tiekėjui arba paslaugų teikėjui sumokėtų avansų, tokia (tokiomis) pirkimo PVM suma (sumomis) atitinkamai mažinama pagal galutinę PVM sąskaitą faktūrą į PVM atskaitą įtrauktina pirkimo PVM suma.

2. Jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip, į PVM atskaitą pirkimo PVM suma gali būti įtraukiama tik tada, kai PVM mokėtojas turi PVM sąskaitą faktūrą, o jeigu PVM sąskaita faktūra, kuri yra rašytinė, yra prarasta, – sandorio šalių arba teisės aktų nustatyta tvarka patvirtintą kopiją.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

3. Pirkimo PVM, šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuotas už iš kitos valstybės narės įsigyjamas prekes, į PVM atskaitą gali būti įtrauktas tik tuo atveju, kai įsigytų prekių apmokestinamoji vertė ir pardavimo PVM, apskaičiuotas už šias prekes, yra deklaruoti šio Įstatymo nustatyta tvarka teikiamoje PVM deklaracijoje, o PVM mokėtojas turi PVM sąskaitą faktūrą, kuria įformintas prekių tiekimas ir kuri atitinka reikalavimus, keliamus PVM sąskaitai faktūrai, kuria įforminamas prekių tiekimas kitoje valstybėje narėje registruotam PVM mokėtojui. Jeigu PVM sąskaita faktūra nėra gauta, tačiau prievolė apskaičiuoti pardavimo PVM pagal šio Įstatymo 14 straipsnį atsirado, pirkimo PVM gali būti atskaitytas, jeigu tenkinami kiti šioje dalyje nustatyti reikalavimai. Ta pačia tvarka atskaitomos ir pirkimo PVM sumos už prekes ir paslaugas, kai pagal šio Įstatymo nuostatas prievolė apskaičiuoti pardavimo PVM už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas tenka jų pirkėjui.“

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti atvejus, kuriais PVM suma, išskirta PVM sąskaitoje-faktūroje, gali būti dalimis įtraukta į kelių PVM mokėtojų PVM atskaitą, taip pat tvarką, kurios laikantis tokios PVM sumos įtraukiamos į PVM atskaitą.

5. Importo PVM suma gali būti įtraukiama į PVM atskaitą, jeigu ji nurodyta nustatytos formos importo muitinės deklaracijoje arba kitame vietoj importo muitinės deklaracijos naudojamame dokumente.

6. Pirkimo PVM suma už pasigaminatą ilgalaikį materialųjį turtą įtraukiama į PVM atskaitą remiantis PVM sąskaita-faktūra, įforminančia tokį prekių tiekimą.

7. Pirkimo PVM sumos už nuosavybės teisės objektus, perimamus kaip turtinis įnašas arba dėl kito PVM mokėtojo reorganizavimo, taip pat pirkimo PVM sumos už nekilnojamojo pagal prigimtį daikto savininko šio Įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka perimtą šio daikto esminį pagerinimą traukiamos į PVM atskaitą remiantis PVM sąskaita-faktūra, įforminančia tokį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą.

8. Joks PVM mokėtojas neturi teisės į PVM atskaitą įtraukti PVM sumų, apskaičiuotų ir nurodytų dokumentuose, kuriais įformintas prekių suvartojimas arba paslaugų suteikimas PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti.

9. Mokesčių administravimo įstatymo nustatytais pagrindais PVM mokėtojo turimose PVM sąskaitose-faktūrose nurodytos pirkimo PVM sumos:

1) negali būti atskaitomos neatsižvelgiant į tai, kad PVM sąskaita-faktūra atitinka visus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus;

2) gali būti atskaitomos neatsižvelgiant į tai, kad PVM sąskaita-faktūra atitinka ne visus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus.

10. Kai PVM už žemės ūkio produkciją apskaičiuojamas pagal specialią šio Įstatymo 14 straipsnio 9 dalyje nustatytą tvarką, pirkimo PVM už ją gali būti atskaitomas, jeigu PVM mokėtojas turi šio Įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimus atitinkančią PVM sąskaitą-faktūrą, kuria įformintas šios žemės ūkio produkcijos tiekimas, ir atlygio mokėjimą įforminantį dokumentą, atitinkantį šio Įstatymo 81 straipsnio reikalavimus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1362](#), 2003-03-13, Žin., 2003, Nr. [32-1310](#) (2003-04-02)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

VIII SKYRIUS PVM ATSKAITOS TIKSLINIMAS

65 straipsnis. Bendrosios PVM atskaitos tikslinimo taisyklės

Jeigu PVM mokėtojas po mokesčio laikotarpio PVM deklaracijos pateikimo dalį įsigytų prekių grąžino, gavo iš prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo papildomų nuolaidų ar dėl kokių nors kitų priežasčių sumažėjo prekių tiekėjui arba paslaugų teikėjui mokėtina PVM suma, taip pat jeigu PVM mokėtojui buvo grąžintas importo PVM, o minėtos pirkimo ir (arba) importo PVM sumos buvo įtrauktos į PVM atskaitą,

PVM atskaita tikslinama to mokestinio laikotarpio, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės, PVM deklaracijoje atitinkamai didinant mokėtiną į biudžetą (mažinant grąžintą iš biudžeto) PVM sumą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

66 straipsnis. Prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM atskaitos tikslinimas

1. Jeigu pasibaigus kalendoriniams metams ir šio Įstatymo 60 straipsnio nustatyta tvarka pagal faktinius tų kalendorinių metų rodiklius apskaičiavus prekių ir paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM dalį (procentais), tenkančią šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, nustatoma, kad pagal tais kalendoriniais metais naudotą dydį buvo atskaityta per daug pirkimo ir (arba) importo PVM, PVM atskaita tikslinama tų kalendorinių metų metinėje PVM deklaracijoje atitinkamai didinant mokėtiną į biudžetą (mažinant grąžintą iš biudžeto) PVM sumą, o jeigu nustatoma, kad buvo atskaityta per mažai, – atitinkamai mažinant mokėtiną į biudžetą (didinant grąžintą iš biudžeto) PVM sumą. Jeigu pagal faktinius kalendorinių metų rodiklius apskaičiuotos dalies (procentais) dydis nuo tais kalendoriniais metais naudoto dydžio skiriasi ne daugiau kaip 5 procentais, PVM atskaita gali būti netikslinama.

2. Paaiškėjus, kad prekės ir (arba) paslaugos, jeigu jų (o jeigu jos pasigamintos, – joms pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtrauktas (įtraukta) į atskaitą, pradėtos naudoti kitai negu šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai arba prarandamos, PVM atskaita tikslinama to mokestinio laikotarpio, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės, PVM deklaracijoje atitinkamai didinant mokėtiną į biudžetą (mažinant grąžintą iš biudžeto) PVM sumą. PVM atskaita netikslinama:

1) dėl prarasto prekių kiekio, nevirsijančio teisės aktų nustatytų natūralios netekties normų, taip pat dėl prarasto technologinių procesų metu prekių kiekio, jeigu nustatant atlygį už tiekiamas prekes arba teikiamas paslaugas į jį įtraukiama ir tokių nuostolių vertė;

2) jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka įrodoma, kad prekės prarastos dėl *force majeure* arba nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos;

3) dėl kitų nuo PVM mokėtojo nepriklausančių priežasčių (prekių sunaikinimo dėl realizacijos terminų pasibaigimo ir kt.) prarasto prekių kiekio, kai šis asmuo gali pateikti tai patvirtinančius dokumentus.

3. Šio straipsnio nuostatos netaikomos šio Įstatymo 67 straipsnyje nurodytam ilgalaikiam materialiajam turtui.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

67 straipsnis. PVM atskaitos tikslinimas dėl ilgalaikio materialiojo turto naudojimo pasikeitimo

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos:

1) nekilnojamiesiems pagal prigimtį daiktams (įskaitant pastatų (statinių) esminius pagerinimus);

2) kitoms ilgalaikio materialiojo turto rūšims, kurioms teisės aktuose, reglamentuojančiuose pelno (pajamų) apmokestinimą, nustatytas ne trumpesnis kaip 4 metų nusidėvėjimo normatyvas.

2. PVM atskaita šiame straipsnyje nustatyta tvarka turi būti tikslinama: nekilnojamojo pagal prigimtį daikto – 10 metų, o šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyto turto – 5 metus, skaičiuojant nuo to mokestinio laikotarpio, kurį atskaityta to turto pirkimo arba importo PVM ar jo dalis (pastato (statinio) esminio pagerinimo atveju – taip pasigaminto ilgalaikio materialiojo turto pirkimo PVM atskaita tikslinama 10 metų nuo to mokestinio laikotarpio, kurį buvo užbaigti pagerinimo darbai). Jeigu turtas buvo įsigytas arba importuotas iki įregistravimo PVM mokėtoju, PVM atskaita tikslinama tokį skaičių metų, kiek metų atitinkanti pirkimo arba importo PVM dalis buvo įtraukta į PVM atskaitą.

3. Konkretaus ilgalaikio materialiojo turto vieneto (įskaitant pastato (statinio) esminį pagerinimą) pirkimo arba importo PVM suma dalijama iš PVM atskaitos tikslinimo metų skaičiaus. Kiekvieniems kalendoriniams metams pasibaigus, atsižvelgiant į faktinį to turto naudojimą šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytoje veikloje per tuos kalendorinius metus, Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka turi būti apskaičiuota tiems kalendoriniams metams tenkanti atskaitytina pirkimo ir (arba) importo PVM dalis ir metinėje PVM deklaracijoje PVM atskaita turi būti patikslinta.

4. Jeigu pagal faktinius rodiklius apskaičiuota tiems kalendoriniams metams tenkanti atskaitytina turto pirkimo ir (arba) importo PVM dalis skiriasi nuo tiems kalendoriniams metams tenkančios faktiškai atskaityto pirkimo ir (arba) importo PVM dalies ne daugiau kaip 5 procentais, PVM atskaita gali būti netikslinama.

5. Jeigu paaiškėja, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ilgalaikis materialusis turtas pradėtas naudoti kitai negu šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai arba prarandamas, PVM atskaita turi būti patikslinta to mokestinio laikotarpio, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės, PVM deklaracijoje atitinkamai (t. y. atskaityta pirkimo arba importo PVM dalimi, tenkančia iki PVM atskaitos tikslinimo termino pabaigos likusiam laikotarpiui) padidinant mokėtiną į biudžetą (mažinant grąžintiną iš biudžeto) PVM sumą. PVM atskaita netikslinama, jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka įrodoma, kad turtas prarastas dėl *force majeure* arba nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos.

6. Fizinio asmens PVM mokėtojo ilgalaikiam materialiajam turtui taikomos šio Įstatymo 70 straipsnio nuostatos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

68 straipsnis. Specialios taisyklės dėl prievolės tikslinti PVM atskaitą perdavimo

1. Kai PVM mokėtojas atliko pastato (statinio), kurį jis naudoja kitais negu nuosavybės teisės pagrindais, esminį pagerinimą, PVM atskaitos tikslinimo prievolės jam ir pastato (statinio) savininkui pasiskirsto taip:

1) visos prievolės, susijusios su PVM atskaitos tikslinimu, tenka tik pastato (statinio) savininkui, kai jį iš esmės pagerinęs PVM mokėtojas iš karto užbaigus pagerinimo darbus šio Įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka perdavė pagerinimą pastato (statinio) savininkui, apskaičiuodamas pardavimo PVM ir išrašydamas savininkui PVM sąskaitą-faktūrą, arba

2) prievolės, susijusios su PVM atskaitos tikslinimu, pirmiausia tenka PVM mokėtojui, iš esmės pagerinusiui pastatą (statinį) ir įtraukusiam į savo PVM atskaitą taip pasigaminto ilgalaikio materialiojo turto pirkimo PVM. Kai pastatas (statinys) grąžinamas savininkui ir šio Įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka perduodamas pagerinimas, apskaičiuojant už jį pardavimo PVM ir išrašant daikto savininkui PVM sąskaitą-faktūrą, prievolė tikslinti PVM atskaitą pereina savininkui. PVM atskaitą pastato (statinio) savininkas tikslina tiek metų, kiek yra likę iki 10 metų laikotarpio, skaičiuojant nuo to mokestinio laikotarpio, kurį buvo užbaigti pagerinimo darbai ir tokio pasigaminto turto pirkimo PVM pastatą (statinį) pagerinusio PVM mokėtojo buvo įtrauktas į PVM atskaitą, pabaigos.

2. Kai apmokestinamojo asmens PVM mokėtojo ekonominė veikla (ar jos dalis) kaip kompleksas perduodama kitam apmokestinamajam asmeniui, kuris yra PVM mokėtojas, laikoma, kad su tuo susijusių nuosavybės teisės objektų perėmėjas jų (o jeigu jie buvo pasigaminti, – jiems pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM arba jo dalį įtraukė į savo PVM atskaitą ir jam tenka prievolės tikslinti PVM atskaitą šiame skyriuje nustatyta tvarka.

3. Kai PVM mokėtojas perduoda turtą, valdomą ir naudojamą patikėjimo teise ir kurio (o jeigu jis pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtrauktas (įtraukta) į PVM atskaitą, kitam apmokestinamajam asmeniui, kuris yra PVM mokėtojas, taip pat tais atvejais, kai turtas, kurio (o jeigu jis pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtrauktas (įtraukta) į PVM atskaitą, perduodamas kitam PVM mokėtojui dėl turto perduodančio PVM mokėtojo skaidymo atskyrimo būdu pagal Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymą, laikoma, kad turto perėmėjas jo (o jeigu jis buvo pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM arba jo dalį įtraukė į savo PVM atskaitą ir jam tenka prievolės tikslinti PVM atskaitą šiame skyriuje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1648](#), 2003-06-24, Žin., 2003, Nr. [69-3120](#) (2003-07-10)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

69 straipsnis. PVM atskaitos tikslinimas dėl išregistravimo iš PVM mokėtojų arba likvidavimo

1. Apmokestinamąjį asmenį išregistruojant iš PVM mokėtojų arba PVM mokėtojui pasibaigiant dėl likvidavimo, išregistruojamo iš PVM mokėtojų arba likviduojamo asmens PVM deklaracijoje šio Įstatymo 66 ir 67 straipsniuose nustatyta tvarka patikslinama PVM atskaita ir į biudžetą grąžinamas į PVM atskaitą įtrauktas prekių ir (arba) paslaugų, įskaitant ilgalaikį turtą, kurios nebebus panaudotos šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, pirkimo ir (arba) importo PVM.

2. PVM atskaita gali būti netikslinama, kai likviduojamos individualios (personalinės) įmonės savininkas, kuris yra PVM mokėtojas, numato vykdyti šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą neįsteigęs įmonės ir įmonės įsigytos ir (arba) importuotos prekės ir (arba) paslaugos, įskaitant ilgalaikį turtą, bus naudojamos tai veiklai. Šiuo atveju laikoma, kad įmonės savininkas prekių ir (arba) paslaugų (o jeigu jos buvo pasigamintos, – joms pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM arba jo dalį įtraukė į savo PVM atskaitą ir jam tenka prievolės tikslinti PVM atskaitą šiame skyriuje nustatyta tvarka.

70 straipsnis. PVM atskaitos tikslinimas pasikeitus fizinio asmens ilgalaikio materialiojo turto naudojimui

Fizinio asmens PVM mokėtojo ilgalaikio materialiojo turto, kurio dalis šio Įstatymo nustatyta tvarka buvo priskirta to asmens ekonominei veiklai vykdyti, PVM atskaitos tikslinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

IX SKYRIUS PRIEVLĖ SKAIČIUOTI IR MOKĖTI Į BIUDŽETĄ PVM, PVM MOKĖTOJŲ REGISTRAVIMAS IR JŲ PRIEVLĖS

71 straipsnis. Prievolė skaičiuoti ir (arba) mokėti į biudžetą PVM ir privalomas registravimas PVM mokėtoju

1. Prievolė registruotis PVM mokėtoju ir skaičiuoti PVM bei mokėti jį į biudžetą tenka apmokestinamiesiems asmenims, kurie šalies teritorijoje tiekia prekes arba teikia paslaugas, išskyrus atvejus, kai šalies teritorijoje tiekiamos tik tokios prekės ir (arba) teikiamos tik tokios paslaugos, už kurias prievolė apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM pagal šio Įstatymo 95 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatas tenka pirkėjui. Privalantis registruotis PVM mokėtoju asmuo privalo pateikti prašymą įregistruoti jį PVM mokėtoju, neatsižvelgiant į tai, ar jis buvo registruotas PVM mokėtoju šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo neprivalo pateikti prašymo įregistruoti jį PVM mokėtoju bei už tiekiamas prekes (išskyrus į kitas valstybes nares tiekiamas naujas transporto priemonės) ir (arba) teikiamas paslaugas šio Įstatymo nustatyta tvarka skaičiuoti PVM ir mokėti jį į biudžetą, jeigu bendra atlygio už vykdančią ekonominę veiklą šalies teritorijoje patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas suma per metus (paskutinius 12 mėnesių) neviršijo 45 000 eurų. PVM turi būti pradėtas skaičiuoti nuo to mėnesio, kurį minėta riba buvo viršyta. Už patiektas prekes ir suteiktas paslaugas, už kurias atlygis neviršijo nurodytosios 45 000 eurų sumos, PVM neskaičiuojamas. Skaičiuojant nurodytąją 45 000 eurų sumą, neatsižvelgiama į:

1) atlygį už prekių tiekimą ir (arba) paslaugų teikimą, kuriam naudojamų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM pagal šio Įstatymo 62 straipsnio 1 dalies nuostatas negalėtų būti atskaitomas, jeigu apmokestinamasis asmuo būtų PVM mokėtojas;

2) atlygį už ilgalaikio turto, naudoto apmokestinamojo asmens ekonominėje veikloje, tiekimą;

3) gautus avansus;

4) atlygį už nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų tiekimą ir šio Įstatymo 28 straipsnyje nurodytų finansinių paslaugų teikimą tuo atveju, kai šie sandoriai yra atsitiktinio pobūdžio ir apmokestinamasis asmuo įprastai nesiverčia tokios rūšies veikla.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

3. Užsienio apmokestinamasis asmuo PVM mokėtoju privalo registruotis per šalies teritorijoje esantį padalinį, o jeigu tokio padalinio nėra, – per paskirtą Lietuvos Respublikoje esantį fiskalinį agentą. Reikalavimas paskirti fiskalinį agentą netaikomas kitose valstybėse narėse ar teritorijose, kuriose

taikomos savitarpio pagalbos taikymo dokumentų nuostatos, iš esmės savo taikymo sritimi tolygios 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyvos 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL 2010 L 84, p. 1) (toliau – Direktyva 2010/24/ES), ir 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL 2010 L 268, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (ES) Nr. 517/2013 (OL 2013 L 158, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 904/2010), nuostatoms, įsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims ir apmokestinamiesiems asmenims, kurie PVM mokėtojais registruojasi specialios telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamų paslaugų, kurias teikia už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrę apmokestinamieji asmenys, apmokestinimo schemas (toliau – Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schema) taikymo tikslais (jie PVM mokėtojais gali būti registruojami tiesiogiai). Užsienio apmokestinamasis asmuo neprivalo registruotis PVM mokėtoju, jeigu jis šalies teritorijoje vykdo tik šią veiklą:

- 1) tiekia prekes ir (arba) teikia paslaugas, kurios pagal šį Įstatymą neapmokestinamos PVM;
- 2) tiekia prekes ir (arba) teikia paslaugas, kurios pagal šį Įstatymą nėra PVM objektas;
- 3) tiekia prekes ir (arba) teikia paslaugas, kurios pagal šį Įstatymą būtų apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, išskyrus šio Įstatymo 41, 49 straipsniuose, taip pat 53 straipsnio 1 dalies 1, 2, 5 ir 6 punktuose ir 5, 6, 10 dalyse nurodytą veiklą.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

4. Prašymo įregistruoti PVM mokėtoju nepateikimas neatleidžia apmokestinamojo asmens nuo prievolės skaičiuoti PVM už jo tiekiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas bei įsigyjamas iš kitos valstybės narės prekes ir mokėti jį į biudžetą, jeigu tai privaloma daryti pagal šio straipsnio 1–3 dalių ir 71⁽¹⁾ straipsnio nuostatas.

5. Užsienio apmokestinamojo asmens padalinys arba jo paskirtas fiskalinis agentas solidariai su užsienio apmokestinamuoju asmeniu atsako už šio apmokestinamojo asmens mokesčių prievolių, susijusių su PVM, vykdymą. Užsienio apmokestinamojo asmens fiskalinio agento skyrimo tvarką ir reikalavimus asmeniui, galinčiam būti užsienio apmokestinamojo asmens fiskaliniu agentu, tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

6. Bet kas, išskyręs PVM dokumente, kuriuo įformintas prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas, už kurį (kuriuos) PVM neturėjo būti skaičiuojamas, privalo taip išskirtą PVM sumą sumokėti į biudžetą.

7. Kai tas pats asmuo (vienas ar kartu su kitais asmenimis, kurie pagal šį Įstatymą laikomi su juo susijusiais) kontroliuoja keletą juridinių asmenų, visi jo kontroliuojami juridiniai asmenys ir jis pats (jeigu jis pats vykdo ekonominę veiklą) privalo pateikti prašymus įregistruoti juos PVM mokėtojais, jeigu bendra visų jų gauta ar gautina atlygio už vykdant ekonominę veiklą patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas suma per metus (paskutinius 12 mėnesių) viršijo šio straipsnio 2 dalyje nustatytą ribą, neatsižvelgiant į tai, kad kiekvieno tokio asmens ar dalies jų gauto ar gautino atlygio suma yra mažesnė už nustatytą ribą.

8. Jeigu asmuo pageidavo, kad jo tiekiamoms prekėms, atitinkančioms šio Įstatymo 12 straipsnio 4 dalies nuostatas, būtų taikoma šio Įstatymo 12 straipsnio 3 dalis ir prekių išgabenimo valstybės narės kompetentinga institucija jam tokią teisę suteikė, registruojant asmenį PVM mokėtoju privalo būti pateiktas šis kitos valstybės narės suteiktas leidimas.

9. Šio Įstatymo 53 straipsnyje nurodyti asmenys, privalantys skaičiuoti ir mokėti PVM, privalo jį skaičiuoti ir mokėti nepaisant to, kad jie nėra ir neprivalo būti įregistruoti PVM mokėtojais.

10. Asmenys, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, tačiau į kitas valstybes nares tiekia naujas transporto priemones, PVM mokėtojais neregistruojami, tačiau jie privalo šio Įstatymo 92 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka pateikti toje dalyje nurodytą deklaraciją.

11. Už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūręs apmokestinamasis asmuo (kaip jis apibrėžtas šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje), šalies teritorijoje teikiantis telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamas paslaugas asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, ir jau įsiregistravęs PVM mokėtoju kurioje nors valstybėje narėje pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas, iš esmės tolygias šio Įstatymo XII skyriaus penktojo skirsnio nuostatoms, registruotis PVM mokėtoju Lietuvos Respublikoje neprivalo, tačiau tik tuo atveju, jeigu jo

prievolė registruotis PVM mokėtoju atsiranda vien dėl tokių paslaugų teikimo. Europos Sąjungos teritorijoje, tačiau ne vartojimo valstybėje narėje įsikūręs apmokestinamasis asmuo (kaip jis apibrėžtas šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje), kuris Lietuvos Respublikoje neturi buveinės ar padalinio ir kuris šalies teritorijoje teikia telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamas paslaugas asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, ir yra įsiregistravęs PVM mokėtoju kurioje nors valstybėje narėje pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas, iš esmės tolygias šio Įstatymo XII skyriaus penktojo skirsnio nuostatoms, registruotis PVM mokėtoju Lietuvos Respublikoje neprivalo, tačiau tik tuo atveju, jeigu jo prievolė registruotis PVM mokėtoju atsiranda vien dėl tokių paslaugų teikimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

12. Valdymo įmonė, valdanti investicinį fondą, atsako už jos valdomo investicinio fondo mokestinių prievolių, susijusių su PVM, vykdymą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, *Žin.*, 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

71¹ straipsnis. Prekes iš kitos valstybės narės įsigyjantių asmenų registravimas PVM mokėtojais

1. Jeigu apmokestinamasis asmuo, kuris nėra ir neprivalo būti įregistruotas PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 71 arba 72 straipsnį, taip pat juridinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, įsigyja šalies teritorijoje prekes iš kitos valstybės narės, jis privalo už prekes, įsigyjamą iš kitos valstybės narės, skaičiuoti PVM ir jį mokėti į biudžetą, taip pat pateikti prašymą įregistruoti jį PVM mokėtoju, neatsižvelgiant į tai, ar jis buvo registruotas PVM mokėtoju šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje nurodyta tvarka, išskyrus atvejus, kai tenkinamos visos šiuose punktuose nurodytos sąlygos:

1) prekes įsigyjantis asmuo yra:

a) ūkininkas, įsigyjantis prekes savo vykdomai ekonominei veiklai, kuriai taikoma šio Įstatymo XII skyriaus pirmajame skirsnyje nustatyta kompensacinio PVM tarifo schema, arba

b) apmokestinamasis asmuo, vykdamas tik tokią veiklą, kuriai skirtų prekių ir paslaugų pirkimo (importo) PVM pagal šį Įstatymą negali būti atskaitomas, arba

c) juridinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo;

2) visų asmens įsigytų iš kitų valstybių narių prekių (išskyrus naujas transporto priemonės ar akcizais apmokestinamas prekes) vertė (neįskaitant PVM, sumokėto ar mokėtino valstybėje narėje, iš kurios prekės atgabentos) praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 14 000 eurų ir einamaisiais kalendoriniais metais nenumatoma šios ribos viršyti.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

2. Jeigu iš kitų valstybių narių įsigytų prekių vertė viršijo šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą ribą, už įsigytas prekes, kurių vertė neviršijo nurodytosios 14 000 eurų sumos, PVM neskaičiuojamas, tačiau tuo atveju, kai nurodytoji vertė viršijama, PVM privalo būti apskaičiuojamas už visas įsigytas prekes, dėl kurių įsigijimo ši riba buvo viršyta.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

3. Užsienio asmuo, kuris šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės įsigyja tik tokias prekes, kurių įsigijimui taikomos šio Įstatymo 33⁽¹⁾ straipsnio 3 dalies nuostatos, neprivalo pateikti prašymo įregistruoti PVM mokėtoju.

4. Užsienio asmeniui, privalančiam registruotis PVM mokėtoju Lietuvos Respublikoje pagal šio straipsnio 1 dalį, taikomos šio Įstatymo 71 straipsnio 3 dalies nuostatos dėl registravimosi būdo.

5. Prašymo įregistruoti PVM mokėtoju nepateikimas neatleidžia asmens nuo prievolės skaičiuoti PVM už jo įsigyjamas iš kitos valstybės narės prekes, tiekiamas šalies teritorijoje prekes (teikiamas paslaugas), už jam užsienio apmokestinamojo asmens šalies teritorijoje teikiamas paslaugas ir mokėti jį į biudžetą, jeigu tai privaloma daryti pagal šio ir 71 straipsnių nuostatas.

6. Šio Įstatymo 71 straipsnio 7 dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir nustatant to paties asmens kontroliuojamų apmokestinamųjų asmenų ar juridinių asmenų, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, prievolę registruotis PVM mokėtojais pagal šio straipsnio 1 dalį.

7. Bet kuris asmuo, kuris nėra ir neprivalo būti įregistruotas PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 71 straipsnį arba šio straipsnio 1 dalį, iš kitos valstybės narės įsigijęs naują transporto priemonę, taip pat bet kuris juridinis asmuo, kuris nėra ir neprivalo būti įregistruotas PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 71 straipsnį ar šio straipsnio 1 dalį, iš kitos valstybės narės įsigijęs akcizais apmokestinamų prekių, PVM mokėtoju neregistruojamas ir privalo mokėti deklaruoti ir sumokėti šio Įstatymo 92 straipsnyje nustatyta tvarka.

8. Lietuvos Respublikos apmokestinamajam asmeniui, kuris šiame straipsnyje nustatytais pagrindais yra įregistruotas arba privalo būti įregistruotas PVM mokėtoju, netaikomos šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalies nuostatos.

9. Neteko galios nuo 2011-01-01.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

72 straipsnis. Savanoriškas registravimasis PVM mokėtojais

1. Lietuvos Respublikos asmuo, vykdamas ar ketinantis vykdyti ekonominę veiklą, turi teisę pateikti prašymą įregistruoti jį PVM mokėtoju, neatsižvelgdamas į tai, kad bendra atlygio suma nesiekia šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos, išskyrus atvejį, kai vykdoma ir numatoma vykdyti vien tokia veikla, kurioje naudojamų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM pagal šio Įstatymo 62 straipsnio 1 dalies nuostatas negalėtų būti atskaitomas, jeigu šio Įstatymo XII skyriuje nenustatyta kitaip.

2. Asmuo, įsigyjantis ar ketinantis įsigyti prekių iš kitos valstybės narės, turi teisę pateikti prašymą įregistruoti jį PVM mokėtoju, neatsižvelgdamas į tai, kad bendra įsigytų ar ketinamų įsigyti prekių vertė neviršija šio Įstatymo 71⁽¹⁾ straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytos ribos, išskyrus atvejį, kai įsigyjamos ar numatomos įsigyti vien naujos transporto priemonės arba akcizais apmokestinamos prekės.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

73 straipsnis. Neteko galios nuo 2007-07-19.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-1251](#), 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. [80-3222](#) (2007-07-19)

74 straipsnis. PVM mokėtojo kodas

PVM mokėtoju įregistruotam apmokestinamajam asmeniui ar asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, suteikiamas PVM mokėtojo kodas, kurio sudarymo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

75 straipsnis. PVM mokėtojo išregistravimas

1. Asmuo turi teisę pateikti prašymą išregistruoti jį iš PVM mokėtojų arba gali būti iš jų išregistruotas vietos mokesčio administratoriaus iniciatyva, jeigu, jam nesant PVM mokėtoju, jam nebūtų atsiradusi prievolė juo įsiregistruoti pagal šio Įstatymo 71 ar 71¹ straipsnį.

2. Jeigu asmuo įsiregistravo PVM mokėtoju savanoriškai pagal šio Įstatymo 72 straipsnio 2 dalį ar dėl to, kad savanoriškai pasirinko, kad jo tiekiamoms prekėms, atitinkančioms šio Įstatymo 12 straipsnio 4 dalies nuostatas, būtų taikoma šio Įstatymo 12 straipsnio 3 dalis, jis negali būti išregistruotas

iš PVM mokėtojų nepraėjus 24 kalendoriniams mėnesiams nuo jo įregistravimo, išskyrus atvejus, kai asmuo likviduojamas.

3. Neteko galios nuo 2011-01-01.

4. Vietos mokesčio administratoriaus iniciatyva iš PVM mokėtojų gali būti išregistruojami PVM mokėtojai, kurie, mokesčio administratoriaus duomenimis, nevykdo ekonominės veiklos, neįsigyja prekių iš kitų valstybių narių, neįsigyja paslaugų iš užsienio apmokestinamųjų asmenų ar kitoje valstybėje narėje neteikia paslaugų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

76 straipsnis. PVM mokėtojų registravimo tvarka

PVM mokėtojai registruojami Mokesčių administravimo įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Prašymas įregistruoti PVM mokėtoju gali būti pateiktas elektroninėmis priemonėmis laikantis centrinio mokesčio administratoriaus nustatytų reikalavimų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

77 straipsnis. PVM mokėtojų ir kitų asmenų prievolės

1. PVM mokėtojas privalo:

1) tvarkyti apskaitą ir turėti visus šio Įstatymo reikalaujamus dokumentus;

2) laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo įforminimo;

3) teikti šio Įstatymo reikalaujamas PVM deklaracijas, prekių tiekimo į kitas valstybes nares bei kitas nustatytas ataskaitas ir šio Įstatymo nustatyta tvarka bei terminais mokėti į biudžetą šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuotą mokėtiną PVM.

TAR pastaba. 1 dalies 3 punktą taikomas apskaičiuojant, deklaruojant ir mokant 2016 m. sausio mėnesio ir vėlesnių mokesčių laikotarpių PVM.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-2151](#), 2015-12-10, paskelbta TAR 2015-12-16, i. k. 2015-19847

2. Šio straipsnio 1 dalyje nenurodytas asmuo, iš kitos valstybės narės įsigyjantis naują transporto priemonę ir (arba) akcizais apmokestinamas prekes, kai už jas pagal šį Įstatymą jis privalo sumokėti PVM, privalo laikytis šio Įstatymo 92 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl mokesčio administratoriaus informavimo, deklaracijų (apyskaitų) pateikimo ir PVM sumokėjimo.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nenurodytas asmuo, tiekiantis į kitą valstybę narę naują transporto priemonę, privalo laikytis šio Įstatymo 79 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl tiekimo įforminimo bei 92 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl mokesčio administratoriaus informavimo ir deklaracijų pateikimo.

4. Neteko galios nuo 2006-12-16.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

78 straipsnis. Apskaita ir dokumentų saugojimas

1. Apmokestinamieji asmenys privalo tvarkyti apskaitą teisės aktų nustatyta tvarka ir tokiu būdu, kad iš jos duomenų būtų galima teisingai nustatyti šio asmens prievoles, susijusias su PVM.

2. Šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytos veiklos apskaita ir bet kokios kitos veiklos apskaita turi būti tvarkomos atskirai.

3. Apmokestinamieji asmenys privalo atskirai registruoti prekių išgabenimo į kitą valstybę narę šio Įstatymo 5⁽¹⁾ straipsnio 2 dalies 5–7 punktuose nurodytais tikslais atvejus. Šių atvejų registravimo reikalavimus nustato centrinis mokesčio administratorius.

4. Apmokestinamieji asmenys privalo atskirai tvarkyti prekių, kurias šiems asmenims į šalies teritoriją atgabena kitoje valstybėje narėje PVM mokėtoju registruotas asmuo ar jo užsakymu kitas asmuo prekių vertinimo, taip pat jų aptarnavimo (remonto, priežiūros, derinimo ir kt.), apdirbimo ir perdirbimo paslaugoms atlikti, ir suteiktų paslaugų (įskaitant tam sunaudotas prekes) apskaitą. Šios apskaitos tvarkymo reikalavimus nustato centrinis mokesčio administratorius.

5. Apmokestinamieji asmenys privalo tvarkyti gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrus; į juos turi būti įtraukiamos visos išrašytos, taip pat gautos PVM sąskaitos faktūros, išskyrus PVM sąskaitas faktūras, nurodytas šio Įstatymo 80 straipsnio 7 dalyje. Šių registrų tvarkymo reikalavimus nustato centrinis mokesčio administratorius. Iš šių registrų PVM sąskaitų faktūrų duomenys Valstybinei mokesčių inspekcijai teikiami laikantis Mokesčių administravimo įstatymo nuostatų.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2039](#), 2015-11-19, paskelbta TAR 2015-11-27, i. k. 2015-18854

5¹. Apmokestinamieji asmenys, iš šalies teritorijos išgabenantys prekes, skirtas pristatyti, kad jos būtų patiekto pagal pareikalavimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 4² straipsnyje, ir apmokestinamieji asmenys, šalies teritorijoje įsigyjantys prekes, skirtas pristatyti, kad jos būtų patiekto pagal pareikalavimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 4² straipsnyje, privalo pildyti tų prekių žurnalą. Gabentų prekių, skirtų pristatyti, kad jos būtų patiekto pagal pareikalavimą, žurnale reikalaujamus pateikti duomenis ir jų pateikimo (pildymo) tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

6. Centrinis mokesčio administratorius turi teisę nustatyti ir kitus reikalavimus dėl PVM apskaičiavimui naudojamų apskaitos registrų, jų pildymo bei tvarkymo.

7. Apmokestinamieji asmenys privalo užtikrinti, kad jų (ar jų vardu pirkėjų arba trečiosios šalies) išrašytos PVM sąskaitos faktūros, taip pat jų gautos PVM sąskaitos faktūros būtų saugomos šiame straipsnyje nustatyta tvarka. PVM sąskaitos faktūros, kuriomis įformintas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas šalies teritorijoje, taip pat Lietuvos Respublikoje įsikūrusių apmokestinamųjų asmenų gautos PVM sąskaitos faktūros privalo būti saugomos 10 metų nuo jų išrašymo. Apmokestinamieji asmenys privalo saugoti dokumentus tokios formos (rašytinės ar elektroninės), kokios jie buvo išsiųsti ar pateikti, ir užtikrinti, kad per visą dokumentų saugojimo laikotarpį būtų išlaikytas PVM sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas, taip pat kad dokumentai išliktų įskaitomi, tačiau tais atvejais, kai tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, nurodytos šio Įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje, apmokestinamųjų asmenų išsiųstos rašytinės formos PVM sąskaitos faktūros gali būti saugomos tik elektronine forma. Jeigu PVM sąskaitos faktūros yra elektroninės formos, kartu naudojant elektronines priemones turi būti saugomi ir duomenys, užtikrinantys šių PVM sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumą ir turinio vientisumą. Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys privalo šiuos dokumentus saugoti šalies teritorijoje, jeigu dokumentai nėra saugomi naudojant elektronines priemones. Jeigu Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys saugo dokumentus naudodami elektronines priemones ir užtikrina visišką prieigą prie juose esančių duomenų (t. y. galimybę gauti šiuos dokumentus elektroninėmis priemonėmis, juos skaityti ir kitaip naudoti Mokesčių administravimo įstatymo nustatytais pagrindais), dokumentai gali būti saugomi ir ne šalies teritorijoje. Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys privalo informuoti vietos mokesčio administratorių apie dokumentų saugojimo vietą, jeigu dokumentai saugomi ne šalies teritorijoje. PVM sąskaitos faktūros, kuriomis įformintas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas šalies teritorijoje, taip pat Lietuvos Respublikoje įsikūrusių apmokestinamųjų asmenų gautos PVM sąskaitos faktūros ir kiti su šiais dokumentais susiję duomenys bet koku atveju negali būti saugomi teritorijose, kuriose netaikoma Direktyva 2010/24/ES ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 ar jiems iš esmės savo taikymo sritimi tolygūs savitarpio pagalbos taikymo dokumentai. Apmokestinamieji asmenys, kurie šalies teritorijoje saugo savo (ar jų vardu pirkėjų arba trečiosios šalies) išrašytas PVM sąskaitas faktūras, taip pat gautas PVM sąskaitas faktūras, naudodami elektronines priemones, kurios užtikrina visišką prieigą prie jose esančių duomenų, privalo sudaryti valstybių narių, kuriose šie apmokestinamieji asmenys yra įsikūrę arba kuriose tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, kompetentingoms institucijoms galimybę gauti šiuos dokumentus elektroninėmis priemonėmis, juos skaityti ir kitaip naudoti priežiūros tikslais.

8. Juridiniai asmenys, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, įsigyjantys prekes iš kitų valstybių narių, fiziniai asmenys, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, įsigyjantys naujas transporto priemones iš kitų valstybių narių, taip pat juridiniai ir fiziniai asmenys, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, į kitas valstybes nares tiekiantys naujas transporto priemones, privalo saugoti su tuo susijusias PVM sąskaitas-faktūras 10 metų nuo jų išrašymo.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [IX-2347](#), 2004-07-13, Žin., 2004, Nr. [117-4370](#) (2004-07-29)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

78¹ straipsnis. Prekių tiekimo ir paslaugų teikimo įforminimui PVM sąskaita faktūra taikomos taisyklės

1. Šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taikomi tais atvejais, kai prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas vyksta šalies teritorijoje.

2. Šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taip pat taikomi, kai prekes ar paslaugas, kurių tiekimo (teikimo) vieta, remiantis nuostatomis, iš esmės tolygiomis šio Įstatymo nuostatomis, nustatančioms prekių tiekimo (paslaugų teikimo) vietą, yra už Europos Sąjungos teritorijos ribų, tiekia (teikia) Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo ar užsienio apmokestinamasis asmuo per padalinį, esantį šalies teritorijoje.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, tais atvejais, kai prievolė PVM už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą pagal šio Įstatymo 95 straipsnio nuostatas arba joms tolygias kitų valstybių narių teisės aktų nuostatas atitinkamai šalies teritorijoje ar kitoje valstybėje narėje apskaičiuoti ir sumokėti tenka jų pirkėjui (arba tektų jų pirkėjui, jeigu prekės nebūtų neapmokestinamos PVM ar apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą), šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra:

1) netaikomi, jeigu šalies teritorijoje prekes tiekia arba paslaugas teikia kitoje valstybėje narėje įsikūręs apmokestinamasis asmuo (tuo atveju, jei jis šalies teritorijoje turi padalinį, prekes tiekia ar paslaugas teikia ne per šį padalinį) arba kai šalies teritorijoje prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos per užsienio apmokestinamojo asmens padalinį, esantį kitoje valstybėje narėje;

2) taikomi, jeigu prekes ar paslaugas, kurių tiekimo (teikimo) vieta, remiantis nuostatomis, iš esmės tolygiomis šio Įstatymo nuostatomis, nustatančioms prekių tiekimo (paslaugų teikimo) vietą, yra kita valstybė narė, tiekia (teikia) Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo (tuo atveju, jei jis kitoje valstybėje narėje turi padalinį, prekes tiekia ar paslaugas teikia ne per šį padalinį) ar užsienio apmokestinamasis asmuo per padalinį, esantį šalies teritorijoje.

4. Jeigu šio straipsnio 3 dalyje nurodytų prekių tiekimą arba paslaugų teikimą pagal šio Įstatymo nuostatas ar joms tolygias kitų valstybių narių nuostatas PVM sąskaita faktūra įformina šių prekių ar paslaugų pirkėjas, taikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos.

5. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, šio Įstatymo reikalavimai dėl paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taikomi tais atvejais, kai šio Įstatymo 13 straipsnio 15 dalyje nurodytas paslaugas, kurioms taikomos Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemos arba Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemos, teikia apmokestinamasis asmuo, kuris Lietuvos Respublikoje registruojasi šių schemų taikymo tikslais.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

Įstatymas papildytas straipsniu :

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

79 straipsnis. Prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimas PVM sąskaita faktūra

1. Įvykusį prekių tiekimą arba paslaugų teikimą apmokestinamasis asmuo (išskyrus Lietuvos Respublikos apmokestinamąjį asmenį, kuriam taikomos šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalies nuostatos) privalo įforminti PVM sąskaita faktūra arba užtikrinti, kad įvykusį prekių tiekimą arba paslaugų teikimą jo vardu įformintų šių prekių ar paslaugų pirkėjas arba trečiasis asmuo. PVM sąskaita faktūra išrašoma įforminant:

1) prekių tiekimą arba paslaugų teikimą kitam apmokestinamajam asmeniui arba juridiniam asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo (jeigu teikiamos šio Įstatymo 27 ir 28 straipsniuose nurodytos draudimo ir finansinės paslaugos, PVM sąskaita faktūra išrašoma tik tais atvejais, jeigu draudimo ir finansinės paslaugas šalies teritorijoje teikia Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo ar užsienio apmokestinamasis asmuo per padalinį, esantį šalies teritorijoje). Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais PVM sąskaita faktūra gali būti neišrašoma, kai tiekiamos (teikiamos) PVM neapmokestinamos ar 0 procentų PVM tarifu apmokestinamos prekės (paslaugos);

2) prekių tiekimą pagal šio Įstatymo 12 straipsnio 3 dalį;

3) prekių tiekimą, kuriam pagal šio Įstatymo 49 straipsnį taikomas 0 procentų PVM tarifas.

2. PVM sąskaita faktūra privalo būti išrašyta:

1) nedelsiant patiekus prekes ar suteikus paslaugas, tačiau teikiant ilgalaikes paslaugas (t. y. paslaugas, kurios teikiamos tam tikrą tęstinį laikotarpį (telekomunikacijų, nuomos ar kt.), taip pat ilgą laiką tiekiant elektros energiją, dujas, šilumos ir kitų rūšių energiją, PVM sąskaita faktūra gali būti išrašoma už visą per mėnesį suteiktų paslaugų arba patiektų prekių kiekį ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo suteiktos paslaugos arba patiektos prekės, 10 dienos;

2) ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo suteiktos paslaugos arba patiektos prekės, 15 dienos tais atvejais, kai vykdomas prekių į kitą valstybę narę tiekimas, kuriam taikomos šio Įstatymo VI skyriaus nuostatos arba iš esmės joms tolygios kitos valstybės narės teisės aktų nuostatos, arba teikiamos paslaugos, už kurias prievolė PVM pagal šio Įstatymo 95 straipsnio nuostatas arba joms tolygias kitų valstybių narių teisės aktų nuostatas, atitinkamai šalies teritorijoje ar kitoje valstybėje narėje apskaičiuoti ir sumokėti tenka jų pirkėjui (arba tektų jų pirkėjui, jeigu prekės nebūtų neapmokestinamos PVM ar apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą). Už šiame punkte nurodytas prekes, tiekiamas ilgiau negu vieną kalendorinį mėnesį, PVM sąskaita faktūra privalo būti išrašyta ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo patiektos prekės, 15 dienos. Už šiame punkte nurodytas ilgalaikes paslaugas PVM sąskaita faktūra gali būti išrašoma už visą per mėnesį suteiktų paslaugų kiekį ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo suteiktos paslaugos, 15 dienos.

3. Lietuvos Respublikos PVM mokėtojai PVM sąskaita faktūra privalo įforminti ir prekių tiekimą ar paslaugų tekimą fiziniams asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, jeigu prekių tiekimas ar paslaugų teikimas įvyko šalies teritorijoje, išskyrus Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus atvejus.

4. Jeigu bet kuriuo iš šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų atvejų prieš prekių tiekimą (paslaugų tekimą) gaunamas avansas, dėl kurio gavimo pagal šio Įstatymo 14 straipsnio nuostatas atsiranda prievolė apskaičiuoti PVM, toks avanso gavimas turi būti įformintas PVM sąskaita faktūra, o pačių prekių tiekimas (paslaugų teikimas) įformintas PVM sąskaita faktūra, kurioje atlygis sumažinamas gautu avansu.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2039](#), 2015-11-19, paskelbta TAR 2015-11-27, i. k. 2015-18854

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir atvejais viena PVM sąskaita faktūra gali būti įforminamos kelių PVM mokėtojų bendrai tiekiamos prekės arba tiekiamos paslaugos.

6. Bendra PVM sąskaita faktūra gali būti įforminami visi per tam tikrą laiką įvykę prekių tiekimai ar paslaugų teikimai, už kuriuos prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda tą patį kalendorinį mėnesį. Bendroje PVM sąskaitoje faktūroje turi būti nurodyti visi PVM sąskaitos faktūros rekvizitai kiekvienam konkrečiam įvykusiam prekių tiekimui ar paslaugų teikimui, išskyrus bendrus šiems tiekimams (teikimams) PVM sąskaitos faktūros rekvizitus (išrašymo datą, prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo PVM mokėtojo kodą ir kt.). Centrinis mokesčio administratorius turi teisę nustatyti ir kitus atvejus, kuriais visi per tam tikrą laiką įvykę prekių tiekimai ar paslaugų teikimai, už kuriuos prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda per ilgesnį negu kalendorinis mėnuo laikotarpį, įforminami bendra PVM sąskaita faktūra, išrašoma centrinio mokesčio administratoriaus nustatytu laiku.

7. Kai į kitą valstybę narę tiekiamos naujos transporto priemonės, PVM sąskaitas faktūras privalo išrašyti ir asmenys, kurie nėra PVM mokėtojai, neatsižvelgiant į tai, kokiam asmeniui jos tiekiamos.

8. Prekių tiekimą arba paslaugų tekimą prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo vardu turi teisę įforminti trečiasis asmuo. Prekių tiekimą arba paslaugų tekimą prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo vardu gali įforminti ir šių prekių arba paslaugų pirkėjas, tačiau tik tuo atveju, kai yra išankstinis tiekėjo (teikėjo) ir pirkėjo susitarimas.

9. PVM sąskaitas faktūras už Lietuvos Respublikoje registruotų PVM mokėtojų tiekiamą žemės ūkio produkciją visais atvejais išrašo žemės ūkio produkcijos pirkėjas, jeigu jis yra Lietuvos Respublikos PVM mokėtojas.

10. Jeigu pageidaujama, kad prekių tiekimą arba paslaugų tekimą įforminančias PVM sąskaitas faktūras prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo vardu išrašytų pirkėjas ar trečiasis asmuo, įsikūręs teritorijoje, kurioje netaikomos Direktyvos 2010/24/ES ir Reglamento (ES) Nr. 904/2010 ar jiems iš esmės savo taikymo sritimi tolygių savitarpio pagalbos taikymo dokumentų nuostatos, centrinis mokesčio administratorius turi teisę nustatyti papildomas sąlygas ir reikalavimus, kuriuos įvykdžius toks prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimas yra galimas.

11. PVM sąskaitos faktūros gali būti rašytinės (išrašomos spausdintame blanke) ir elektroninės. Elektronine PVM sąskaita faktūra laikoma PVM sąskaita faktūra, kurioje nurodomi nustatyti PVM sąskaitos faktūros rekvizitai ir kuri yra išrašyta ir gauta elektroniniu formatu. Elektroninė PVM sąskaita faktūra gali būti naudojama tik tuo atveju, kai yra išankstinis pirkėjo sutikimas. Asmuo, kuris pagal šį Įstatymą privalo įforminti PVM sąskaitą faktūrą arba užtikrinti jos įforminimą, taip pat turi nustatyti būdus, kuriais užtikrinamas PVM sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas. PVM sąskaitos faktūros kilmės autentiškumu šiame Įstatyme laikomas prekių tiekėjo (paslaugų teikėjo) arba asmens, kuris įformina PVM sąskaitą faktūrą, tapatybės tikrumas, o PVM sąskaitos faktūros turinio vientisumas – rekvizitų, kurie PVM sąskaitoje faktūroje nurodomi pagal šį Įstatymą, pakeitimų nebuvimas. PVM sąskaitos faktūros kilmės autentiškumą, turinio vientisumą ir įskaitomumą asmuo gali užtikrinti bet kokiomis verslo kontrolės priemonėmis, kuriomis sudaroma galimybė patikimai patikrinti PVM sąskaitos faktūros ir ją įforminto prekių tiekimo arba paslaugų teikimo sąryšį. Elektroninės PVM sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas taip pat gali būti užtikrinamas ir tokiais būdais:

1) naudojant saugų elektroninį parašą, kaip nustatyta Lietuvos Respublikos elektroninio parašo įstatyme;

2) taikant elektroninių duomenų apsaugos priemones, kaip jos apibrėžtos 1994 m. spalio 19 d. Komisijos rekomendacijos 1994/820/EB dėl apsaugos elektroniniais duomenimis teisinių aspektų 1 priedo 2 straipsnyje, jeigu susitarime dėl apsaugos elektroniniais duomenimis numatyta taikyti procedūras, kuriomis užtikrinamas duomenų kilmės autentiškumas ir vientisumas.

12. PVM sąskaita faktūra įforminamas ir prekių tiekimas bei paslaugų teikimas šio Įstatymo 5, 6, 8 ir 9 straipsniuose nurodytais atvejais.

13. Jeigu bendra PVM sąskaitoje faktūroje nurodomų patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertė (įskaitant PVM) neviršija 100 eurų, gali būti išrašoma supaprastinta PVM sąskaita faktūra, nurodyta šio Įstatymo 80 straipsnio 9 dalyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

14. Šio straipsnio 13 dalies nuostatos netaikomos, jeigu PVM sąskaitą faktūrą išrašyti reikalaujama pagal šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus, 7 dalį arba kai prekes tiekia (paslaugas teikia) apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsikūręs valstybėje narėje (tuo atveju, jeigu jis šioje valstybėje narėje turi padalinį, prekes tiekia arba paslaugas teikia ne per šį padalinį), kurioje prekės laikomos patiektomis (paslaugos suteiktomis) ir šių prekių arba paslaugų pirkėjas toje valstybėje narėje, kurioje prekės laikomos patiektomis (paslaugos suteiktomis), privalo apskaičiuoti ir sumokėti PVM pagal šio Įstatymo 95 straipsnio ar joms tolygias kitos valstybės narės teisės aktų nuostatas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, *Žin.*, 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

80 straipsnis. PVM sąskaitos-faktūros rekvizitai

1. PVM sąskaitoje-faktūroje privalo būti nurodyta:

1) PVM sąskaitos-faktūros išrašymo data;

2) PVM sąskaitos-faktūros serija ir numeris, leidžiantys identifikuoti PVM sąskaitą-faktūrą;

3) prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo PVM mokėtojo kodas;

4) prekių arba paslaugų pirkėjo (kliento) PVM mokėtojo kodas, kurį jis nurodė įsigydamas prekes ar paslaugas. Jeigu Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo tiekia prekes ar teikia paslaugas šalies teritorijoje, pirkėjo PVM mokėtojo kodas (jei pirkėjas registruotas PVM mokėtoju) nurodomas visais atvejais;

5) prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo pavadinimas arba vardas, pavardė (jeigu tai fizinis asmuo) ir buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo);

6) prekių arba paslaugų pirkėjo (kliento) pavadinimas arba vardas, pavardė (jeigu tai fizinis asmuo) ir adresas;

7) tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų pavadinimas, taip pat jų kiekis;

8) prekių tiekimo arba paslaugų teikimo data, jeigu ji nesutampa su PVM sąskaitos-faktūros išrašymo data. Jeigu PVM sąskaita-faktūra įforminamas avanso gavimas, – avanso gavimo diena, kai ji nesutampa su PVM sąskaitos-faktūros išrašymo data;

9) tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos vieneto kaina (be PVM), taip pat nuolaidos, neįtrauktos į vieneto kainą;

10) tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų, apmokestinamų taikant vienodą tarifą, apmokestinamoji vertė;

11) PVM tarifas (tarifai);

12) PVM suma eurai;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

13) kai įforminamas prekių ir (arba) paslaugų, kurios neapmokestinamos arba apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, tiekimas (teikimas), – nuoroda į atitinkamą šio Įstatymo arba Direktyvos 2006/112/EB nuostatą arba bet kokia kita nuoroda, kad prekės (paslaugos) neapmokestinamos, apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą;

14) šio Įstatymo 2 straipsnio 16 dalyje nurodyti duomenys apie naują transporto priemonę (t. y. eksploatavimo pradžią, ridą, valandų skaičius) – naujos transporto priemonės tiekimo į kitą valstybę narę atveju;

15) kai taikoma speciali turizmo paslaugų apmokestinimo PVM schema, nurodyta šio Įstatymo XII skyriaus antrajame skirsnyje, – nuoroda „Maržos apmokestinimo schema. Kelionių agentūros“, o kai taikoma speciali naudotų prekių, meno kūrinių, kolekcinio ir antikvarinių daiktų apmokestinimo PVM schema, nurodyta šio Įstatymo XII skyriaus trečiajame skirsnyje, – atitinkama nuoroda „Maržos apmokestinimo schema. Naudotos prekės“, „Maržos apmokestinimo schema. Meno kūriniai“ arba „Maržos apmokestinimo schema. Kolekcionavimo objektai ir antikvariniai daiktai“;

16) fiskalinio agento PVM mokėtojo kodas, pavadinimas arba vardas, pavardė (jeigu tai fizinis asmuo) ir adresas, – kai pagal šį Įstatymą prievolė apskaičiuoti PVM tenka užsienio apmokestinamojo asmens paskirtam fiskaliniam agentui;

17) kai įforminamas prekių ir (arba) paslaugų, už kurias prievolė apskaičiuoti (arba išskaityti) ir sumokėti PVM tenka pirkėjui (klientui), tiekimas (teikimas), – nuoroda „Atvirkštinis apmokestinimas“;

18) kai prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda gavus atlygį už patiektas prekes ar suteiktas paslaugas, – nuoroda „Pinigų apskaitos sistema“;

19) kai PVM sąskaitą faktūrą prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo vardu įformina pirkėjas, – nuoroda „Sąskaitų faktūrų išsirašymas“.

2. Kai pagal šio Įstatymo nuostatas PVM sąskaitomis-faktūromis privaloma įforminti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą fiziniams asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, ir kai tiekiamos PVM neapmokestinamos prekės ir teikiamos PVM neapmokestinamos paslaugos, kurių sąrašą tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ir kurios nurodytos šio Įstatymo IV skyriuje, Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka kai kurie iš šio straipsnio 1 dalyje išvardytų rekvizitų gali būti nenurodomi.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti supaprastintus reikalavimus PVM sąskaitoms-faktūroms, kuriomis įforminamas prekių tiekimas bei paslaugų teikimas šio Įstatymo 5, 6, 8 ir 9 straipsniuose nurodytais atvejais.

4. Jeigu šio Įstatymo 79 straipsnio 5 dalyje nurodyta tvarka viena PVM sąskaita-faktūra įforminamos kelių PVM mokėtojų bendrai tiekiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos, PVM sąskaitoje-faktūroje vietoj prekių tiekėjo ir (arba) paslaugų teikėjo pavadinimo arba vardo, pavardės (jeigu tai fizinis asmuo) ir PVM mokėtojo kodo nurodomi kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti rekvizitai. Jeigu viena PVM sąskaita-faktūra įforminamos keliems pirkėjams (klientams) bendrai tiekiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos, PVM sąskaitoje-faktūroje vietoj pirkėjo (kliento) pavadinimo arba vardo, pavardės (jeigu tai fizinis asmuo) ir PVM mokėtojo kodo (jei turi) nurodomi kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti rekvizitai.

5. Šio Įstatymo XII skyriuje nustatytais atvejais PVM sąskaitoje-faktūroje PVM tarifas ir suma nenurodomi.

6. Jeigu elektroninėmis priemonėmis tam pačiam pirkėjui vienu metu yra siunčiama keletas PVM sąskaitų-faktūrų, šioms PVM sąskaitoms-faktūroms bendri rekvizitai gali būti nurodyti tik vieną kartą.

7. Mažmeninėje degalų (variklių benzino, dyzelinių degalų, suskystintų dujų) prekyboje parduodant prekes ir paslaugas, kasos aparato kvitas, kuriame nurodyta prekių (paslaugų) vertė (įskaitant PVM) neviršija 150 eurų ir kuriame yra visi teisės aktų nustatyti kasos aparato kvitui privalomi rekvizitai, taip pat rekvizitas (rekvizitai), pagal kurį (kuriuos) galima identifikuoti prekių (paslaugų) pirkėją,

laikomas PVM sąskaita faktūra. Šios dalies nuostatos netaikomos šio Įstatymo 79 straipsnio 14 dalyje nustatytais atvejais.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

8. Kai PVM už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą pagal šio Įstatymo 95 straipsnio nuostatas arba joms tolygias kitų valstybių narių teisės aktų nuostatas privalo apskaičiuoti ir sumokėti jų pirkėjas, išskyrus atvejus, jeigu šių prekių tiekimą arba paslaugų teikimą PVM sąskaita faktūra įformina pirkėjas, vietoj šio straipsnio 1 dalies 9–12 punktuose nustatytų rekvizitų gali būti nurodoma tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė.

9. Supaprastintoje PVM sąskaitoje faktūroje turi būti nurodyta:

- 1) PVM sąskaitos faktūros išrašymo data;
- 2) PVM sąskaitos faktūros numeris, leidžiantis identifikuoti PVM sąskaitą faktūrą;
- 3) prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo PVM mokėtojo kodas;
- 4) prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo pavadinimas arba vardas, pavardė (jeigu tai fizinis asmuo);
- 5) prekių arba paslaugų pirkėjo (kliento) PVM mokėtojo kodas, kurį jis nurodė įsigydamas prekes ar paslaugas. Jeigu Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo tiekia prekes ar teikia paslaugas šalies teritorijoje, pirkėjo PVM mokėtojo kodas (jeigu pirkėjas registruotas PVM mokėtoju) nurodomas visais atvejais;

6) tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų pavadinimas;

7) tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų, apmokestinamų taikant vienodą tarifą, apmokestinamoji vertė;

8) PVM tarifas (tarifai);

9) PVM suma eurais.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [IX-2347](#), 2004-07-13, Žin., 2004, Nr. [117-4370](#) (2004-07-29)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, Žin., 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

81 straipsnis. Mokėjimo įforminimas

Kai įsigyta žemės ūkio produkcijos, už kurią tiekėjas yra pasirinkęs PVM skaičiuoti pagal specialią šio Įstatymo 14 straipsnio 9 dalyje nustatytą tvarką, pirkėjas, mokėdamas atlygį, šį mokėjimą turi įforminti apskaitos dokumentu, kurio antrasis egzempliorius atiduodamas produkcijos tiekėjui, o pirmasis lieka pirkėjui. Be visų privalomų apskaitos dokumento rekvizitų, jame privalo būti nurodyta:

1) produkcijos tiekėjo PVM mokėtojo kodas, pavadinimas ir kodas, o jeigu tai fizinis asmuo, – vardas, pavardė;

2) produkcijos pirkėjo PVM mokėtojo kodas (jei turi), pavadinimas ir kodas, o jeigu tai fizinis asmuo, – vardas, pavardė;

3) PVM sąskaitos-faktūros, kuria įformintas žemės ūkio produkcijos, už kurią apmokama, tiekimas, išrašymo data, serija ir numeris;

4) mokamo atlygio suma (išskyrus patį PVM) ir PVM suma. Jeigu yra mokama PVM suma, apskaičiuota nuo į apmokestinamąją vertę įtrauktų subsidijų ar dotacijų, ši suma turi būti nurodyta atskirai;

5) mokėjimo data.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1362](#), 2003-03-13, Žin., 2003, Nr. [32-1310](#) (2003-04-02)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

82 straipsnis. Neteko galios nuo 2013-01-01.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

83 straipsnis. Kreditiniai ir debetiniai dokumentai

1. Jeigu po prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo keičiasi tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė ir (arba) kiekis, suteikiamos įvairios nuolaidos, prekės (ar jų dalis) grąžinamos, prekių (ar jų dalies) arba paslaugų atsisakoma ar dėl kokių nors kitų priežasčių keičiasi pirkėjo (kliento) mokėtinas atlygis, kreditinį dokumentą, kuriuo įforminami minėtų aplinkybių pasikeitimai, privalo išrašyti asmuo, kuris išrašė pradinį prekių tiekimą arba paslaugų teikimą įforminantį apskaitos dokumentą. Šalių susitarimu minėtų aplinkybių pasikeitimas gali būti įformintas ne prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo išrašomu kreditiniu dokumentu, o pirkėjo (kliento) išrašomu debetiniu dokumentu, jeigu pirkėjas (klientas) yra PVM mokėtojas.

2. Bet kokie pasikeitimai, įforminti kreditiniais ir (arba) debetiniais dokumentais, privalo būti įtraukiami į prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo, taip pat pirkėjo (kliento) PVM apskaitą.

3. Kreditiniuose ir debetiniuose dokumentuose nurodomi šio Įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nustatyti PVM sąskaitų faktūrų rekvizitai (įskaitant netikslinamus rekvizitus), tikslinamos PVM sąskaitos faktūros išrašymo data, serija, numeris (jeigu įmanoma tiksliai nustatyti, kurio apskaitos dokumento duomenys tikslinami) ar pateikiami kiti duomenys (jeigu neįmanoma tiksliai nustatyti, kurio apskaitos dokumento duomenys tikslinami) apie tikslinamus apskaitos dokumentus (laikotarpis, kuriuo buvo patiekta prekės ar suteiktos paslaugos, ir kt.).

4. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalies nuostatą, asmuo gali pasirinkti kreditiniuose ir debetiniuose dokumentuose nurodyti šio Įstatymo 80 straipsnio 9 dalyje nustatytus supaprastintų PVM sąskaitų faktūrų rekvizitus. Tokiais atvejais kreditiniuose ir debetiniuose dokumentuose, be nustatytų supaprastintų PVM sąskaitų faktūrų rekvizitų (įskaitant netikslinamus rekvizitus), nurodoma tikslinamos PVM sąskaitos faktūros išrašymo data, serija, numeris (jeigu įmanoma tiksliai nustatyti, kurio apskaitos dokumento duomenys tikslinami) ar pateikiami kiti duomenys (jeigu neįmanoma tiksliai nustatyti, kurio apskaitos dokumento duomenys tikslinami) apie tikslinamus apskaitos dokumentus (laikotarpis, kuriuo buvo patiekta prekės ar suteiktos paslaugos, ir kt.) ir kiti tikslinami rekvizitai, kai tikslinamas apskaitos dokumentas, išrašytas vadovaujantis šio Įstatymo 80 straipsnio 1 dalies nuostatomis. Šios dalies nuostatos netaikomos šio Įstatymo 79 straipsnio 14 dalyje nustatytais atvejais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

84 straipsnis. Mokestinis laikotarpis

1. Mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo, jeigu šiame straipsnyje ar šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje nenustatyta kitaip.

2. Jeigu visos PVM mokėtojo, išskyrus fizinį asmenį, pajamos iš ekonominės veiklos per praėjusius kalendorinius metus neviršijo 300 000 eurų, toks PVM mokėtojas turi teisę pateikti mokesčio administratoriui prašymą mokestiniu laikotarpiu laikyti kalendorinį ketvirtį. Kreiptis į mokesčio administratorių su prašymu mokestiniu laikotarpiu laikyti kalendorinį ketvirtį turi teisę ir naujai įsteigti PVM mokėtojai, kurie numato, kad einamaisiais kalendoriniais metais jų pajamos iš ekonominės veiklos neviršys šioje dalyje nurodyto dydžio.

TAR pastaba. PVM mokėtojui, išskyrus fizinį asmenį, kurio mokestinis laikotarpis iki įstatymo Nr. XIII-1708 įsigaliojimo (2019-07-01) pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 84 straipsnio 2 dalį buvo kalendorinis pusmetis, po šio įstatymo įsigaliojimo dienos taikomas kalendorinio ketvirčio mokestinis laikotarpis. Jeigu nuo šio įstatymo įsigaliojimo toks PVM mokėtojas pageidauja taikyti kalendorinio mėnesio mokestinį laikotarpį, jis iki 2019 m. liepos 31 d. turi kreiptis į mokesčio administratorių su atitinkamu prašymu.

PVM mokėtojas, išskyrus fizinį asmenį, kurio mokestinis laikotarpis iki šio įstatymo įsigaliojimo buvo kalendorinis mėnuo, pradedant 2019 m. birželio 1 d. gali kreiptis į mokesčio administratorių su prašymu mokestiniu laikotarpiu laikyti kalendorinį ketvirtį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

Nr. [XIII-1708](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20966

3. Jeigu mokestiniu laikotarpiu pasirenkamas kalendorinis ketvirtis, mokestinis laikotarpis PVM mokėtojo prašymu gali būti pakeistas ne anksčiau kaip kalendoriniam ketvirčiui pasibaigus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1708](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20966

4. Fizinio asmens PVM mokėtojo mokestinis laikotarpis yra kalendorinis pusmetis, jeigu fizinis asmuo nesikreipia į vietos mokesčio administratorių su prašymu mokestiniu laikotarpiu laikyti kalendorinį mėnesį. Mokestinis laikotarpis gali būti pakeistas į kalendorinį mėnesį nuo kito (po prašymo pateikimo) kalendorinio pusmečio pradžios. Jeigu mokestiniu laikotarpiu fizinis asmuo pasirenka kalendorinį mėnesį, jis gali kreiptis su prašymu mokestiniu laikotarpiu vėl laikyti kalendorinį pusmetį, tačiau mokestinis laikotarpis gali būti taip pakeistas ne anksčiau kaip nuo kito (po prašymo pateikimo) kalendorinio pusmečio pradžios.

5. Juridinis asmuo arba užsienio apmokestinamasis asmuo PVM mokėtojas, turi teisę centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka kreiptis į vietos mokesčio administratorių su prašymu nustatyti kitokį mokestinį laikotarpį negu kalendorinis mėnuo, jeigu toks laikotarpis būtų patogesnis PVM mokėtojui dėl juridinio asmens PVM mokėtojo atžvilgiu patronuojančio užsienio apmokestinamojo asmens arba užsienio apmokestinamojo asmens PVM mokėtojo nusistatytos atskaitomybės ypatumų. Kitoks mokestinis laikotarpis nustatomas laikantis šių nuostatų:

- 1) jis negali būti ilgesnis kaip 60 dienų;
- 2) PVM mokėtojo finansinių metų pirmojo mokestinio laikotarpio pradžia ir paskutinio mokestinio laikotarpio pabaiga turi sutapti su atitinkamų kalendorinių metų pradžia ir pabaiga.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais, kai tai reikalinga mokestinių prievolių įvykdymui (įskaitant PVM skirtumo įskaitymo bei grąžinimo pagrįstumą) užtikrinti, mokesčio administratorius turi teisę nurodyti, kad PVM mokėtojo mokestinis laikotarpis yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis, neatsižvelgiant į tai, kad šis PVM mokėtojas pagal šio straipsnio 2 arba 5 dalį kreipėsi dėl kitokio mokestinio laikotarpio ir (arba) jam kitoks mokestinis laikotarpis buvo nustatytas.

7. PVM mokėtojams, kurie įsigyja prekes iš kitų valstybių narių ir paslaugas, kurias šalies teritorijoje teikia kitos valstybės narės PVM mokėtojai ir už kurias šių paslaugų pirkėjai šio Įstatymo 95 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM, šio straipsnio 2–6 dalių nuostatos netaikomos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1098](#), 2002-09-24, Žin., 2002, Nr. [96-4173](#) (2002-10-04)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

85 straipsnis. Mokestinio laikotarpio PVM deklaracijos pateikimo terminas

1. Jeigu mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo, mokestinio laikotarpio PVM deklaracija turi būti pateikta ne vėliau kaip iki kito mėnesio 25 dienos.

1¹. Jeigu mokestinis laikotarpis yra kalendorinis ketvirtis, PVM deklaracija pateikiama ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmo mėnesio 25 dienos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-1708](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20966

2. Jeigu mokestinis laikotarpis yra kalendorinis pusmetis, PVM deklaracija pateikiama ne vėliau kaip iki kito pusmečio pirmo mėnesio 25 dienos.

3. Jeigu mokestinis laikotarpis yra nustatytas vadovaujantis šio Įstatymo 84 straipsnio 5 dalimi, mokestinio laikotarpio PVM deklaracija turi būti pateikta ne vėliau kaip per 25 dienas nuo jo pabaigos.

4. Jeigu taikomos šio Įstatymo XII skyriaus penktojo skirsnio nuostatos, PVM deklaracijos pateikimo terminas yra nustatytas šio Įstatymo 115⁽³⁾ straipsnyje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

86 straipsnis. Mokestinio laikotarpio PVM deklaracija

Mokestinio laikotarpio PVM deklaracijos formą, reikalaujamus joje pateikti duomenis ir jos užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius.

87 straipsnis. Metinė PVM deklaracija ir jos pateikimo terminas

1. Jeigu pasibaigus kalendoriniams metams ir nustačius jų faktinius rodiklius šio Įstatymo VIII skyriuje nustatyta tvarka turi būti patikslinta PVM atskaita, PVM mokėtojas ne vėliau kaip iki kitų

kalendorinių metų spalio 1 dienos privalo pateikti metinę PVM deklaraciją, kurioje deklaruojamos PVM atskaitą tikslinančios sumos.

2. Metinės PVM deklaracijos formą, reikalaujamus joje pateikti duomenis ir užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius.

88 straipsnis. Išregistruojamo iš PVM mokėtojų arba likviduojamo asmens PVM deklaracija

1. Jeigu apmokestinamasis asmuo buvo išregistruotas (paties prašymu ar mokesčio administratoriaus iniciatyva) iš PVM mokėtojų, per 20 dienų po išregistravimo jis privalo pateikti specialią išregistruojamo iš PVM mokėtojų arba likviduojamo asmens PVM deklaraciją ir joje šio Įstatymo nustatyta tvarka deklaruoti visas likusias prievoles, susijusias su PVM apskaičiavimu ir sumokėjimu. Jeigu PVM mokėtojas likviduojamas, pateikti specialią išregistruojamo iš PVM mokėtojų arba likviduojamo asmens PVM deklaraciją ir joje šio Įstatymo nustatyta tvarka deklaruoti visas likusias prievoles, susijusias su PVM apskaičiavimu ir sumokėjimu, privaloma iki likvidavimo.

1¹. PVM mokėtojai, kurie išgabena prekes į kitą valstybę narę pagal prekių pristatymui, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, taikomas sąlygas, nustatytas šio Įstatymo 4² straipsnyje, tokių prekių išgabenimą privalo nurodyti prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitoje pateikdami informaciją apie asmenų, nurodytų šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 3 punkte ar to paties straipsnio 2 dalyje PVM mokėtojo kodus ir informaciją apie bet kokią pateiktos informacijos pasikeitimą. Informacija pateikiama to kalendorinio mėnesio, kurį buvo išgabentos prekės arba pasikeitė informacija, prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitoje.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

2. Išregistruojamo iš PVM mokėtojų arba likviduojamo asmens PVM deklaracijos formą, reikalaujamus joje pateikti duomenis, jos užpildymo ir pateikimo tvarką (o teikiamai likviduojamų PVM mokėtojų – ir konkrečius pateikimo terminus) nustato centrinis mokesčio administratorius.

88¹ straipsnis. Prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaita

1. PVM mokėtojai, tiekiantys į kitą valstybę narę prekes ir (arba) teikiantys paslaugas, kurių teikimo vieta remiantis kriterijais, nustatančiais paslaugų teikimo vietą, yra kita valstybė narė (pagal nuostatas, iš esmės tolygias šio Įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatoms), pasibaigus kalendoriniam mėnesiui iki kito kalendorinio mėnesio 25 dienos privalo pateikti vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje jie registruoti mokesčių mokėtojais, prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitas. Šiose ataskaitose pateikiama informacija apie kitų valstybių narių PVM mokėtojus, kuriems buvo patiekta prekės taikant šio Įstatymo 49 straipsnio 1 ir 4 dalių nuostatas, PVM mokėtojus, kuriems kitoje valstybėje narėje buvo patiekta iš kitos valstybės narės įsigytos prekės taikant šio Įstatymo 12² straipsnio 3 dalies nuostatas, ir PVM mokėtojus, kuriems kitos valstybės narės teritorijoje buvo suteiktos šio Įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytos paslaugos (išskyrus paslaugas, kurios toje kitoje valstybėje narėje yra neapmokestinamos PVM arba apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą), už kurias šie PVM mokėtojai privalo apskaičiuoti ir sumokėti PVM kitoje valstybėje narėje pagal nuostatas, iš esmės tolygias šio Įstatymo 95 straipsnio 2 dalies nuostatoms. Atitinkamo kalendorinio mėnesio ataskaitoje taip pat pateikiama informacija apie ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais įvykusio šioje dalyje nurodytų prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo apmokestinamosios vertės patikslinimus dėl šio Įstatymo 15 straipsnio 19 dalyje nurodytų aplinkybių, atliktus per tą kalendorinį mėnesį.

2. Išregistruojamas iš PVM mokėtojų ar likviduojamas asmuo prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares atskaitą privalo pateikti ta pačia tvarka kaip ir PVM deklaraciją ir joje nurodyti duomenis nuo atitinkamo kalendorinio mėnesio pradžios iki išregistravimo iš PVM mokėtojų ar likvidavimo.

3. Prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitos formą, reikalaujamus joje pateikti duomenis, ataskaitos užpildymo ir pateikimo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

88² straipsnis. Neteko galios nuo 2016-10-01.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-2039](#), 2015-11-19, paskelbta TAR 2015-11-27, i. k. 2015-18854

89 straipsnis. Už mokestinį laikotarpį mokėtinos į biudžetą PVM sumos apskaičiavimas

1. Apskaičiuojant už mokestinį laikotarpį mokėtiną į biudžetą PVM sumą, iš per mokestinį laikotarpį apskaičiuotos pardavimo PVM už patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas (išskyrus PVM, kurį šio Įstatymo nustatyta tvarka privalo išskaityti ir sumokėti prekių ir (arba) paslaugų pirkėjas) sumos, taip pat iš priklausančios mokėti į biudžetą PVM sumos už įsigytas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu PVM mokėtojas šio Įstatymo nustatyta tvarka įpareigotas šį PVM apskaičiuoti (arba išskaityti) ir sumokėti, bei iš importo PVM sumos, įskaitytos vadovaujantis šio Įstatymo 94 straipsnio nuostatomis, atimama atskaitoma pirkimo ir (arba) importo PVM suma.

2. Jeigu per mokestinį laikotarpį turėjo būti tikslinama apmokestinamoji vertė ir (arba) PVM atskaita, šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka apskaičiuota mokėtina į biudžetą PVM suma didinama arba mažinama atitinkamomis apmokestinamąją vertę ir (arba) PVM atskaitą tikslinančiomis sumomis.

3. Neteko galios nuo 2016-10-01.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2039](#), 2015-11-19, paskelbta TAR 2015-11-27, i. k. 2015-18854

4. Jeigu skaičiuojant šio straipsnio 1–3 dalyse nustatyta tvarka gaunamas neigiamas skaičius, laikoma, kad PVM mokėtojui už mokestinį laikotarpį susidarė grąžintina iš biudžeto PVM suma (šiuo Įstatyme vadinama PVM skirtumu).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

89¹ straipsnis. Už mokestinį laikotarpį mokėtinos į biudžetą PVM sumos tikslinimas dėl beviltiškų skolų

1. Šio Įstatymo 89 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuota mokėtina į biudžetą PVM suma gali būti mažinama šio straipsnio nustatyta tvarka pripažintoms beviltiškoms skoloms (įskaitant pardavimo PVM) priskiriama pardavimo PVM suma. Už patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas gautinas atlygis yra laikomas beviltiška skola (įskaitant pardavimo PVM), jeigu tokio atlygio asmuo negali susigrąžinti praėjus ne mažiau kaip 12 paskutinių kalendorinių mėnesių nuo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinimo momento ir jeigu skolai priskiriama pardavimo PVM suma už patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas buvo apskaičiuota ir deklaruota šio Įstatymo nustatyta tvarka. Visais atvejais asmuo Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka turi įrodyti skolų (įskaitant pardavimo PVM) beviltiškumą ir pastangas šioms skoloms susigrąžinti. Skolai priskiriama pardavimo PVM suma apskaičiuojama proporcingai gautinam atlygiui (atlygio daliai).

2. Jeigu prekės patiektos ar paslaugos suteiktos apmokestinamajam asmeniui arba juridiniam asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, išskyrus atvejus, kai patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų apmokestinamoji vertė yra marža, apskaičiuota šio Įstatymo XII skyriuje nustatyta tvarka, prekių tiekėjas (paslaugų teikėjas) skolos pripažinimą beviltiška ir pardavimo PVM sumos jai priskyrimą ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį skola (įskaitant pardavimo PVM) buvo pripažinta beviltiška, 10 dienas turi įforminti laisvos formos apskaitos dokumentu. Šio apskaitos dokumento išrašymo tvarką ir reikalaujamus jame nurodyti rekvizitus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų saugojimui taikomi šio Įstatymo 78 straipsnyje PVM sąskaitoms faktūroms nustatyti reikalavimai.

4. Jeigu pirkėjas pirkimo PVM už įsigytas prekes ir (arba) paslaugas, už kurias jų tiekėjui (teikėjui) atsirado beviltiška skola (įskaitant pardavimo PVM), buvo įtraukęs į PVM atskaitą, atskaityta pirkimo PVM, priskirto jo neapmokėtai beviltiškai skolai, dalimi remiantis šio straipsnio 2 dalimi išrašytu laisvos formos apskaitos dokumentu didinama mokėtina į biudžetą PVM suma, šiuos duomenis deklaruojant tą mokestinį laikotarpį, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės.

5. Jeigu beviltiška skola (įskaitant pardavimo PVM) visiškai ar iš dalies yra grąžinama prekių tiekėjui (paslaugų tiekėjui), prekių tiekėjas (paslaugų tiekėjas) grąžintai beviltiškai sumai priskiriama pardavimo PVM suma didina mokėtiną į biudžetą PVM sumą tą mokestinį laikotarpį, kurį skola buvo grąžinta. Pirkėjas, grąžinęs skolą, tikslina pirkimo PVM.

6. Jeigu beviltiškų skolų pripažinimo ar atitinkamai jų grąžinimo momentu prekių tiekėjas (paslaugų tiekėjas) arba šių prekių (paslaugų) pirkėjas yra išregistruoti iš PVM mokėtojų, jie šio straipsnio nustatyta tvarka apskaičiuotas papildomai mokėtinas ar grąžintinas PVM sumas tikslina pateikdami patikslintą to mokestinio laikotarpio PVM deklaraciją, į kurią buvo įtraukti tikslinamieji duomenys.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos, jeigu prekių tiekėjas (paslaugų tiekėjas) ir prekių (paslaugų) pirkėjas yra susiję asmenys arba jais tapo kalendoriniais metais, einančiais po tų kalendorinių metų, kuriais skola (įskaitant pardavimo PVM) buvo pripažinta beviltiška ir jai priskiriama pardavimo PVM suma buvo sumažinta mokėtina į biudžetą PVM suma.

Pastaba. 89¹ straipsnio nuostatos taikomos pardavimo PVM sumoms, apskaičiuotoms ir deklaruotoms Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nustatyta tvarka nuo 2012 m. sausio 1 d.

Įstatymas papildytas straipsniu

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

90 straipsnis. Mokėtinos į biudžetą PVM sumos sumokėjimas

1. Už mokestinį laikotarpį mokėtina į biudžetą PVM suma, apskaičiuota šio Įstatymo 89 straipsnyje nustatyta tvarka, privalo būti sumokėta į biudžetą ne vėliau kaip iki šio Įstatymo 85 ar 115⁽³⁾ straipsnyje nustatyto mokestinio laikotarpio PVM deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

2. *Neteko galios nuo 2016-01-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2151](#), 2015-12-10, paskelbta TAR 2015-12-16, i. k. 2015-19847

3. *Neteko galios nuo 2016-01-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2151](#), 2015-12-10, paskelbta TAR 2015-12-16, i. k. 2015-19847

4. Jeigu metinėje PVM deklaracijoje apskaičiuojama papildomai mokėtina PVM suma, ji privalo būti sumokėta ne vėliau kaip iki šio Įstatymo 87 straipsnyje nustatyto šios PVM deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

5. Jeigu išregistruojamo iš PVM mokėtojo arba likviduojamo asmens PVM deklaracijoje apskaičiuojama papildomai mokėtina PVM suma, ji privalo būti sumokėta ne vėliau kaip tą pačią dieną, kada pateikiama išregistruojamo iš PVM mokėtojo arba likviduojamo asmens PVM deklaracija, tačiau ne vėliau kaip iki nustatyto šios PVM deklaracijos pateikimo termino pabaigos, jeigu ji per nustatytą terminą nepateikta.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

Nr. [X-1251](#), 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. [80-3222](#) (2007-07-19)

91 straipsnis. Grąžintinos iš biudžeto PVM sumos įskaitymas ir grąžinimas

1. PVM permoka ir už atitinkamą mokestinį laikotarpį susidaręs PVM skirtumas įskaitomi (grąžinami) Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka ir terminais, atsižvelgus į šiame straipsnyje nurodytas išimtis ir apribojimus.

2. Už atitinkamą mokestinį laikotarpį susidariusi ir grąžinama PVM skirtumo suma negali būti didesnė už:

1) sąlyginę 21 procento PVM sumą, apskaičiuotą nuo to mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje deklaruotos apmokestinamosios vertės prekių ir paslaugų, kurioms pritaikytas 0 procentų PVM tarifas, ir

2) sąlyginę 21 procento PVM sumą, apskaičiuotą nuo to mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje deklaruotos apmokestinamosios vertės prekių ir paslaugų, nurodytų šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalies 2 punkte, ir

3) sąlyginę 21 procento PVM sumą, apskaičiuotą nuo to mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje deklaruotos apmokestinamosios vertės prekių ir paslaugų, nurodytų šio Įstatymo

96 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose (išskyrus atvejus, kai prekių tiekėjui (paslaugų teikėjui) teisme pradėta bankroto procedūra), ir

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XII-2105](#), 2015-12-01, paskelbta TAR 2015-12-09, i. k. 2015-19491

4) PVM sumą, per mokestinį laikotarpį atskaitytą už įsigytą ilgalaikį turtą (išskyrus į PVM atskaitą įtrauktą importo PVM sumą, įskaitytą vadovaujantis šio Įstatymo 94 straipsnio nuostatomis, taip pat pirkimo PVM sumą už pasigamintą ilgalaikį materialųjį turtą), ir

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-2105](#), 2015-12-01, paskelbta TAR 2015-12-09, i. k. 2015-19491

5) PVM sumą, per mokestinį laikotarpį atskaitytą už įsigytas ir (arba) importuotas medžiagas, žaliavas ir (arba) paslaugas, skirtas ilgalaikiam turtui pasigaminti ir (arba) nebaigtai statybai (išskyrus į PVM atskaitą įtrauktą importo PVM sumą, įskaitytą vadovaujantis šio Įstatymo 94 straipsnio nuostatomis), ir

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-2105](#), 2015-12-01, paskelbta TAR 2015-12-09, i. k. 2015-19491

6) PVM sumą, per mokestinį laikotarpį atskaitytą už įsigytus ir (arba) importuotus degalus, trąšas, sėklas, pašarus, priemones nuo kenkėjų ir piktžolių (išskyrus į PVM atskaitą įtrauktą importo PVM sumą, įskaitytą vadovaujantis šio Įstatymo 94 straipsnio nuostatomis). Šis punktas taikomas tik PVM mokėtojams, kurių pajamos iš žemės ūkio produkcijos tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo praėjusiais kalendoriniais metais sudarė ne mažiau kaip 50 procentų visų pajamų.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-2105](#), 2015-12-01, paskelbta TAR 2015-12-09, i. k. 2015-19491

3. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas neįskaityta ir negrąžinta iki kalendorinio pusmečio pabaigos susidariusio PVM skirtumo suma PVM mokėtojui gali būti grąžinta tam kalendoriniam pusmečiui pasibaigus, tačiau tik tuo atveju, jeigu asmuo buvo įregistruotas PVM mokėtoju ne vėliau kaip prieš 3 mėnesius iki to kalendorinio pusmečio pabaigos.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyti apribojimai netaikomi PVM mokėtojams, atitinkantiems centrinio mokesčių administratoriaus nustatytus reikalavimus.

5. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti apribojimai netaikomi grąžinant metinėje PVM deklaracijoje nurodytą grąžintiną PVM sumą, taip pat jeigu PVM mokėtojas likviduojamas arba apmokestinamasis asmuo išregistruojamas iš PVM mokėtojų.

6. PVM skirtumo grąžinimas ar įskaitymas sustabdomas, kai įgaliotos tirti nusikaltimus institucijos mokesčio administratoriui pateikia duomenis apie pradėtą PVM mokėtojo veiklos tyrimą dėl nusikalstamos veikos, jeigu tai yra susiję ar gali būti susiję su netinkamu PVM mokėtojo prievolių vykdymu (įskaitant neteisėtą PVM skirtumo grąžinimą ir įskaitymą). Jeigu atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą, ikiteisminis tyrimas arba iškelta baudžiamoji byla nutraukti ar baudžiamojoje byloje įsiteisėja išteisinamasis nuosprendis, PVM skirtumas grąžinamas (įskaitomas) šio ir Mokesčių administravimo įstatymų nustatyta tvarka. Įgaliotos tirti nusikaltimus institucijos mokesčio administratoriui privalo pateikti duomenis apie pradėtą PVM mokėtojo veiklos tyrimą dėl nusikalstamos veikos, jeigu tai susiję ar gali būti susiję su netinkamu PVM mokėtojo prievolių vykdymu (įskaitant neteisėtą PVM skirtumo grąžinimą bei įskaitymą).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1362](#), 2003-03-13, *Žin.*, 2003, Nr. [32-1310](#) (2003-04-02)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, *Žin.*, 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

Nr. [X-1251](#), 2007-07-03, *Žin.*, 2007, Nr. [80-3222](#) (2007-07-19)

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, *Žin.*, 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

Nr. [XI-386](#), 2009-07-22, *Žin.*, 2009, Nr. [93-3978](#) (2009-08-04)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, *Žin.*, 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

91⁽¹⁾ straipsnis. Neteko galios nuo 2010-01-01.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

92 straipsnis. PVM mokėtojais neįregistruotų asmenų prievolės, susijusios su PVM mokėjimu

1. Apmokestinamasis asmuo, privalėjęs pateikti prašymą įregistruoti jį PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 71 straipsnį arba pagal 71¹ straipsnį, tačiau to nepadaręs, privalo laikydamasis šiame straipsnyje nustatytos tvarkos skaičiuoti ir mokėti į biudžetą PVM už prekes ir paslaugas, už kurias jis pagal šio Įstatymo nuostatas privalėtų skaičiuoti ir mokėti PVM būdamas PVM mokėtoju. Mokėtina už patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas PVM suma apskaičiuojama pagal tokią formulę (kai taikoma šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalis, – už patiektas prekes ir suteiktas paslaugas, už kurias atlygis neviršijo šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalyje nurodytos 45 000 eurų sumos, PVM neskaičiuojamas, tačiau tuo atveju, kai nurodytoji riba viršijama, PVM privalo būti apskaičiuojamas už visas patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas, dėl kurių tiekimo (teikimo) nurodytoji riba buvo viršyta):

$$\text{Mokėtina PVM suma} = \text{atlygis} \cdot T / (100 \% + T),$$

čia: T – šioms prekėms ir (arba) paslaugoms šiame Įstatyme nustatytas PVM tarifas (procentais);

* – daugybos ženklas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

2. Asmuo, privalėjęs pateikti prašymą įregistruoti jį PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 71⁽¹⁾ straipsnį, tačiau to nepadaręs, privalo laikydamasis šiame straipsnyje nustatytos tvarkos skaičiuoti ir mokėti į biudžetą PVM už prekes ir paslaugas, už kurias jis pagal šio Įstatymo nuostatas privalėtų skaičiuoti ir mokėti PVM būdamas PVM mokėtoju, išskyrus atvejus, kuriais už šias prekes ar paslaugas PVM Lietuvos Respublikoje sumokėjo šių prekių tiekėjas (paslaugų teikėjas).

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti asmenys, taip pat kiti PVM mokėtojais neįsiregistravę užsienio apmokestinamieji asmenys, kurie šalies teritorijoje tiekia (teikia) PVM apmokestinamas prekes (paslaugas), išskyrus nurodytąsias šio Įstatymo 117 straipsnio 2 dalyje, už konkretų kalendorinį mėnesį mokėtiną į biudžetą (grąžintiną iš biudžeto) PVM sumą apskaičiuoja laikydamiesi šio Įstatymo 89 straipsnio nustatytos tvarkos, iki kito mėnesio 25 dienos pateikdami centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos formos PVM mokėtoju neįregistruoto asmens PVM apyskaitą. Už konkretų kalendorinį mėnesį apskaičiuota mokėtina į biudžetą PVM suma į biudžetą turi būti sumokėta iki kito mėnesio 25 dienos.

4. Už šio straipsnio 1 dalyje nurodytų apmokestinamųjų asmenų tiekiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka apskaičiuota PVM suma negali būti išskiriama apskaitos dokumentuose, kuriais įforminamas šių prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas.

5. Asmuo, kuris nėra PVM mokėtojas, bet privalo sumokėti PVM į biudžetą pagal šio Įstatymo 53 straipsnio nuostatas, privalo jį sumokėti ne vėliau kaip per 10 dienų nuo aplinkybių, dėl kurių atsirado prievolė apskaičiuoti PVM, susidarymo, o asmuo, privalantis sumokėti PVM į biudžetą pagal 71 straipsnio 6 dalies nuostatas, privalo jį sumokėti ne vėliau kaip per 10 dienų nuo dokumento, kuriame nepagrįstai išskirtas PVM, išrašymo.

6. Juridinis asmuo, kuris nėra ir pagal šį Įstatymą neprivalo būti PVM mokėtoju, į kitą valstybę narę tiekiantis naują transporto priemonę, privalo ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio sandorio sudarymo pateikti centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos formos specialią deklaraciją. Šios deklaracijos užpildymo ir pateikimo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius. Kai naują transporto priemonę į kitą valstybę narę tiekia fizinis asmuo, kuris nėra ir pagal šį Įstatymą neprivalo būti PVM mokėtoju, jis privalo ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio sandorio sudarymo pateikti centrinio mokesčio administratoriaus nustatytus dokumentus, susijusius su šiuo sandoriu (šių dokumentų pateikimo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius). Šioje dalyje nurodytiems asmenims pirkimo (importo) PVM suma, atskaityta pagal šio Įstatymo 58 straipsnio 2 dalį, grąžinama ne anksčiau, negu pateikiami įrodymai, kad už patiektą naują transporto priemonę PVM sumokėtas kitoje valstybėje narėje. Atskaityta suma grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatytais terminais ir tvarka.

7. Juridinis asmuo, kuris nėra ir pagal šį Įstatymą neprivalo būti PVM mokėtoju, iš kitos valstybės narės įsigijęs akcizais apmokestinamų prekių ar naują transporto priemonę, privalo ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šių prekių atgabenimo į šalies teritoriją sumokėti už šias prekes mokėtiną PVM. Kartu turi būti pateikiama centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos formos PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino PVM apyskaita.

8. Kai naują transporto priemonę iš kitos valstybės narės įsigyja fizinis asmuo, kuris nėra ir pagal šį Įstatymą neprivalo būti PVM mokėtoju, jis privalo ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po naujos transporto priemonės įsigijimo, 25 dienos pateikti centrinio mokesčio administratoriaus nustatytus dokumentus, susijusius su šiuo sandoriu. Šių dokumentų pateikimo tvarką nustato centrinis mokesčio

administratorius. Mokestį už įsigytą iš kitos valstybės narės naują transporto priemonę apskaičiuoja mokesčio administratorius. Mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo dienos, kurią fizinis asmuo buvo informuotas apie apskaičiuotą mokesčio sumą.

9. Kiti atvejai, kai asmenys, kurie nėra PVM mokėtojai, privalo skaičiuoti ir mokėti į biudžetą PVM, yra nurodyti šio Įstatymo XI skyriuje.

10. Paslaugų pirkėjas, kuris nėra PVM mokėtojas, bet privalo apskaičiuoti ir sumokėti PVM į biudžetą pagal šio Įstatymo 95 straipsnio 2 dalies nuostatas, PVM privalo sumokėti šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

X SKYRIUS

IMPORTO PVM APSKAIČIAVIMAS IR MOKĖJIMAS

93 straipsnis. Mokėtinios importo PVM sumos apskaičiavimas

Mokėtina importo PVM suma apskaičiuojama šio Įstatymo ir jo taikymą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

94 straipsnis. Importo PVM mokėjimo tvarka

1. Importo PVM už prekes mokamas tokiais pačiais terminais, kaip būtų mokami importo muitai už šias prekes (jeigu jie joms būtų nustatyti), kaip tai nustatyta Sąjungos muitinės kodekse, jį papildančiuose ir įgyvendinančiuose Europos Sąjungos teisės aktuose. Importo PVM už prekes, kurias importuoja PVM mokėtojai, gali būti įskaitomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato ir kriterijus, kuriuos turi atitikti PVM mokėtojai, pageidaujantys įskaityti importo PVM.

2. Tais atvejais, kai importo PVM nėra sumokamas iš anksto ar iš karto atsiradus prievolei jį apskaičiuoti ir kai tai reikalinga tinkamam įsipareigojimų muitinei įvykdymui užtikrinti, atsiradusios mokestinės prievolės įvykdymas užtikrinamas ta pačia tvarka, kokia užtikrinami įsipareigojimai, susiję su importo skola muitinei, kaip tai nustatyta Sąjungos muitinės kodekse, jį papildančiuose ir įgyvendinančiuose Europos Sąjungos teisės aktuose.

3. Sumokėti importo PVM privalo importuotojas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

XI SKYRIUS

ATVEJAI, KAI PIRKĖJAS PRIVALO APSKAIČIUOTI (ARBA IŠSKAITYTI) IR SUMOKĖTI PVM UŽ JAM TIEKIAMAS PREKES IR (ARBA) TEIKIAMAS PASLAUGAS

Skyriaus pavadinimas keistas:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

95 straipsnis. Atvejai, kai pirkėjas privalo apskaičiuoti ir sumokėti PVM už jam tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos tik tokioms užsienio apmokestinamųjų asmenų (toliau šiame skyriuje – užsienio asmuo), neįsikūrusių šalies teritorijoje, šalies teritorijoje tiekiamoms prekėms ir (arba) tiekiamoms paslaugoms, kurios pagal šį Įstatymą:

- 1) yra PVM objektas ir
- 2) nėra neapmokestinamos PVM pagal šio Įstatymo IV skyrių, ir
- 3) nėra apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo VI skyrių.

Neįsikūrusiais šalies teritorijoje užsienio asmenimis šiame straipsnyje laikomi ir šalies teritorijoje padalinį turintys užsienio asmenys, kurie šioje dalyje nurodytą prekių tiekimą ir (arba) paslaugų teikimą vykdo ne per šalies teritorijoje esantį padalinį.

2. Paslaugų pirkėjas, jeigu jis yra apmokestinamasis asmuo, kaip jis suprantamas šio Įstatymo 13 straipsnyje, privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM už jam šalies teritorijoje užsienio asmens, neįsikūrusio šalies teritorijoje, teikiamas paslaugas, nurodytas šio Įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkte.

3. Prekių pirkėjas, jeigu jis yra PVM mokėtojas, privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM už jam šalies teritorijoje užsienio asmens, neįsikūrusio šalies teritorijoje, teikiamas šias prekes:

1) dujas, elektros energiją, šilumos ar vėsumos energiją, nurodytas šio Įstatymo 12 straipsnio 6 dalyje;

2) prekes, kurios yra instaliuojamos ar surenkamos Lietuvoje.

4. Prekių pirkėjas, jeigu jis yra PVM mokėtojas, privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM už jam užsienio asmens šalies teritorijoje teikiamas prekes, kai prekės tiekiamos šio Įstatymo 33⁽¹⁾ straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis.

5. Jeigu šalies teritorijoje neįsikūręs užsienio asmuo šalies teritorijoje vykdo šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nenurodytą veiklą ir nėra įsiregistravęs PVM mokėtoju, jo tiekiamų prekių ir (arba) teikiamų paslaugų pirkėjas, jeigu jis yra apmokestinamasis asmuo, už šias užsienio asmens teikiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas privalo šiame Įstatyme nustatyta tvarka apskaičiuoti ir sumokėti pardavimo PVM. Šios dalies nuostatos netaikomos tuo atveju, jeigu pirkėjas yra užsienio asmuo, kuris neturi padalinio ir (arba) nėra registruotas PVM mokėtoju šalies teritorijoje.

6. Jeigu pirkėjas yra PVM mokėtojas, už užsienio asmens šalies teritorijoje patiektas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas per mokestinį laikotarpį apskaičiuotas pardavimo PVM įtraukiamas į pirkėjo to mokestinio laikotarpio PVM deklaraciją kaip priklausantis mokėti į biudžetą PVM. Taip apskaičiuotos pardavimo PVM sumos šiame Įstatyme nustatyta bendra tvarka gali būti pirkėjo atskaitytos kaip ir kitas pirkimo PVM.

7. Jeigu pirkėjas nėra PVM mokėtojas, šiame straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuotą pardavimo PVM sumą jis privalo sumokėti į biudžetą iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį šis mokestis turėjo būti apskaičiuotas, 25 dienos. Kartu turi būti pateikiama centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos formos PVM mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino PVM apyskaita.

8. Užsienio asmenų išrašomuose apskaitos dokumentuose, kuriais įforminamas šiame straipsnyje nurodytų prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas, Lietuvos Respublikos PVM nenurodomas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, *Žin.*, 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

96 straipsnis. Atvejai, kai pirkėjas privalo išskaityti ir sumokėti PVM už jam teikiamas prekes ar teikiamas paslaugas

1. PVM mokėtojas, kuriam išrašomas prekių tiekimą arba paslaugų teikimą įforminantis dokumentas, privalo išskaityti ir sumokėti į biudžetą:

1) PVM, apskaičiuotą už nuosavybės teisės objektus, perimtus kaip turtinis įnašas arba dėl kito PVM mokėtojo reorganizavimo, t. y. PVM mokėtojas, perimantis nuosavybės teisės objektus kaip turtinį įnašą arba dėl kito PVM mokėtojo reorganizavimo;

2) šio Įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nustatyto prekių tiekimo atveju apskaičiuotą PVM už perduodamą pastato (statinio) esminį pagerinimą, t. y. PVM mokėtojas – pagerinto pastato (statinio) daikto savininkas;

3) PVM, apskaičiuotą už šio Įstatymo 7 straipsnio 4 punkte numatytus statybos darbus, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 2 straipsnio 90 dalyje, t. y. apmokestinamasis asmuo PVM mokėtojas, kurio užsakymu atliekami statybos darbai;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-817](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20011

4) kitais Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais apskaičiuotą PVM, kai PVM už teikiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas išskaito ir sumoka į biudžetą šių prekių ir (arba) paslaugų pirkėjas (klientas), jeigu jis yra PVM mokėtojas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1502](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21259

2. Neteko galios nuo 2006-12-16.

3. Per mokestinį laikotarpį išskaitytos PVM sumos, kurias pagal šio straipsnio nuostatas privalo sumokėti į biudžetą prekių ir (arba) paslaugų pirkėjas (klientas), įtraukiamos į pirkėjo (kliento) to mokestinio laikotarpio PVM deklaraciją kaip priklausantis mokėti į biudžetą PVM. Šios PVM sumos bendra šiame Įstatyme nustatyta tvarka gali būti pirkėjo (kliento) atskaitytos kaip ir kitas pirkimo PVM.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato šio straipsnio taikymo tvarką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1098](#), 2002-09-24, *Žin.*, 2002, Nr. [96-4173](#) (2002-10-04)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, *Žin.*, 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

XII SKYRIUS SPECIALIOS APMOKESTINIMO PVM SCHEMOS

PIRMASIS SKIRSNIS KOMPENSACINIO PVM TARIFO ŪKININKAMS SCHEMA

97 straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. Šio skirsnio nuostatos taikomos ūkininkams, kurie atitinka visus šiuos reikalavimus:

1) bendra atlygio per metus (paskutinius 12 mėnesių) už vykdant ekonominę veiklą patiektas prekes ir suteiktas paslaugas suma neviršija šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos. Jeigu visų ūkininko ir jo partnerių atlygio už vykdant ekonominę veiklą patiektas prekes ir suteiktas paslaugas bendra suma kartu minėtą ribą viršija, laikoma, kad ūkininkas šio reikalavimo neatitinka;

2) yra įregistravę ūkininko ūkį Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatymo nustatyta tvarka arba turi dokumentus, patvirtinančius žemės suteikimą asmeniniam ūkiui;

3) registruotas ūkininko ūkio žemės plotas arba suteiktas asmeniniam ūkiui žemės plotas neviršija Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyto dydžio (hektarais).

2. Ūkininkas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalies reikalavimus, turi teisę būti įregistruotas PVM mokėtoju bendra šio Įstatymo IX skyriuje nustatyta tvarka. Jeigu ūkininkas yra įregistruotas PVM mokėtoju, šio skirsnio nuostatos jam negali būti taikomos. Ūkininkui šio skirsnio nuostatos negali būti taikomos ir tuo atveju, jeigu ūkininkas ar bent vienas ūkininko partneris yra įregistruotas PVM mokėtoju.

3. Ūkininkų, kuriems taikoma kompensacinio PVM tarifo schema, registravimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1534](#), 2003-04-22, *Žin.*, 2003, Nr. [42-1924](#) (2003-05-01)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

98 straipsnis. Kompensacinio PVM tarifo taikymas

1. Ūkininkai, kuriems taikoma kompensacinio PVM tarifo schema, turi teisę gauti iš pirkėjų (klientų), kompensacinį priedą už:

1) žemės ūkio produkciją ir žemės ūkio paslaugas (pagal šio Įstatymo 1 priede nurodytą žemės ūkio paslaugų sąrašą), kai ji tiekama (jos teikiamos) apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra ūkininkai, kuriems Lietuvos Respublikoje taikoma kompensacinio PVM tarifo schema;

2) žemės ūkio produkciją, kai ji tiekama į kitą valstybę narę PVM mokėtoju įregistruotam juridiniam asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo.

2. Kompensacinio priedo dydis apskaičiuojamas nuo pirkėjų (klientų) mokamo atlygio (išskyrus patį kompensacinį priedą) už ūkininkų tiekiamą žemės ūkio produkciją ir (arba) teikiamas žemės ūkio paslaugas taikant šio Įstatymo 100 straipsnyje nustatytą kompensacinį PVM tarifą.

3. Kompensacinio priedo dydis privalo būti nurodytas apskaitos dokumentuose, kuriais įforminamas žemės ūkio produkcijos tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas. Kompensacinio priedo suma įtraukiama į žemės ūkio produkcijos ir (arba) paslaugų pirkėjo PVM mokėtojo PVM atskaitą bendra šiame Įstatyme nustatyta tvarka kaip ir kitas pirkimo PVM.

4. Ūkininko, kuriam taikoma kompensacinio PVM tarifo schema, žemės ūkio produkcijos tiekimas Lietuvos Respublikos PVM mokėtojams įforminamas šio Įstatymo 79 straipsnio 9 dalyje nustatyta tvarka. Žemės ūkio produkcijos tiekimas kitiems asmenims bei žemės ūkio paslaugų teikimas įforminamas laisvos formos apskaitos dokumentu. Šį dokumentą išrašo pirkėjas, jeigu jis yra Lietuvos

Respublikos PVM mokėtojas, arba pats ūkininkas – kitais atvejais. Šiame apskaitos dokumente privalo būti nurodyti visi pagal buhalterinę apskaitą reglamentuojančius teisės aktus privalomi rekvizitai ir papildomi rekvizitai, kurių sąrašą nustato centrinis mokesčio administratorius.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka kompensacinis priedas, pirkėjų sumokėtas ūkininkams, kuriems pagal šį skirsnį taikoma kompensacinio PVM tarifo schema, pirkėjams gražinamas už:

1) žemės ūkio produkciją, patiektą į kitą valstybę narę PVM mokėtoju esančiam apmokestinamajam asmeniui arba PVM mokėtoju esančiam juridiniam asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo;

2) žemės ūkio produkciją, kuriai (jei ją tiekė ne ūkininkas, kuriam taikoma kompensacinio PVM tarifo schema) būtų taikomos šio Įstatymo VI skyriaus nuostatos ir kuri tiekama apmokestinamajam asmeniui, įsikūrusiam už Europos Sąjungos teritorijos ribų, jeigu šią produkciją šis apmokestinamasis asmuo naudoja veiklai už šalies teritorijos ribų, kuriai, jeigu ji būtų vykdoma Lietuvoje, tenkantis pirkimo (importo) PVM galėtų būti atskaitomas, ir (arba) veiklai, apmokestinamai taikant 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo VI skyriaus nuostatas, ir (arba) teikiant paslaugas valstybėje narėje, kurioje įsikūręs jų pirkėjas, jeigu šis pirkėjas privalo už šias paslaugas apskaičiuoti ir sumokėti PVM;

3) žemės ūkio paslaugas, suteiktas kitos valstybės narės apmokestinamajam asmeniui arba apmokestinamajam asmeniui, įsikūrusiam už Europos Sąjungos teritorijos ribų, jeigu šios paslaugos naudojamos veiklai už šalies teritorijos ribų, kuriai, jeigu ji būtų vykdoma Lietuvoje, tenkantis pirkimo (importo) PVM galėtų būti atskaitomas, ir (arba) veiklai, apmokestinamai taikant 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo VI skyriaus nuostatas, ir (arba) teikiant paslaugas valstybėje narėje, kurioje įsikūręs jų pirkėjas, jeigu šis pirkėjas privalo už šias paslaugas apskaičiuoti ir sumokėti PVM.

6. Šio straipsnio 5 dalies 2 ir 3 punktų nuostatos netaikomos, jeigu valstybėje, kurioje pirkėjas įsikūręs, jam taikomos nuostatos, iš esmės tolygios šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalies nuostatomis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1362](#), 2003-03-13, *Žin.*, 2003, Nr. [32-1310](#) (2003-04-02)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

99 straipsnis. Kompensacinio PVM tarifo taikymo apskaita

1. Ūkininkai, kuriems taikoma kompensacinio PVM tarifo schema, tvarko patiektos žemės ūkio produkcijos ir suteiktų žemės ūkio paslaugų apskaitą centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.

2. Ūkininkai, kuriems taikoma kompensacinio PVM tarifo schema, neturi teisės į PVM atskaitą ir jiems netaikomi šio Įstatymo reikalavimai, jei jie taikomi tik PVM mokėtojams.

3. Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys, šalies teritorijoje įsigyjantys žemės ūkio produkciją ir (arba) paslaugas iš ūkininkų, kuriems taikoma kompensacinio PVM tarifo schema, teikia centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos formos tokių įsigijimų ataskaitas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

100 straipsnis. Kompensacinio PVM tarifo dydis

Kompensacinis PVM tarifas – 6 procentai.

ANTRASIS SKIRSNIS TURIZMO PASLAUGŲ APMOKESTINIMO SCHEMA

101 straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. Šio skirsnio nuostatos taikomos tik toms turizmo paslaugoms, kurias PVM mokėtojas įsigyja iš kitų apmokestinamųjų asmenų ir vėliau savo vardu teikia pirkėjui (klientui) (toliau šiame skirsnyje toks PVM mokėtojas vadinamas kelionės organizatoriumi). Jeigu pirkėjui (klientui) parduodamas kelių iš kitų apmokestinamųjų asmenų įsigytų turizmo paslaugų, teikiamų vienos kelionės metu, rinkinys, laikoma, kad kelionės organizatorius pirkėjui (klientui) suteikė vieną paslaugą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

2. Kelionės organizatoriaus teikiamos paslaugos, kurioms taikomos šio skirsnio nuostatos, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje, jeigu kelionės organizatorius:

1) yra įsikūręs šalies teritorijoje, išskyrus atvejus, kai paslauga suteikta per šalies teritorijoje įsikūrusio kelionės organizatoriaus padalinį užsienio valstybėje;

2) yra užsienio apmokestinamasis asmuo, teikiantis paslaugą per savo padalinį šalies teritorijoje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

102 straipsnis. Apmokestinamoji vertė

1. Kelionės organizatoriaus pirkėjui (klientui) suteiktos paslaugos apmokestinamoji vertė yra kelionių organizatoriaus marža, apskaičiuota šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Kelionės organizatoriaus marža nustatoma kaip sumos (išskyrus patį PVM), kurią už kelionės organizatoriaus teikiamą paslaugą jam turi sumokėti pirkėjas (klientas), ir sumos (įskaitant PVM), kurią kelionės organizatorius sumokėjo ar turi sumokėti kitiems apmokestinamiesiems asmenims už šią turizmo paslaugą ar paslaugas (jeigu pirkėjui (klientui) parduodamas rinkinys), skirtumas. Skaičiuojant kelionės organizatoriaus maržą, neatsižvelgiama į tai, ar tos kitų apmokestinamųjų asmenų teikiamos paslaugos yra apmokestinamos PVM, ar ne.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

103 straipsnis. PVM atskaitos ypatybės

1. Kelionės organizatorius šio Įstatymo 102 straipsnio 2 dalyje nurodyto kitiems apmokestinamiesiems asmenims sumokėto ar sumokėtino pirkimo PVM už iš jų įsigytas turizmo paslaugas neturi teisės įtraukti į PVM atskaitą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

2. Pirkimo ir (arba) importo PVM, nenurodytas šio straipsnio 1 dalyje, atskaitomas laikantis šiame Įstatyme nustatytos bendros tvarkos.

104 straipsnis. Sandoriai už Europos Sąjungos teritorijos ribų

Kelionės organizatoriaus teikiamos paslaugos apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, kai kelionės organizatorius pirkėjui (klientui) teikia turizmo paslaugas, kurias kiti apmokestinamieji asmenys teikia už Europos Sąjungos teritorijos ribų. Jeigu kelionės organizatorius pirkėjui (klientui) teikia paslaugas, kurių dalį kiti apmokestinamieji asmenys teikia už Europos Sąjungos teritorijos ribų, 0 procentų PVM tarifas taikomas tik šiai paslaugų daliai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

105 straipsnis. Kelionės organizatoriaus teikiamų paslaugų įforminimo ypatybės

Kelionės organizatoriaus pirkėjui (klientui) teikiama paslauga įforminama laikantis šiame Įstatyme nustatytos bendros tvarkos, tačiau paslaugą įforminančiame dokumente neturi būti nurodomi PVM tarifas ir suma.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

TREČIASIS SKIRSNIS

NAUDOTŲ PREKIŲ, MENO KŪRINIŲ, KOLEKCIŲ IR ANTIKVARIŲ DAIKTŲ APMOKESTINIMO SCHEMA

106 straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. PVM mokėtojas, tiekiantis naudotas prekes, meno kūrinius, taip pat kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus, kaip jie apibūrenti šiame straipsnyje, už tiekiamas naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcinis ir antikvarinius daiktus skaičiuoja PVM šiame skirsnyje nustatyta tvarka. Šio skirsnio

nuostatos taikomos PVM mokėtojams, kurie vykdydami savo ekonominę veiklą nuolat verčiasi naudotų prekių, meno kūrinių, taip pat kolekcinį ir (arba) antikvarinių daiktų tiekimu. Kai PVM mokėtojas tiekia savo naudotą ilgalaikį materialųjį turtą, šių sandorių atžvilgiu laikoma, kad jis atitinka šios dalies reikalavimus dėl nuolatinio vertimosi naudotų prekių tiekimu.

2. Šio skirsnio nuostatos taikomos, kai PVM mokėtojas tiekia be PVM Europos Sąjungos teritorijoje įsigytas naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus, taip pat naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus, kuriuos įsigyjant buvo taikoma ši speciali apmokestinimo schema, arba naudotas transporto priemonės, kurias įsigyjant išgabenimo valstybėje narėje buvo taikomos specialios toje valstybėje narėje taikomos pereinamosios nuostatos naudotoms transporto priemonėms. Be to, PVM mokėtojas turi teisę pasirinkti taikyti šio skirsnio nuostatas ir šiems sandoriams:

1) kai tiekiami meno kūriniai, kolekciniai ir (arba) antikvariniai daiktai, kuriuos jis pats importavo ir už kuriuos nustatyta tvarka buvo apskaičiuotas importo PVM;

2) kai tiekiami iš autorių arba jų įpėdinių įsigyti meno kūriniai, kuriuos tiekdami šie asmenys buvo apskaičiavę PVM;

3) kai tiekiami iš apmokestinamųjų asmenų (asmenų, kuriems netaikoma ši speciali apmokestinimo schema) įsigyti meno kūriniai, kuriuos šie asmenys tiekdami buvo apskaičiavę PVM taikydami bet kurioje valstybėje narėje meno kūriniams nustatytą sumažintą PVM tarifą.

3. Šiame skirsnyje aukciono organizatoriumi laikomas apmokestinamasis asmuo, kuris vykdydamas savo ekonominę veiklą siūlo prekes aukcionuose savo vardu, bet prekės pardavėjo sąskaita ir perduoda prekes pirkėjui, pasiūliusiam didžiausią kainą, taip pat savo vardu, bet prekės pardavėjo sąskaita.

4. Šio skirsnio nuostatos taikomos ir aukcionų organizatoriams, per aukcioną tiekiantiems naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus, jeigu tokios prekės per aukcioną parduodamos aukciono organizatoriaus vardu, tačiau prekės pardavėjo sąskaita, ir šis prekės pardavėjas yra:

1) neapmokestinamasis asmuo arba

2) apmokestinamasis asmuo, kurio tiekiamos šios prekės pagal šio Įstatymo 33 straipsnio 1 dalies nuostatas nebūtų apmokestinamos PVM, arba

3) apmokestinamasis asmuo, kuris nėra ir pagal šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalį neprivalo būti įregistruotas PVM mokėtoju. Šis punktas taikomas tik ilgalaikio materialiojo turto tiekimu atveju, arba

4) apmokestinamasis asmuo, kurio tiekiamos šios prekės apmokestinamos šiame skirsnyje nustatyta tvarka, arba

5) apmokestinamasis asmuo, kurio tiekama naudota transporto priemonė apmokestinta išgabenimo valstybėje narėje pagal specialias toje valstybėje narėje taikomas pereinamąsias nuostatas naudotoms transporto priemonėms.

5. Šiame skirsnyje naudotomis prekėmis laikomi bet kokie naudoti kilnojamieji daiktai (išskyrus nurodytus šio straipsnio 6–8 dalyse, taip pat tauriuosius metalus, brangakmenius ir dirbinius iš tauriųjų metalų ir (arba) brangakmenių), kurie gali būti toliau naudojami, neatsižvelgiant į tai, ar prieš naudojant tuos daiktus reikia papildomai remontuoti ir (arba) atlikti kitus jų aptarnavimo darbus, ar ne.

6. Šiame skirsnyje meno kūrinių laikomi:

1) Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) 9701 pozicijoje klasifikuojami paveikslai, piešiniai ir pastelės;

2) KN 9702 pozicijoje klasifikuojami graviūrų, estampų ir litografijų originalai;

3) KN 9703 pozicijoje klasifikuojami skulptūrų ir statulų originalai, jeigu jų nėra pagaminta daugiau kaip 8 kopijos;

4) KN 5805 pozicijoje klasifikuojami gobelenai ir KN 6304 pozicijoje klasifikuojami sienų dekoravimo dirbiniai, kurie pagaminti rankiniu būdu pagal menininkų sukurtus modelius, jeigu jų nėra pagaminta daugiau kaip 8 kopijos.

7. Šiame skirsnyje kolekciniais daiktais laikomi:

1) KN 9704 pozicijoje klasifikuojami pašto arba mokesčių ženklai, pašto antspaudai, pirmosios dienos vokai-antspaudai, pašto (herbinis) popierius ir panašūs spaudiniai;

2) KN 9705 pozicijoje klasifikuojamos zoologijos, botanikos, mineralogijos, anatomijos, istorijos, archeologijos, paleontologijos, etnografijos arba numizmatikos kolekcijos ir kolekcionavimo objektai.

8. Šiame skirsnyje antikvariniais daiktais laikomi KN 9706 pozicijoje klasifikuojami bet kokie daiktai (išskyrus nurodytus šio straipsnio 6 ir 7 dalyse), kurie yra senesni kaip 100 metų.

9. PVM mokėtojai, šio straipsnio 2 dalies 1–3 punktuose nurodytais atvejais pasirinkę taikyti šio skirsnio nuostatas, šį pasirinkimą privalo deklaruoti centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka. Toks pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo pasirinkimo deklaravimo dienos visiems PVM mokėtojo sudaromiems atitinkamiems sandoriams.

10. Šio skirsnio nuostatos netaikomos, kai į kitą valstybę narę tiekiamos naujos transporto priemonės.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1362](#), 2003-03-13, Žin., 2003, Nr. [32-1310](#) (2003-04-02)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

107 straipsnis. Apmokestinamoji vertė

1. Tiekiant šio Įstatymo 106 straipsnio 2 dalyje nurodytas prekes, apmokestinamoji vertė yra pardavėjo marža, apskaičiuota šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Pardavėjo marža apskaičiuojama kaip atlygio (išskyrus patį PVM), kurį pardavėjas gavo arba turi gauti už patiektą prekę, ir sumos (įskaitant PVM), kurią jis sumokėjo arba turi sumokėti savo tiekėjui šią prekę įsigydamas, skirtumas. Jeigu tiekama PVM mokėtojo importuota prekė, papildomai atimama už šią prekę apskaičiuoto importo muito, importo mokesčių ir importo PVM suma.

3. Tiekiant šio Įstatymo 106 straipsnio 4 dalyje nurodytas prekes per aukcioną, apmokestinamoji vertė yra aukciono organizatoriaus marža, kuri apskaičiuojama kaip viso iš prekės pirkėjo gauto ar gautino atlygio (išskyrus patį PVM) ir aukciono vedėjo prekės pardavėjui sumokėtos ar sumokėtinos sumos skirtumas. Į visą iš pirkėjo gautą ar gautiną atlygį turi būti įskaitoma ne tik prekės kaina aukcione, bet ir šio Įstatymo 15 straipsnio 5 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos sumos. Prekės pardavėjui sumokėta ar sumokėtina suma yra prekės kainos aukcione ir aukciono organizatoriaus komisinių, gautų ar gautinų pagal sutartį su prekės pardavėju, skirtumas.

4. PVM mokėtojas, kuriam taikomos šio skirsnio nuostatos, turi teisę PVM skaičiuoti nuo visos tiekiamos prekės apmokestinamosios vertės, nustatytos šio Įstatymo 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

108 straipsnis. PVM atskaitos ypatybės

1. Kai PVM mokėtojas PVM už tiekiamą šiame skirsnyje nurodytą prekę skaičiuoja nuo maržos, jis neturi teisės tos prekės pirkimo arba importo PVM įtraukti į PVM atskaitą.

2. Kai PVM mokėtojas PVM už tiekiamą šiame skirsnyje nurodytą prekę skaičiuoja nuo visos prekės apmokestinamosios vertės, teisė atskaityti tos prekės pirkimo arba importo PVM atsiranda ne anksčiau, negu PVM mokėtojas patiekia tą prekę.

108⁽¹⁾ straipsnis. VI skyriaus nuostatų taikymas šiame skirsnyje nustatytais atvejais

Kai šiame skirsnyje nurodytos prekės tiekiamos šio Įstatymo 41–44 straipsniuose ar 47 straipsnyje nustatytais sąlygomis, už šias prekes apskaičiuota marža apmokestinama taikant 0 procentų PVM tarifą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

109 straipsnis. Prekių tiekimo įforminimas

1. Jeigu už tiekiamą prekę PVM vadovaujantis šio Įstatymo 107 straipsnio 1–3 dalimis apskaičiuotas ne nuo visos prekės vertės, PVM mokėtojas neturi teisės dokumentuose, kuriais įforminamas šis tiekimas, išskirti taip apskaičiuoto PVM.

2. Aukciono organizatorius išrašomoje PVM sąskaitoje-faktūroje, kuria įforminamas prekės tiekimas prekės pirkėjui, privalo atskirai nurodyti prekės kainą, buvusią aukcione, taip pat pirkėjo mokėtinas šio Įstatymo 15 straipsnio 5 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytas sumas. Prekės tiekimui įforminti aukciono organizatorius prekės pardavėjui privalo išrašyti centrinio mokesčio administratoriaus nustatytos formos dokumentą, kuriame privalo nurodyti prekės kainą aukcione ir aukciono organizatorius komisinių, gautų ar gautinų pagal sutartį su prekės pardavėju, sumą. Šis aukciono organizatoriaus išduotas dokumentas laikomas dokumentu (PVM sąskaita-faktūra), kuriuo prekės pardavėjas, jeigu jis yra PVM mokėtojas, įformino prekių tiekimą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

110 straipsnis. Apskaita

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti atvejus, kai PVM mokėtojas turi teisę skaičiuoti PVM nuo maržos ne už kiekvieną tiekiamą prekę, o už visas ar visas tam tikros rūšies prekes, patiekias per mokestinį laikotarpį.

2. Centrinis mokesčio administratorius nustato papildomus reikalavimus, keliamus PVM mokėtojo, taikančio šio skirsnio nuostatas, PVM apskaitai.

3. Aukciono organizatorius privalo savo apskaitoje atskirai nurodyti sumas, gautas ar gautinas iš pirkėjų, taip pat pardavėjui sumokėtas ar mokėtinas sumas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

KETVIRTASIS SKIRSNIS INVESTICINIO AUKSO APMOKESTINIMO PVM SCHEMA

111 straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. Taikant šio skirsnio nuostatas investiciniu auksu laikoma:

1) ne mažesnio kaip 995/1000 grynumo aukso luitai, plytelės ir plokštelės, pripažįstami tarptautinėse tauriųjų metalų rinkose, jeigu tokio luito, plytelės ar plokštelės masė ne mažesnė kaip 1 gramas;

2) ne mažesnio kaip 900/1000 grynumo ir nukaldintos vėliau negu 1800 metais aukso monetos, kurios yra arba buvo naudojamos jų kilmės valstybėje kaip atsiskaitymo priemonė ir paprastai yra parduodamos už kainą, neviršijančią monetoje esančio aukso rinkos vertės daugiau kaip 80 procentų.

2. Šiame skirsnyje investiciniu auksu taip pat laikomi ir vertybiniai popieriai, kurie patvirtina nuosavybės teises į šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą auksą, taip pat vertybiniai popieriai, patvirtinantys teisę ar pareigą įsigyti ar perleisti vertybinius popierius, patvirtinančius nuosavybės teisę į šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą auksą.

3. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytos aukso monetos šiame Įstatyme nelaikomos numizmatinės paskirties monetomis.

112 straipsnis. Investicinio aukso ir su juo susijusių paslaugų apmokestinimo tvarka

1. Investicinio aukso tiekimas, įsigijimas iš kitos valstybės narės ir importas PVM neapmokestinamas.

2. PVM neapmokestinamos ir atstovavimo (agento) paslaugos, kai agentas kito asmens vardu ir sąskaita dalyvauja tiekiant arba įsigyjant investicinį auksą.

3. PVM mokėtojai, gaminantys investicinį auksą arba bet kokią kitą auksą perdirbantys į investicinį auksą, turi teisę pasirinkti už tiekiamą investicinį auksą skaičiuoti PVM šiame Įstatyme nustatyta bendra tvarka, jeigu investicinio aukso pirkėjas yra PVM mokėtojas.

4. Jeigu PVM mokėtojas, gaminantis investicinį auksą arba bet kokią kitą auksą perdirbantis į investicinį auksą, pasinaudojo šio straipsnio 3 dalyje nurodyta teise, agentas, kito asmens vardu ir sąskaita dalyvaujantis to investicinio aukso tiekimo sandoryje, taip pat turi teisę už savo teikiamas atstovavimo (agento) paslaugas skaičiuoti PVM šiame Įstatyme nustatyta bendra tvarka.

5. Pasirinkęs skaičiuoti PVM šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytais atvejais, PVM mokėtojas privalo tokį pasirinkimą deklaruoti centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

113 straipsnis. Investicinio aukso tiekėjo teisė būti įregistruotam PVM mokėtoju

Apmokestinamieji asmenys, kurie nėra PVM mokėtojai ir kurie verčiasi investicinio aukso tiekimu, turi teisę būti įregistruoti PVM mokėtojais, neatsižvelgiant į šio Įstatymo 72 straipsnio nuostatas.

114 straipsnis. PVM atskaitos ypatybės

1. Neatsižvelgiant į tai, kad investicinio aukso tolesnis tiekimas PVM neapmokestinamas, PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą:

1) pirkimo PVM, sumokėtą arba priklausantį sumokėti už investicinį auksą tiekėjui, kuris pasinaudojo šio Įstatymo 112 straipsnio 3 dalyje nurodyta teise;

2) pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytą ir (arba) importuotą auksą, kuris skirtas perdirbti į investicinį auksą;

3) pirkimo PVM už įsigytas aukso formas, masės ir (arba) grynumo keitimo paslaugas.

2. PVM mokėtojas, gaminantis investicinį auksą arba bet koki kitą auksą perdirbantis į investicinį auksą, turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, kurios susijusios su nurodyto aukso gamyba arba perdirbimu, neatsižvelgiant į tai, ar jis toliau tiekdamas šį investicinį auksą pasinaudojo šio Įstatymo 112 straipsnio 3 dalyje nurodyta teise, ar ne.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

115 straipsnis. Apskaita

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato papildomus reikalavimus apmokestinamųjų asmenų, kuriems taikomos šio skirsnio nuostatos, apskaitai.

PENKTASIS SKIRSNIS

SPECIALIOS TELEKOMUNIKACIJŲ, RADIO IR TELEVIZIJOS TRANSLIAVIMO IR (ARBA) ELEKTRONINIŲ BŪDŲ TEIKIAMŲ PASLAUGŲ APMOKESTINIMO SCHEMOS

115¹ straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. Šio skirsnio nuostatos taikomos tik toms šio Įstatymo 13 straipsnio 15 dalyje nurodytoms telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms, kurias asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, teikia apmokestinamasis asmuo, įsikūręs už Europos Sąjungos teritorijos ribų arba Europos Sąjungos teritorijoje, tačiau ne vartojimo valstybėje narėje.

2. Apmokestinamasis asmuo, įsikūręs už Europos Sąjungos teritorijos ribų ir Europos Sąjungos teritorijoje teikiantis telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamas paslaugas skirtingų valstybių narių asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, turi teisę pasirinkti taikyti Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemą ir įsiregistruoti PVM mokėtoju vienoje kurioje nors valstybėje narėje, ir per šią valstybę narę vykdyti įsipareigojimus, susijusius su mokestinėmis prievolėmis visoje Europos Sąjungos teritorijoje. Šio skirsnio nuostatos taikomos, kai už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūręs apmokestinamasis asmuo pasirenka taikyti Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemą ir registruotis PVM mokėtoju Lietuvos Respublikoje. Taikant Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemą:

1) apmokestinamuoju asmeniu, įsikūrusiu už Europos Sąjungos teritorijos ribų, laikomas apmokestinamasis asmuo, kuris Europos Sąjungos teritorijoje neturi buveinės arba padalinio;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, *paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183*

2) registravimosi valstybė nare laikoma ta valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo, įsikūręs už Europos Sąjungos teritorijos ribų, nusprendžia registruotis.

3. Europos Sąjungos teritorijoje, tačiau ne vartojimo valstybėje narėje įsikūręs apmokestinamasis asmuo, teikiantis telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamas paslaugas skirtingų valstybių narių, kuriose jis neturi buveinės ar padalinio, asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, turi teisę pasirinkti taikyti Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemą ir per savo valstybę narę, kurioje jis turi buveinę ar padalinį, vykdyti įsipareigojimus, susijusius su mokestinėmis prievolėmis, atsirandančiomis dėl tų valstybių narių, kuriose jis neturi buveinės ar padalinio, asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, teikiamų telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamų paslaugų. Šio skirsnio nuostatos taikomos, kai Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemą pasirenka taikyti ir įsiregistruoti PVM mokėtoju, neatsižvelgdamas į tai, ar buvo registruotas PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 71, 71¹ arba 72 straipsnį, Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo arba už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūręs apmokestinamasis asmuo, kuris turi padalinį Lietuvos Respublikoje. Jeigu už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūręs apmokestinamasis asmuo turi padalinius Lietuvos Respublikoje ir kitoje valstybėje narėje (ar kitose valstybėse narėse), šio skirsnio nuostatos taikomos, kai už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūręs apmokestinamasis asmuo Lietuvos Respubliką pasirenka laikyti registravimosi valstybė nare. Taikant Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemą:

1) Europos Sąjungos teritorijoje, tačiau ne vartojimo valstybėje narėje įsikūrusiu apmokestinamuoju asmeniu laikomas apmokestinamasis asmuo, kuris turi buveinę arba padalinį (padalinius) Europos Sąjungos teritorijoje, tačiau ne vartojimo valstybėje narėje;

2) registravimosi valstybė nare laikoma ta valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo turi buveinę, arba, jeigu jis Europos Sąjungos teritorijoje buveinės neturi, – ta valstybė narė, kurioje šis asmuo turi padalinį. Jeigu apmokestinamasis asmuo, kuris neturi buveinės Europos Sąjungos teritorijoje, turi padalinius keliose valstybėse narėse, registravimosi valstybė laikoma ta valstybė narė, kurioje šis asmuo turi padalinį ir kurią jis pasirenka laikyti registravimosi valstybė nare (šis apmokestinamojo asmens pasirinkimas dėl registravimosi valstybės narės galioja ne trumpiau kaip einamuosius ir ateinančius dvejus kalendorinius metus, išskyrus atvejus, kai apmokestinamasis asmuo neatitinka šiame punkte nustatytų sąlygų dėl buveinės ar padalinio registravimosi valstybėje narėje turėjimo).

4. Šiame skirsnyje vartojimo valstybė nare laikoma valstybė narė, kurioje, remiantis kriterijais, nustatančiais paslaugų suteikimo vietą, telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos laikomos suteiktomis.

115² straipsnis. Registravimas

1. Už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrę apmokestinamieji asmenys, pasirinkę taikyti Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemą ir registruotis PVM mokėtojais Lietuvos Respublikoje, taip pat Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys arba padalinį Lietuvos Respublikoje turintys už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrę apmokestinamieji asmenys, pasirinkę taikyti Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemą ir Lietuvos Respubliką laikyti registravimosi valstybė nare, registruojami, išregistruojami ir PVM mokėtojo kodas jiems sudaromas ir suteikiamas centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.

2. Apmokestinamasis asmuo reikalingą informaciją mokesčio administratoriui, taip pat mokesčio administratorius informaciją apmokestinamajam asmeniui teikia elektroninėmis priemonėmis.

115³ straipsnis. PVM deklaracijos pateikimas ir PVM sumokėjimas

1. Apmokestinamasis asmuo, Lietuvos Respublikoje pasirinkęs taikyti šiame skirsnyje nustatytą Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemą ar Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemą, kiekvienam kalendoriniam ketvirčiui pasibaigus iki kito ketvirčio pirmo mėnesio 20 dienos privalo pateikti PVM deklaraciją, naudodamas bendrą elektroninį pranešimą, nustatytą 2012 m. rugsėjo 13 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 815/2012, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su specialiomis schemomis neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, teikiantiems telekomunikacijų, transliavimo ar elektronines paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims, taikymo taisyklės (OL 2012 L 249, p. 3). PVM deklaracijai užpildyti reikalingus duomenis, PVM deklaracijos užpildymo ir pateikimo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius. PVM deklaracija teikiama neatsižvelgiant į tai, ar apmokestinamasis asmuo tą kalendorinį ketvirtį teikė paslaugas, kurioms taikomos šio skirsnio nuostatos, ar ne.

2. Apmokestinamasis asmuo, Lietuvos Respublikoje pasirinkęs taikyti šiame skirsnyje nustatytą Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemą ar Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemą, centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka ne vėliau kaip iki šio straipsnio 1 dalyje nurodyto PVM deklaracijos pateikimo termino pabaigos privalo sumokėti PVM deklaracijoje nurodytą PVM sumą, apskaičiuotą už visas suteiktas paslaugas, kurioms taikomos šio skirsnio nuostatos.

3. Apmokestinamojo asmens, Lietuvos Respublikoje pasirinkusio taikyti šiame skirsnyje nustatytą Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemą ar Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemą, sumokėtas PVM laikantis Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatų paskirstomas valstybėms narėms, kurių teritorijoje šis asmuo teikė paslaugas. Detalią šio PVM paskirstymo tvarką nustato finansų ministras.

115⁴ straipsnis. Apskaitos reikalavimai

Apmokestinamieji asmenys, kuriems taikomos šio skirsnio nuostatos, privalo tvarkyti telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamų paslaugų, už kurias PVM mokamas šiame skirsnyje nustatyta tvarka, apskaitą taip, kaip tai nustatyta Reglamento (ES) Nr. 282/2011 63c straipsnyje. Apmokestinamieji asmenys privalo saugoti apskaitos duomenis 10 kalendorinių metų, skaičiuojamų nuo kitų metų, negu buvo suteiktos telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos, taip pat sudaryti galimybę šiuo 10 metų laikotarpiu vartojimo valstybės narės ar registravimosi valstybės narės kompetentingoms

institucijoms jų reikalavimu šiuos apskaitos duomenis gauti elektroninėmis priemonėmis, juos skaityti ir kitaip naudoti priežiūros tikslais.

115⁵ straipsnis. Atvejai, kai šio skirsnio nuostatų taikymas nutraukiamas

Šio skirsnio nuostatos nebetaikomos, jeigu apmokestinamasis asmuo:

- 1) praneša, kad nutraukia telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamų paslaugų teikimą Europos Sąjungos teritorijoje, arba
- 2) mokesčio administratoriaus duomenimis, nebevykdo ekonominės veiklos, nurodytos šiame skirsnyje, arba
- 3) nebeatitinka reikalavimų, keliamų asmeniui, pageidaujančiam, kad jam būtų taikomos šio skirsnio nuostatos, arba
- 4) nuolat pažeidinėja šio skirsnio nuostatas.

Įstatymas papildytas penktuoju skirsniu

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Skirsnio pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

XIII SKYRIUS

PVM GRĄŽINIMAS UŽSIENIO APMOKESTINAMIESIEMS ASMENIMS, TAIP PAT LIETUVOS RESPUBLIKOS APMOKESTINAMŲJŲ ASMENŲ PRAŠYMŲ GRĄŽINTI PVM, SUMOKĖTĄ KITOSE VALSTYBĖSE NARĖSE, PATEIKIMAS

Skyriaus pavadinimas keistas:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

116 straipsnis. Teisė susigrąžinti PVM, sumokėtą Lietuvos Respublikoje

1. Užsienio apmokestinamasis asmuo šiame skyriuje nustatyta tvarka turi teisę susigrąžinti PVM, sumokėtą Lietuvos Respublikoje.

2. Teisė susigrąžinti PVM, sumokėtą Lietuvos Respublikoje, suteikiama užsienio apmokestinamiesiems asmenims, įsikūrusiems tose užsienio valstybėse, kuriose sumokėtą PVM (ar jam tapatų mokesčių) gali susigrąžinti Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys. Jeigu užsienio valstybė taiko apribojimus Lietuvos Respublikos apmokestinamiesiems asmenims, siekiantiems susigrąžinti PVM (ar jam tapatų mokesčių) toje užsienio valstybėje, Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti analogiškus grąžinimo apribojimus tos užsienio valstybės apmokestinamiesiems asmenims, siekiantiems susigrąžinti PVM Lietuvos Respublikoje. Šios dalies nuostatos netaikomos:

1) už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikomos šio Įstatymo XII skyriaus penktojo skirsnio nuostatos ar bet kurios kitos valstybės narės tolygios nuostatos ir kurie pageidauja susigrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM už prekes (paslaugas), skirtas telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir (arba) elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms Europos Sąjungos teritorijoje teikti;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

2) kitoje valstybėje narėje įsikūrusiems užsienio apmokestinamiesiems asmenims;

3) Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos valstybėje narėje, kurioje nėra PVM (ar jam tapataus mokesčio), įsikūrusiems užsienio apmokestinamiesiems asmenims.

TAR pastaba. 3 punkto nuostatos taikomos grąžinant pridėtinės vertės mokestį už prekes ir (arba) paslaugas, kurios įsigytos arba dėl kurių prievolė Lietuvos Respublikoje apskaičiuoti importo pridėtinės vertės mokestį atsiranda nuo 2018 m. sausio 1 d.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-816](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20010

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

117 straipsnis. Reikalavimai užsienio apmokestinamajam asmeniui, pageidaujanciam susigrąžinti PVM

1. Užsienio apmokestinamasis asmuo turi teisę pateikti prašymą grąžinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM tik tuo atveju, jeigu jis tuo laikotarpiu, kuriuo sumokėtą PVM prašo grąžinti, atitiko šiuos kriterijus:

1) neturėjo Lietuvos Respublikoje padalinio, per kurį vykdė ekonominę veiklą, o jeigu tai fizinis asmuo, – dar ir jo nuolatinė gyvenamoji vieta nebuvo Lietuvos Respublika, ir

2) nevykdė šalies teritorijoje jokios veiklos, kuri pagal šį Įstatymą yra PVM objektas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

2. Teisę pateikti prašymą turi ir toks užsienio apmokestinamasis asmuo, kuris atitinka šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą kriterijų, o tuo laikotarpiu, kuriuo sumokėtą PVM prašo grąžinti, šalies teritorijoje:

1) teikė tik prekių vežimo ir papildomas vežimo paslaugas, kurios pagal šio Įstatymo 43, 45, 47, 52, 53 straipsnių nuostatas būtų apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, ir (arba)

2) teikė tik tokias paslaugas ir tiekė tik tokias prekes, už kurias mokėstį pagal šio Įstatymo 95 straipsnio 2–4 dalių nuostatas privalo apskaičiuoti ir sumokėti jų pirkėjas;

3) vykdė veiklą, kuriai taikoma Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schema, nurodyta šio Įstatymo XII skyriaus penktajame skirsnyje;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

4) vykdė tik veiklą, kuriai taikoma Sąjungoje įsikūrusių asmenų schema pagal kitos valstybės narės teisės aktų nuostatas, iš esmės tolygias šio Įstatymo XII skyriaus penktojo skirsnio nuostatoms, taip pat tais atvejais, kai kartu su veikla, kuriai taikoma Sąjungoje įsikūrusių asmenų schema pagal kitos valstybės narės teisės aktų nuostatas, iš esmės tolygias šio Įstatymo XII skyriaus penktojo skirsnio nuostatoms, vykdė kitą veiklą, dėl kurios šis asmuo nėra ir neprivalo būti įregistruotas PVM mokėtoju Lietuvos Respublikoje.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

3. Užsienio apmokestinamasis asmuo neturi teisės pateikti prašymo grąžinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM, jeigu valstybėje, kurioje jis įsikūręs, jam taikomos nuostatos, iš esmės tolygios šio Įstatymo 71 straipsnio 2 dalies nuostatoms.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, *Žin.*, 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

118 straipsnis. Grąžinamas PVM

1. Užsienio apmokestinamajam asmeniui gali būti grąžintas:

1) Lietuvos Respublikoje sumokėtas importo PVM, kurį sumokėti prievolė jam atsirado už į Europos Sąjungos teritoriją importuotas prekes;

2) PVM, šio apmokestinamojo asmens sumokėtas už jo Lietuvos Respublikoje įsigytas (įskaitant įsigytas iš kitų valstybių narių) prekes ir (arba) paslaugas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas PVM gali būti grąžinamas tik tuo atveju, jeigu prekės ir (arba) paslaugos, už kurias sumokėtą PVM prašoma grąžinti, skirtos naudoti tokiai užsienio apmokestinamojo asmens ekonominei veiklai:

1) nurodytai šio Įstatymo 117 straipsnio 2 dalyje, ir (arba)

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

2) tiekti prekes ir (arba) teikti paslaugas už šalies teritorijos ribų tuo atveju, kai toks prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas nebūtų neapmokestinamas PVM, jeigu jis vyktų šalies teritorijoje.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas PVM gali būti grąžinamas kitoje valstybėje narėje įsikūrusiam užsienio apmokestinamajam asmeniui tik tuo atveju, jeigu šio asmens įsigytos prekės ir (arba) paslaugos, už kurias sumokėtą PVM prašoma grąžinti, skirtos naudoti tokiai šio asmens ekonominei veiklai, kuri suteikia teisę į PVM atskaitą jo įsikūrimo valstybėje. Kai kitoje valstybėje narėje įsikūręs

užsienio apmokestinamasis asmuo savo valstybėje narėje vykdo teisę į PVM atskaitą suteikiančius sandorius ir teisės į PVM atskaitą nesuteikiančius sandorius, grąžinama tik ta pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas dalis, kuri pagal jo valstybės narės nuostatas yra priskiriama teisę į PVM atskaitą suteikiantiems sandoriams.

4. Užsienio apmokestinamojo asmens sumokėtas PVM už prekes ir (arba) paslaugas, kurių pirkimo ir (arba) importo PVM pagal šio Įstatymo nuostatas jokiais atvejais negali būti PVM mokėtojų atskaitomas, užsienio apmokestinamiesiems asmenims negrąžinamas.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę nustatyti, kad už tam tikras prekes ir (arba) paslaugas sumokėtas PVM užsienio apmokestinamiesiems asmenims, įsikūrusiems už Europos Sąjungos teritorijos ribų, negrąžinamas, jeigu šių prekių ir paslaugų pirkimo ir importo PVM atskaita pagal šio Įstatymo nuostatas yra apribota.

6. Pirkimo PVM negrąžinamas:

1) jeigu už prekių tiekimą ir (arba) paslaugų teikimą PVM šiame Įstatyme nustatyta tvarka neturėjo būti skaičiuojamas;

2) jeigu prekėms, išgabenamoms į kitą valstybę narę pirkėjo ar jo užsakymu kito asmens, galėjo būti pritaikytos šio Įstatymo 49 straipsnio nuostatos;

3) jeigu prekėms, išgabenamoms iš Europos Sąjungos teritorijos pirkėjo ar jo užsakymu kito asmens, galėjo būti pritaikytos šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies nuostatos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

119 straipsnis. Laikotarpis, per kurį sumokėtas PVM gali būti grąžintas, mažiausia grąžintina PVM suma ir grąžinimo tvarka

1. Didžiausią ir mažiausią laikotarpio, per kurį sumokėtą PVM galima prašyti grąžinti, trukmę, mažiausią grąžintino PVM sumą, už kurią mažesnės sumos, nurodytos užsienio apmokestinamųjų asmenų prašymuose, negrąžinamos, taip pat prašymų grąžinti užsienio apmokestinamiesiems asmenims jų sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo tvarką bei PVM grąžinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

2. Kitose valstybėse narėse įsikūrę apmokestinamieji asmenys, siekiantys susigrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM, prašymus grąžinti PVM pateikia per savo įsikūrimo valstybės narės mokesčių administratorių naudodamiesi elektronine PVM grąžinimo sistema, veikiančia kitose valstybėse narėse.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

119¹ straipsnis. Lietuvos Respublikos apmokestinamųjų asmenų prašymų grąžinti PVM, sumokėtą kitose valstybėse narėse, pateikimas

Lietuvos Respublikos apmokestinamieji asmenys, siekiantys susigrąžinti kitose valstybėse narėse sumokėtą PVM, į atitinkamos valstybės mokesčių administratorių dėl PVM grąžinimo kreipiasi centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

XIV SKYRIUS MOKESČIO KONTROLĖ

120 straipsnis. PVM kontrolė

1. PVM, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį, kontroliuoja valstybinė mokesčių inspekcija. Valstybinė mokesčių inspekcija kontroliuoja PVM mokėjimą ir už importuotas prekes, jeigu jų importo PVM įskaitomas šio Įstatymo 94 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. PVM už importuojamas prekes (įskaitant Europos Sąjungos prekes, į Europos Sąjungos teritoriją įvežamas iš trečiųjų teritorijų), nenurodytas šio straipsnio 1 dalyje, kontroliuoja Lietuvos Respublikos muitinė.

3. Europos Sąjungos prekių įvežimui iš trečiųjų teritorijų į Europos Sąjungos teritoriją taikomi tokie pat muitinės formalumai kaip ir į Sąjungos muitų teritoriją įvežamoms ne Europos Sąjungos

prekėms. Kai į Europos Sąjungos teritoriją iš trečiųjų teritorijų įvežamos prekės, skirtos nugabenti į kitą valstybę narę, negu ta, į kurią jos buvo įvežtos iš trečiųjų teritorijų, šios prekės gali būti pateiktos vidinio tranzito muitinės procedūrai, numatytai Sąjungos muitinės kodekso 227 straipsnyje, įforminti. Kai į Europos Sąjungos teritoriją iš trečiųjų teritorijų įvežamos prekės, kurios, jeigu būtų įvežtos iš trečiųjų valstybių, galėtų būti laikinai saugomos, joms galėtų būti įformintos laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais muitinės procedūros, joms taikomos tokios pat sąlygos kaip ir atlikus laikinąjį saugojimą ar įforminus atitinkamas procedūras.

4. Prekių išvežimui iš Europos Sąjungos teritorijos į trečiąsias teritorijas taikomi tokie pat muitinės formalumai kaip ir eksportuojant prekes iš Sąjungos muitų teritorijos. Kai prekės laikinai išvežamos iš Europos Sąjungos teritorijos į trečiąsias teritorijas, jas grąžinus, joms taikomos tokios pat nuostatos kaip ir prekėms, laikinai išvežtoms iš Sąjungos muitų teritorijos.

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalys įgyvendinamos Sąjungos muitinės kodekso, jį papildančių ir įgyvendinančių Europos Sąjungos teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Mokestinių prievolių, galinčių atsirasti dėl įvežtų į Europos Sąjungos teritoriją ne Europos Sąjungos prekių, kurios nėra išleistos į laisvą apyvartą, taip pat dėl iš trečiųjų teritorijų įvežtų prekių, įvykdymas užtikrinamas ta pačia tvarka, kaip yra užtikrinami įsipareigojimai, susiję su galinčia atsirasti importo skola muitinei.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, *Žin.*, 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

121 straipsnis. Nepagrįstai sumokėto (išieškoto) PVM grąžinimas, taip pat PVM grąžinimas kitais atvejais

1. Per didelė sumokėta (išieškota) PVM suma grąžinama (įskaitoma) Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį.

2. Prievolė mokėti importo PVM muitinei *mutatis mutandis* išnyksta Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies d–g punktuose nustatytais atvejais. Už importuojamas prekes sumokėtas PVM grąžinamas arba atsisakoma jį išieškoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais. Sprendimai dėl pateiktų prašymų grąžinti sumokėtą importo PVM arba atsisakyti jį išieškoti priimami vadovaujantis Lietuvos Respublikos muitinės įstatymo VIII skyriaus nuostatomis.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

3. Jeigu juridinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, Lietuvos Respublikoje sumokėjo importo PVM už iš trečiųjų valstybių ar trečiųjų teritorijų atgabentas prekes, kurių gabenimas baigiasi kitoje valstybėje narėje, sumokėtas importo PVM šiam asmeniui grąžinamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, *Žin.*, 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, *Žin.*, 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

XV SKYRIUS ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

122 straipsnis. Neteko galios nuo 2008-01-01.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1251](#), 2007-07-03, *Žin.*, 2007, Nr. [80-3222](#) (2007-07-19)

123 straipsnis. PVM mokėjimo tvarkos nesilaikymas

1. Asmenims, pažeidusiems šio Įstatymo nuostatas, delspinigiai skaičiuojami Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Jeigu nustatoma, kad PVM mokėtojas nepagrįstai sumažino apskaičiuotą mokėtiną į biudžetą PVM sumą (padidino apskaičiuotą grąžintiną iš biudžeto PVM sumą), apskaičiuojama papildomai mokėtina PVM suma, kuria atitinkamai didinama mokėtina į biudžetą PVM suma (mažinama grąžintina

iš biudžeto PVM suma), ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų apskaičiuotos papildomai mokėtinos PVM sumos dydžio bauda.

3. Jeigu nustatoma, kad apmokestinamasis asmuo arba bet koks kitas asmuo, nesantis PVM mokėtoju, tačiau šio Įstatymo nustatyta tvarka privalėjęs mokėti į biudžetą PVM, jo nesumokėjo, apskaičiuojama mokėtina į biudžetą PVM suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų apskaičiuotos PVM sumos dydžio bauda.

4. Šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytais atvejais skirdamas baudą, konkretų jos dydį mokesčių administratorius nustato vadovaudamasis Mokesčių administravimo įstatyme nustatytais baudų skyrimo taisyklėmis.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1332](#), 2018-06-28, paskelbta TAR 2018-06-30, i. k. 2018-10975

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

124 straipsnis. Neteko galios nuo 2004-05-01.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

XVI SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

125 straipsnis. Įskaitymas į biudžetą
PVM įskaitomas į valstybės biudžetą.

125¹ straipsnis. Neteko galios 2009-09-01.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-2295](#), 2004-06-22, Žin., 2004, Nr. [103-3757](#) (2004-07-01)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, Žin., 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

126 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

1. Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. liepos 1 d., išskyrus 19 straipsnio 3 dalies 2, 3, 4, 5, 6 ir 7 punktus, 130 straipsnį ir XII skyriaus ketvirtąjį skirsnį.

2. Šio Įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 2 punktą įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d. Iki 2002 m. gruodžio 31 d. knygų, laikraščių ir žurnalų, išskyrus erotinio ir smurtinio pobūdžio leidinius, kuriuos tokiais pripažino teisės aktų įgaliota institucija, spausdinimas, leidyba ir platinimas, taip pat laikraštinių popierių PVM neapmokestinami.

3. Šio Įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 3 punktą įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d. Iki 2004 m. balandžio 30 d. vaistai bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintame sąraše nurodytos medicinos prekės PVM neapmokestinamos, tačiau Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę patvirtinti vaistų ir medicinos prekių, kurios apmokestinamos taikant lengvatinį 5 procentų PVM tarifą nuo šio Įstatymo įsigaliojimo dienos, sąrašą.

4. Šio Įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 4, 6 ir 7 punktai įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

5. Šio Įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 5 punktą, kuriame nustatytas lengvatinis 5 procentų PVM tarifas ekologiškai švariems maisto produktams (reikalavimus ekologiškai švariems maisto produktams nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė), įsigalioja nuo 2006 m. sausio 1 d.

6. Šio Įstatymo XII skyriaus ketvirtasis skirsnis įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

7. Už 2002 m. birželio mėnesio mokestinį laikotarpį PVM deklaracijos teikiamos ir PVM į biudžetą mokamas šiame Įstatyme nustatyta tvarka bei terminais.

8. PVM už žemės ūkio produkciją, kurios tiekimas buvo įformintas nustatytais dokumentais iki šio Įstatymo įsigaliojimo, sumokamas į biudžetą per 10 dienų po to, kai pirkėjai už ją sumoka. PVM, kurio sumokėjimo terminas įsigaliojus šiam Įstatymui dar nebuvo suėjęs, už iki šio Įstatymo įsigaliojimo suteiktas paslaugas bei patiektą energiją, apmokamas Lietuvos Respublikos valstybės ar savivaldybių biudžetų, Privatizavimo fondo ir Kelių fondo lėšomis (Kelių priežiūros ir plėtros programos), taip pat lengvatinių kreditų, skiriamų iš Bendrojo ir savivaldybių gyvenamiesiems namams ir butams statyti arba pirkti fondų, lėšomis, sumokamas į biudžetą laikantis šio Įstatymo 90 straipsnio 6 dalies nuostatų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1816](#), 2003-11-11, Žin., 2003, Nr. [112-4994](#) (2003-11-28)

127 straipsnis. Neteko galios 2010-01-01.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

128 straipsnis. Įstatymo nuostatų taikymas iki šio Įstatymo įsigaliojimo įsigytam ir (arba) importuotam ilgalaikiam materialiajam turtui

1. Šis straipsnis nustato tvarką, pagal kurią tikslinama PVM atskaita dėl šio Įstatymo 67 straipsnyje nurodyto ilgalaikio materialiojo turto, įsigyto arba importuoto iki šio Įstatymo įsigaliojimo, taip pat iki šio Įstatymo įsigaliojimo iš esmės pagerinto pastato (statinio) naudojimo pasikeitimo.

2. PVM atskaita šiame straipsnyje nustatyta tvarka turi būti tikslinama, jeigu:

1) nepraėjo 10 metų nuo mokestinio laikotarpio, kuriuo į PVM atskaitą buvo įtrauktas pirkimo PVM ar jo dalis už iki šio Įstatymo įsigaliojimo įsigytą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, o jeigu nekilnojamasis pagal prigimtį daiktas pasigamintas ir jo pasigaminimui sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtraukta į PVM atskaitą, – nepraėjo 10 metų nuo mokestinio laikotarpio, kuriuo šis turtas pradėtas naudoti;

2) nepraėjo 10 metų nuo mokestinio laikotarpio, per kurį buvo baigtas iki šio Įstatymo įsigaliojimo atliktas pastato (statinio) esminis pagerinimas, kuriam sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtraukta į PVM atskaitą;

3) nepraėjo 5 metai nuo mokestinio laikotarpio, kuriuo į PVM atskaitą buvo įtrauktas pirkimo PVM ar jo dalis už iki šio Įstatymo įsigaliojimo įsigytą arba importuotą šio Įstatymo 67 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą ilgalaikį materialųjį turtą, o jeigu toks turtas pasigamintas ir jo pasigaminimui sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtraukta į PVM atskaitą, – nepraėjo 5 metai nuo to mokestinio laikotarpio, kuriuo šis turtas pradėtas naudoti.

3. Jeigu iki šio Įstatymo įsigaliojimo ilgalaikis materialusis turtas yra pasigamintas arba pastatas (statinys) iš esmės pagerintas, tokio ilgalaikio materialiojo turto pirkimo PVM, taikant šio Įstatymo nuostatas, susijusias su PVM atskaita ir jos tikslinimu, laikoma to turto pasigaminimui (jeigu atliktas pastato (statinio) esminis pagerinimas – pagerinimo darbams) sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM suma.

4. PVM atskaita dėl šiame straipsnyje nurodyto ilgalaikio materialiojo turto naudojimo pasikeitimo šio Įstatymo 67 straipsnio nustatyta tvarka tikslinama iki PVM atskaitos tikslinimo laikotarpio pabaigos.

129 straipsnis. Neteko galios nuo 2004-05-01.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1066](#), 2002-09-06, Žin., 2002, Nr. [91-3889](#) (2002-09-18)

Nr. [IX-1209](#), 2002-11-28, Žin., 2002, Nr. [117-5243](#) (2002-12-11)

Nr. [IX-1777](#), 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. [104-4647](#) (2003-11-05)

Nr. [IX-1816](#), 2003-11-11, Žin., 2003, Nr. [112-4994](#) (2003-11-28)

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

130 straipsnis. Pasiūlymai Lietuvos Respublikos Vyriausybei

Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2002 m. gegužės 1 d. patvirtina šio Įstatymo įgyvendinimui reikalingus teisės aktus arba įgalioja kitas institucijas tai padaryti iki šios datos.

131 straipsnis. Įstatymų pripažinimas netekusiais galios

Įsigaliojus šiam Įstatymui, netenka galios:

1) Lietuvos Respublikos pridėtosios vertės mokesčio įstatymas (Žin., 1994, Nr. [3-40](#));

2) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos pridėtosios vertės mokesčio įstatymo pakeitimo“ (Žin., 1994, Nr. [25-399](#));

3) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos pridėtosios vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo“ (Žin., 1994, Nr. [28-489](#));

4) Lietuvos Respublikos pridėtosios vertės mokesčio įstatymas (Žin., 1994, Nr. [28-490](#));

5) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos pridėtosios vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo“ (Žin., 1994, Nr. [58-1136](#));

- 6) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo“ (Žin., 1995, Nr. [12-261](#));
- 7) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo“ (Žin., 1995, Nr. [49-1178](#));
- 8) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 38 straipsnio pakeitimo“ (Žin., 1995, Nr. [92-2057](#));
- 9) Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Lietuvos Respublikos mokesčių įstatymų papildymo“ 3 straipsnis (Žin., 1996, Nr. [1-3](#));
- 10) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [13-343](#));
- 11) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymo 26 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [28-671](#));
- 12) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 6 straipsnio papildymo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [35-866](#));
- 13) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 35 ir 36 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [46-1103](#));
- 14) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 38 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [49-1172](#));
- 15) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [50-1198](#));
- 16) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 23 straipsnio pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [62-1466](#));
- 17) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 25 ir 38 straipsnių papildymo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [116-2690](#));
- 18) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 17, 18, 26, 27, 28 ir 41 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1997, Nr. [20-448](#));
- 19) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 4, 5, 6, 16, 17, 19, 20, 23, 25, 29, 35 ir 36 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 1997, Nr. [98-2479](#));
- 20) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 2, 4, 9, 10, 11, 12, 13, 21, 22, 23, 24, 25, 35, 36, 38 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1997, Nr. [117-2997](#));
- 21) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 41 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1998, Nr. [8-167](#));
- 22) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1998, Nr. [41-1095](#));
- 23) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5, 6, 8 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1998, Nr. [56-1544](#));
- 24) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 18 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1998, Nr. [68-1982](#));
- 25) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 17 straipsnio papildymo ir pakeitimo įstatymas (Žin., 1999, Nr. [36-1061](#));
- 26) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 4 straipsnio papildymo įstatymas (Žin., 1999, Nr. [57-1832](#));
- 27) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 17 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1999, Nr. [62-2033](#));
- 28) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 4, 13, 14 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [32-891](#));
- 29) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 23 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [61-1821](#));
- 30) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 6, 7, 17, 25, 32, 35, 36, 41 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [64-1918](#));
- 31) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 4 ir 23 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [64-1944](#));
- 32) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymo panaikinimo ir Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [113-3608](#));
- 33) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 13 ir 25 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [90-2779](#));

34) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 13 ir 14 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [108-3428](#));

35) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 25 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [16-493](#));

36) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [39-1327](#));

37) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 25 straipsnio papildymo ir pakeitimo ir Įstatymo papildymo 38⁽²⁾ straipsniu įstatymas (Žin., 2001, Nr. [43-1490](#));

38) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 13 straipsnio papildymo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [43-1491](#));

39) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 17 ir 32 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [56-1982](#));

40) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 36 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [62-2213](#));

41) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [62-2238](#)).

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 71 straipsnio antrąja dalimi, skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMO PIRMININKAS

ARTŪRAS PAULASKAS

Žemės ūkio paslaugų sąrašas

1. Lauko darbai, javų ir žolės pjovimas, kūlimas, ryšulių formavimas, rinkimas, derliaus nuėmimas, sėjimas ir sodinimas.
2. Žemės ūkio produktų pakavimas ir ruošimas pardavimui, pavyzdžiui, džiovinimas, valymas, smulkinimas, dezinfekavimas ir silosavimas.
3. Žemės ūkio produktų sandėliavimas.
4. Gyvulių priežiūra, veisimas ir šėrimas.
5. Įrenginių ar įrangos, įprastai naudojamų žemės ūkio veikloje, nuoma žemės ūkio tikslams.
6. Piktžolių ir kenkėjų naikinimas, augalų ir dirvos barstymas ir purškimas.
7. Drėkinimo ir nusausinimo įrangos eksploatavimas.

Įstatymas papildytas priedu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Priedo pakeitimai:

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

**Europos Sąjungos teisės aktai, su kuriais suderintos
Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nuostatos**

1. Neteko galios nuo 2011-01-01.
2. Neteko galios nuo 2010-01-01.
3. Neteko galios nuo 2011-01-01.
4. 1986 m. lapkričio 17 d. Tryliktoji Tarybos direktyva 86/560/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, tvarka (OL 2004 m. specialusis leidimas, 9 skyrius, 1 tomas, p. 129).
5. 2006 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 2006/69/EB iš dalies keičianti Direktyvos 77/388/EEB nuostatas, susijusias su tam tikromis priemonėmis, kuriomis siekiama supaprastinti apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu tvarką ir padėti užkirsti kelią mokesčių slėpimui ar vengimui, bei panaikinti tam tikrus sprendimus dėl leidžiančių nukrypti nuostatų (OL 2006 L 221, p. 9).
6. 2006 m. spalio 5 d. Tarybos direktyva 2006/79/EB dėl nekomercinio pobūdžio smulkių prekių siuntų importo iš trečiųjų šalių atleidimo nuo mokesčių (kodifikuota redakcija) (OL 2006 L 286, p. 15).
7. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL 2006 L 347, p. 1).
8. 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 2006/138/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos nuostatas dėl pridėtinės vertės mokesčio priemonių, taikomų radijo ir televizijos transliacijų paslaugoms ir tam tikroms elektroninėmis priemonėmis teikiamoms paslaugoms, taikymo laikotarpio (OL 2006 L 384, p. 92).
9. 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais (OL 2007 L 346, p. 6).
10. 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/8/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su paslaugų teikimo vieta (OL 2008 L 44, p. 11).
11. 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL 2008 L 44, p. 23).
12. 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/117/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, siekiant kovoti su mokesčiniu sukčiavimu, susijusiu su sandoriais Bendrijos viduje (OL 2009 L 14, p. 7).
13. 2009 m. gegužės 5 d. Tarybos direktyva 2009/47/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su lengvatiniais pridėtinės vertės mokesčio tarifais (OL 2009 L 116, p. 18).
14. 2009 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 2009/69/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas, susijusias su mokesčių slėpimu importo srityje (OL 2009 L 175, p. 12).
15. 2009 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 2009/132/EB dėl Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b ir c punktų taikymo, neapmokestinant galutinio tam tikrų prekių importo pridėtinės vertės mokesčiu (OL 2009 L 292, p. 5).
16. 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2009/162/ES, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įvairias nuostatas (OL 2010 L 10, p. 14).
17. 2011 m. gegužės 30 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2011/335/ES, kuriuo leidžiama Lietuvai taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL 2011 L 150, p. 6).
18. 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių (OL 2010 L 189, p. 1).
19. 2016 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1065, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl kuponų apmokestinimo tvarkos (OL 2016 L 177, p. 9).

Papildyta punktu:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

20. 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis (OL 2017 L 348, p. 7).

Papildyta punktu:

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

21. 2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos direktyva (ES) 2018/1910, kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo, susijusio su valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimu, iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB (OL 2018 L 311, p. 3).

Papildyta punktu:

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Įstatymas papildytas priedu:

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

Priedo pakeitimai:

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, Žin., 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

3 priedas neteko galios nuo 2008-12-30.

Įstatymas papildytas priedu:

Nr. [X-1443](#), 2008-02-01, Žin., 2008, Nr. [18-632](#) (2008-02-12)

Priedo pakeitimai:

Nr. [XI-77](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. [149-6004](#) (2008-12-30)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1066](#), 2002-09-06, Žin., 2002, Nr. [91-3889](#) (2002-09-18)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 129 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1098](#), 2002-09-24, Žin., 2002, Nr. [96-4173](#) (2002-10-04)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 84 IR 96 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1209](#), 2002-11-28, Žin., 2002, Nr. [117-5243](#) (2002-12-11)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 28, 129 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1300](#), 2003-01-21, Žin., 2003, Nr. [13-476](#) (2003-02-05)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 40 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1362](#), 2003-03-13, Žin., 2003, Nr. [32-1310](#) (2003-04-02)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 14, 64, 81, 91, 98, 106 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2003 m. balandžio 1 d.

Nuo 2002 m. spalio 4 d. iki šio Įstatymo įsigaliojimo už žemės ūkio produkcijos gamintojų tiekiamą žemės ūkio produkciją, kurios tiekimas Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. [35-1271](#)) ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka turi būti įforminamas žemės ūkio produkcijos pirkimo kvitu, apskaičiuotas ir nesumokėtas PVM gali būti sumokėtas į biudžetą per 10 dienų po to, kai pirkėjai sumoka PVM už patiektą žemės ūkio produkciją, bet ne vėliau kaip iki 2003 m. spalio 1 d.

Jeigu PVM mokėtojai, pageidaujantys pasirinkti specialią apmokestinamojo momento nustatymo tvarką, į vietos mokesčio administratorių kreipėsi ne vėliau kaip iki 2003 m. balandžio 30 d., šio straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos ir PVM sumoms, apskaičiuotoms už žemės ūkio produkciją, tiekiamą iki mokestinio laikotarpio, nuo kurio pradėta taikyti speciali apmokestinamojo momento nustatymo tvarka, pradžios.

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1534](#), 2003-04-22, Žin., 2003, Nr. [42-1924](#) (2003-05-01)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 97 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1648](#), 2003-06-24, Žin., 2003, Nr. [69-3120](#) (2003-07-10)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 68 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Iki šio Įstatymo įsigaliojimo valstybės įmonės Ignalinos atominės elektrinės patikėjimo teise valdomą ir naudojamą valstybei nuosavybės teise priklausančią turtą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimais perdavus patikėjimo teise valdyti ir naudoti valstybės įmonėms „Visagino energija“, „Visagino poligrafija“, „Visagino statybininkai“ ir Visagino transporto centrui, PVM atskaita neturi būti tikslinama. Šiuo atveju laikoma, kad turto perėmėjas jo (o) jeigu jis buvo pasigamintas, – jam pasigaminti sunaudotų prekių ir (arba) paslaugų pirkimo ir (arba) importo PVM arba jo dalį įtraukė į savo PVM atskaitą, ir jam tenka prievolės tikslinti PVM atskaitą Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo VIII skyriaus nustatyta tvarka.

Šio Įstatymo 1 straipsnio nuostatos kitiems PVM mokėtojams taikomos perduodant turtą po Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo įsigaliojimo dienos.

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1708](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. [75-3474](#) (2003-07-30)

PENSIJŲ SISTEMOS REFORMOS ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO, DRAUDIMO ĮSTATYMO, PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO, GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1777](#), 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. [104-4647](#) (2003-11-05)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 129 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1816](#), 2003-11-11, Žin., 2003, Nr. [112-4994](#) (2003-11-28)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 126 IR 129 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1919](#), 2003-12-18, Žin., 2003, Nr. [123-5590](#) (2003-12-30)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 36 IR 47 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1960](#), 2004-01-15, Žin., 2004, Nr. [17-505](#) (2004-01-31)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d., išskyrus šiame straipsnyje numatytas išimtis, taip pat 110 straipsnio 7 dalį ir 116 straipsnį.

Šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 3 dalis, 19 straipsnio 4 ir 5 dalys ir 27 straipsnio 1 ir 2 dalys įsigalioja nuo 2004 m. vasario 1 d. Jeigu šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodyti sandoriai sudaryti iki 2004 m. sausio 31 d. (imtinai), prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda, kai gaunamas visas ar dalinis atlyginimas už perduotą prekę. Šio

atlyginimo gavimas turi būti įformintas PVM sąskaita-faktūra laikantis įforminimo metu galiojančių atitinkamų nuostatų.

Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5⁽¹⁾ straipsnio 2 dalies 8 punktas, 12 straipsnio 6 dalis, 13 straipsnio 6 dalies 12 punktas, 40 straipsnio 5 dalis ir 95 straipsnio 3 dalies 5 punktas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2295](#), 2004-06-22, Žin., 2004, Nr. [103-3757](#) (2004-07-01)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO PAPILDYMO 125(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas taikomas nuo 2004 m. liepos 1 d. tiekiamai šilumos energijai ir karštam vandeniui arba šaltam vandeniui, skirtam karštam vandeniui paruošti, bei šilumos energijai, sunaudotai šiam vandeniui pašildyti.

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2347](#), 2004-07-13, Žin., 2004, Nr. [117-4370](#) (2004-07-29)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 78 IR 80 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2420](#), 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. [135-4892](#) (2004-09-04)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 25 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-32](#), 2004-12-09, Žin., 2004, Nr. [180-6658](#) (2004-12-16)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 13 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-225](#), 2005-05-26, Žin., 2005, Nr. [72-2590](#) (2005-06-09)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-261](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. [81-2944](#) (2005-06-30)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 32, 33(1), 44, 66, 67, 68, 95, 117 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-409](#), 2005-11-17, Žin., 2005, Nr. [142-5109](#) (2005-12-03)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 53 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-487](#), 2006-01-12, Žin., 2006, Nr. [6-193](#) (2006-01-17)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

21.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-801](#), 2006-07-19, Žin., 2006, Nr. [82-3264](#) (2006-07-27)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

22.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-932](#), 2006-11-28, Žin., 2006, Nr. [137-5203](#) (2006-12-16)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 4, 4(1), 15, 17, 22, 27, 43, 56, 77, 80, 90, 91, 94, 96 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1, 2, 4, 8 straipsniai ir 10 straipsnio 3 dalis įsigalioja nuo 2007 m. sausio 1 d.

23.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1083](#), 2007-04-12, Žin., 2007, Nr. [46-1717](#) (2007-04-26)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

24.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1251](#), 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. [80-3222](#) (2007-07-19)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 90, 91 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 73, 122 STRAIPSNIŲ PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 1 straipsnį, įsigalioja nuo 2008 m. sausio 1 d.

25.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1305](#), 2007-10-25, Žin., 2007, Nr. [117-4774](#) (2007-11-15)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 28 STRAIPSNIO PAKEITIMO

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2008 m. gegužės 1 d.

26.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1322](#), 2007-11-13, Žin., 2007, Nr. [125-5091](#) (2007-12-01)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 3, 28, 31, 32, 40, 62, 80 STRAIPSNIŲ IR 2 PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 straipsnio 1 ir 3 dalys įsigalioja 2008 m. sausio 1 d.

27.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1443](#), 2008-02-01, Žin., 2008, Nr. [18-632](#) (2008-02-12)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 3 PRIEDU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

Šis įstatymas neteko galios nuo 2008 m. gruodžio 30 d.:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-77](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. [149-6004](#) (2008-12-30)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 3 PRIEDU ĮSTATYMO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

28.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-114](#), 2008-12-23, Žin., 2008, Nr. [149-6034](#) (2008-12-30)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 19, 51, 56, 58, 91, 125(1) STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 125(1) STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 8 straipsnį, įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalis taikoma iki 2009 m. birželio 30 d.

Šio įstatymo 8 straipsnis įsigalioja 2009 m. rugsėjo 1 d. Šiuo įstatymu pripažįstamo netekusiu galios Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 125¹ straipsnio nuostatos taikomos iki 2009 m. rugpjūčio 31 d. tame straipsnyje nurodytoms faktiškai patiektoms prekėms.

29.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-317](#), 2009-06-23, Žin., 2009, Nr. [77-3173](#) (2009-06-30)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 IR 56 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

30.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-386](#), 2009-07-22, Žin., 2009, Nr. [93-3978](#) (2009-08-04)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 58 IR 91 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. rugsėjo 1 d.

Neatsižvelgiant į šio įstatymo 1 straipsnio nuostatas, cigarečių ir kito apdoroto tabako, kurie privalo būti paženklinėti specialiais ženklais – banderolėmis, kurios buvo užsakytos iki 2009 m. rugsėjo 1 d. ir kuriose maksimali mažmeninė kaina yra nustatyta atsižvelgiant į iki 2009 m. rugsėjo 1 d. galiojusį 19 procentų PVM tarifą, tiekimui iki 2009 m. gruodžio 1 d. taikomas 19 procentų PVM tarifas.

31.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-397](#), 2009-07-23, Žin., 2009, Nr. [93-3988](#) (2009-08-04)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. rugsėjo 1 d.

Šiuo įstatymu keičiamo Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatos taikomos iki 2010 m. rugpjūčio 31 d. tame punkte nurodytoms faktiškai patiektoms prekėms.

32.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-518](#), 2009-12-03, Žin., 2009, Nr. [151-6772](#) (2009-12-22)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 3, 9, 12(1), 13, 14, 15, 25, 28, 31, 40, 46, 53, 58, 68, 71, 71(1), 74, 75, 78, 79, 84, 88(1), 88(2), 91, 95, 116, 117, 118, 119, 121 STRAIPSNIŲ, 2 PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO, XIII SKYRIAUS PAVADINIMO PAKEITIMO, 13(1), 91(1) IR 127 STRAIPSNIŲ PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 119(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2010 m. sausio 1 d., išskyrus šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyto Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 13 straipsnio 13 dalį.

Šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyto Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 13 straipsnio 13 dalis įsigalioja nuo 2013 m. sausio 1 d.

33.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1002](#), 2010-07-02, Žin., 2010, Nr. [86-4541](#) (2010-07-20)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2010 m. rugsėjo 1 d.

34.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1187](#), 2010-11-30, Žin., 2010, Nr. [148-7562](#) (2010-12-18)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 3, 5(1), 9, 12, 12(1), 12(3), 13, 14, 15, 19, 35, 36, 40, 41, 42, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 56, 58, 71, 71(1), 75, 83, 92, 95, 98, 101, 104, 106, 115(1), 115(2), 115(3), 115(5), 116, 118, 120 STRAIPSNIŲ IR ĮSTATYMO 2 PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 straipsnio 1 ir 3 dalys, 3 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnis, 5 straipsnio 2 dalis, 8 straipsnio 4, 8 ir 9 dalys, 11 straipsnio 3 dalis, 12 straipsnis, 13 straipsnis, 14 straipsnio 2 dalis, 19 straipsnis, 27 straipsnis, 28 straipsnis, 29 straipsnis, 30 straipsnis, 31 straipsnis ir 43 straipsnis įsigalioja 2011 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje išdėstytos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatos taikomos iki 2011 m. gruodžio 31 d. tame punkte nurodytoms faktiškai patiektoms prekėms.

35.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1817](#), 2011-12-20, Žin., 2011, Nr. [161-7616](#) (2011-12-29)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 5(1), 14, 19, 31, 32, 36, 43, 47, 49, 53, 57, 64, 66, 71, 71(1), 78, 79, 80, 83, 92 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, 2 PRIEDO PAPILDYMO, 82 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 63(1), 78(1), 89(1) STRAIPSNIAIS ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 6, 8, 10 straipsniai, 13 straipsnio 2 dalis, 14 straipsnis, 15 straipsnio 1 dalis, 24 straipsnio 1 dalis ir 25 straipsnio 1 dalis įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 1, 2, 11, 12 straipsniai, 13 straipsnio 1 dalis, 15 straipsnio 2 dalis, 17–22 straipsniai, 24 straipsnio 2 dalis ir 25 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2013 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 23 straipsnyje išdėstytos Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 89¹ straipsnio nuostatos taikomos pardavimo PVM sumoms, apskaičiuotoms ir deklaruotoms Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nustatyta tvarka nuo 2012 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje išdėstytos Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatos taikomos iki 2012 m. gruodžio 31 d. tame punkte nurodytoms faktiškai patiektoms prekėms.

Šiuo įstatymu išdėstytoje Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 36 straipsnio 4 dalyje ir 47 straipsnio 8 dalyje nustatytos lengvatos taip pat taikomos prekėms, kurias ne vėliau kaip per vienus metus nuo šio įstatymo 6 ir 8 straipsnių įsigaliojimo dienos įsigyja (importuoja) nustatytas lengvatos taikymo sąlygas atitinkantys Europos Sąjungos įsteigtų Lietuvos Respublikoje įstaigų darbuotojai, šio įstatymo 6 ir 8 straipsnių įsigaliojimo metu jau dirbantys nurodytose įstaigose.

36.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2188](#), 2012-06-29, Žin., 2012, Nr. [79-4090](#) (2012-07-05)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2013 m. sausio 1 d.

37.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-78](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. [153-7828](#) (2012-12-29)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19, 31, 32, 60, 64, 71, 80, 81, 91 STRAIPSNIŲ IR 1 PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 7, 8 ir 9 straipsniai įsigalioja 2013 m. kovo 1 d.

Šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytos Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatos taikomos iki 2013 m. gruodžio 31 d. tame punkte nurodytoms faktiškai patiektoms prekėms.

38.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-524](#), 2013-09-19, Žin., 2013, Nr. 101-4978 (2013-09-26)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 1 straipsnio 4 dalyje išdėstytą Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 3 punktą, įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 1 straipsnio 4 dalyje išdėstytas Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 3 punktą įsigalioja 2015 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 1 straipsnio 3 dalyje išdėstytos Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatos taikomos tame punkte nurodytoms iki 2014 m. gruodžio 31 d. faktiškai patiektoms prekėms.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1318](#), 2014-11-11, paskelbta TAR 2014-11-20, i. k. 2014-17215

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 24, 57, 71, 71-1, 101, 102, 103, 104, 105, 116, 117, 118 straipsnių ir XII skyriaus penktojo skirsnio pakeitimo įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1380](#), 2014-12-04, paskelbta TAR 2014-12-15, i. k. 2014-19664

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 straipsnio pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1122](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13630

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 12, 15, 40, 71, 71-1, 79, 80, 84 ir 92 straipsnių pakeitimo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1502](#), 2014-12-18, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21259

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 96 straipsnio pakeitimo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1910](#), 2015-06-30, paskelbta TAR 2015-07-01, i. k. 2015-10504

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 straipsnio pakeitimo įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2105](#), 2015-12-01, paskelbta TAR 2015-12-09, i. k. 2015-19491
Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 91 straipsnio pakeitimo įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2151](#), 2015-12-10, paskelbta TAR 2015-12-16, i. k. 2015-19847

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 77 ir 90 straipsnių pakeitimo įstatymas

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2039](#), 2015-11-19, paskelbta TAR 2015-11-27, i. k. 2015-18854

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 78, 79, 89 straipsnių pakeitimo ir 88-2 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2697](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26861

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 12-3, 14, 15, 45, 53, 56, 71, 93, 94, 120 ir 121 straipsnių pakeitimo įstatymas

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2749](#), 2016-11-08, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26871

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 straipsnio pakeitimo įstatymas

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-154](#), 2016-12-20, paskelbta TAR 2016-12-28, i. k. 2016-29793

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 straipsnio pakeitimo įstatymas

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-638](#), 2017-09-19, paskelbta TAR 2017-09-26, i. k. 2017-15114

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 straipsnio pakeitimo įstatymas

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-817](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20011

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 ir 96 straipsnių pakeitimo įstatymas

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-816](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20010

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 116 straipsnio pakeitimo įstatymas

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1681](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-10, i. k. 2018-20183

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78-1, 115-1 straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 9-1 ir 26-1 straipsniais įstatymas

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1332](#), 2018-06-28, paskelbta TAR 2018-06-30, i. k. 2018-10975

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 123 straipsnio pakeitimo įstatymas

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1707](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20947

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 19 straipsnio pakeitimo įstatymas

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1708](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20966

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 84 ir 85 straipsnių pakeitimo įstatymas

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-2487](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-31, i. k. 2019-17361

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 4, 4-1, 5-1, 12, 12-2, 33-1, 35, 49, 56, 78, 88-1 straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 4-2, 9-2 straipsniais įstatymas